Akinek inge, vegye magára! Ujabb 50 ingnyertes névsora!

IV. évfolyam, 34. szám *1948 augusztus 21.*

Ludas Matyi

SZENT ISTVÁNJA!

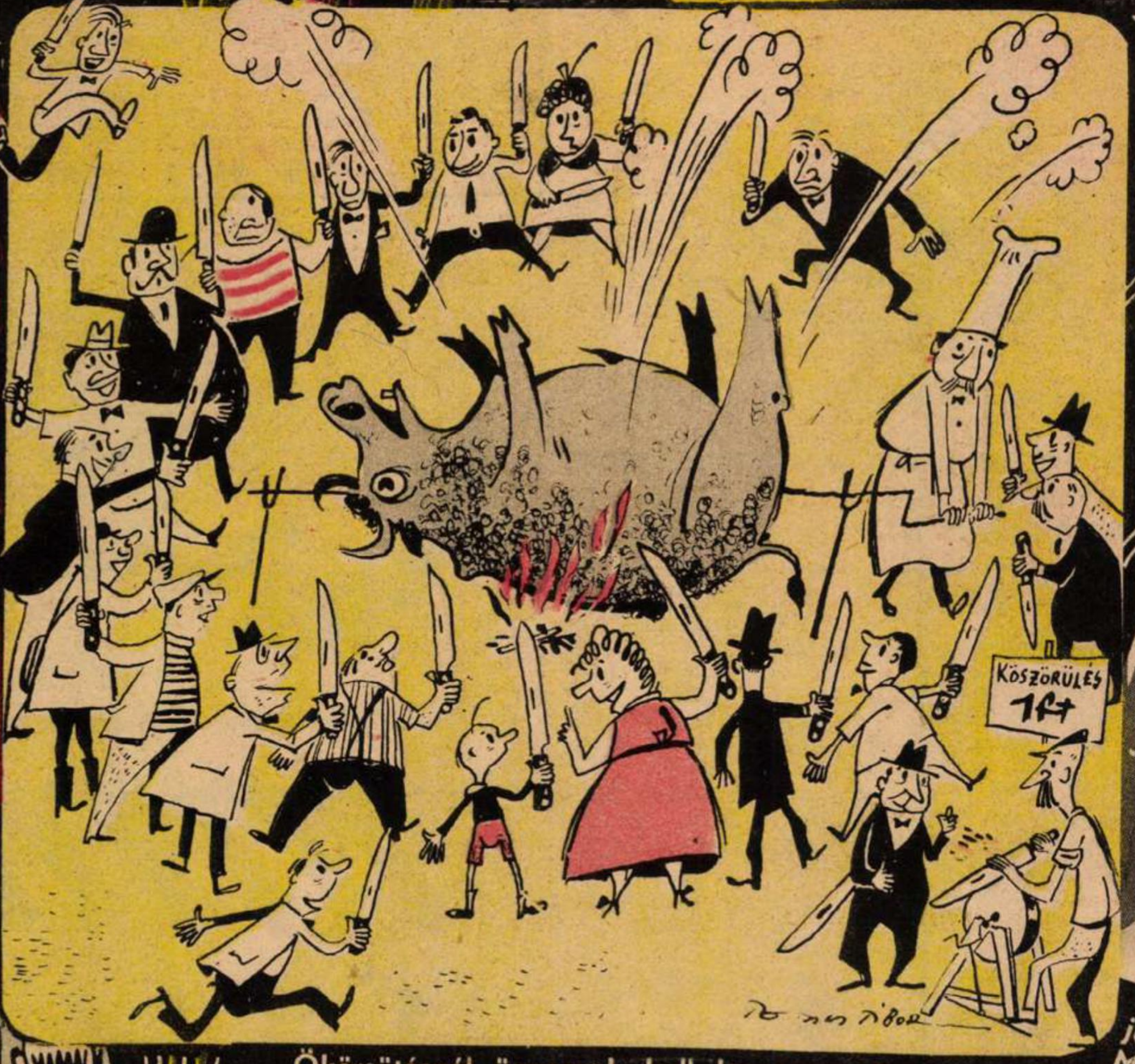

— Ökörsütésnél ügyesnek kell lenni, Palika! Rohanj egyenesen a fartőre...

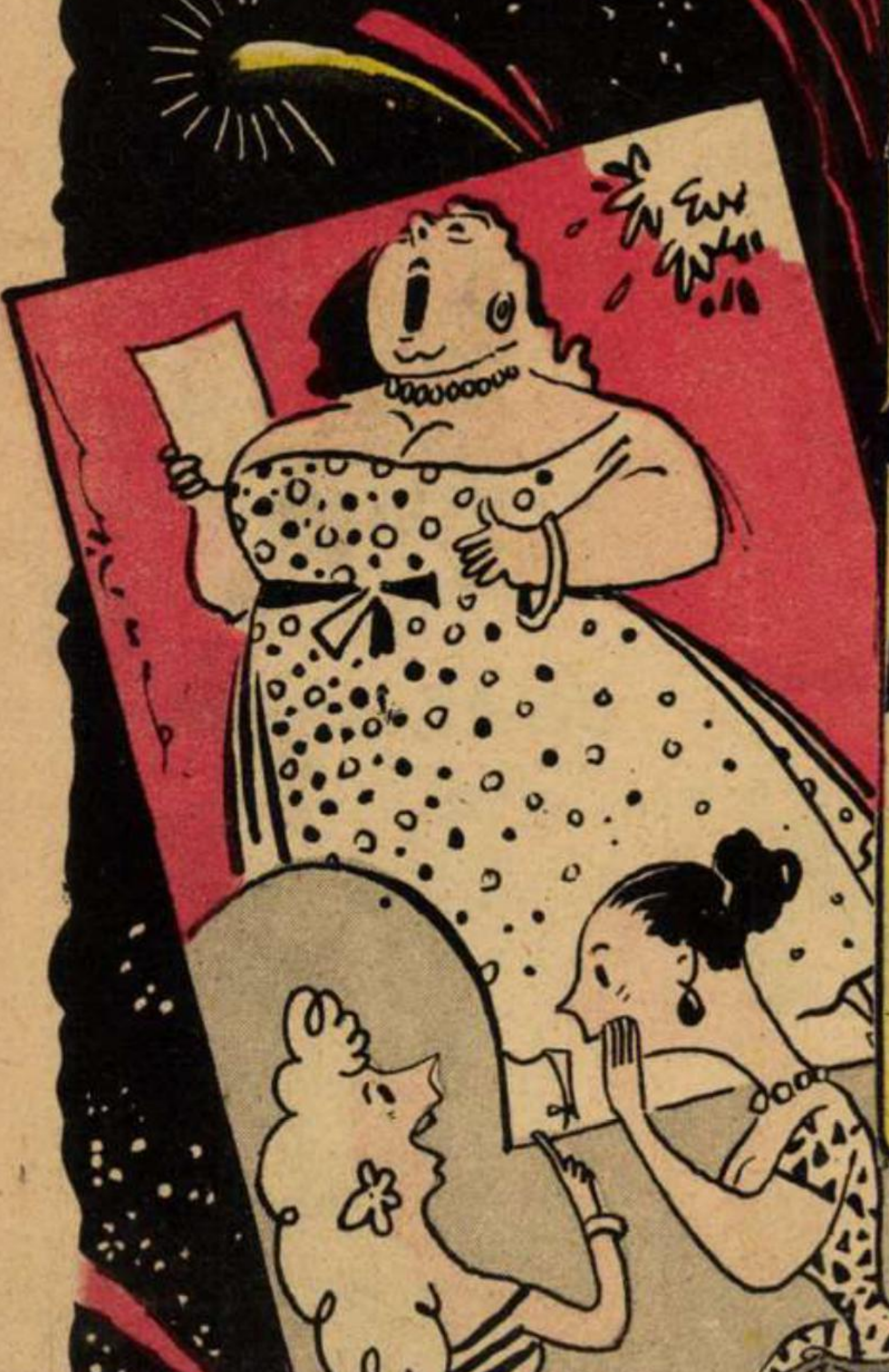

— Szabadtéri színpadon még ilyen öreg naivát nem láttam.
— Kegyeletből léptetik fel, azt mondják Szent István kortársa.

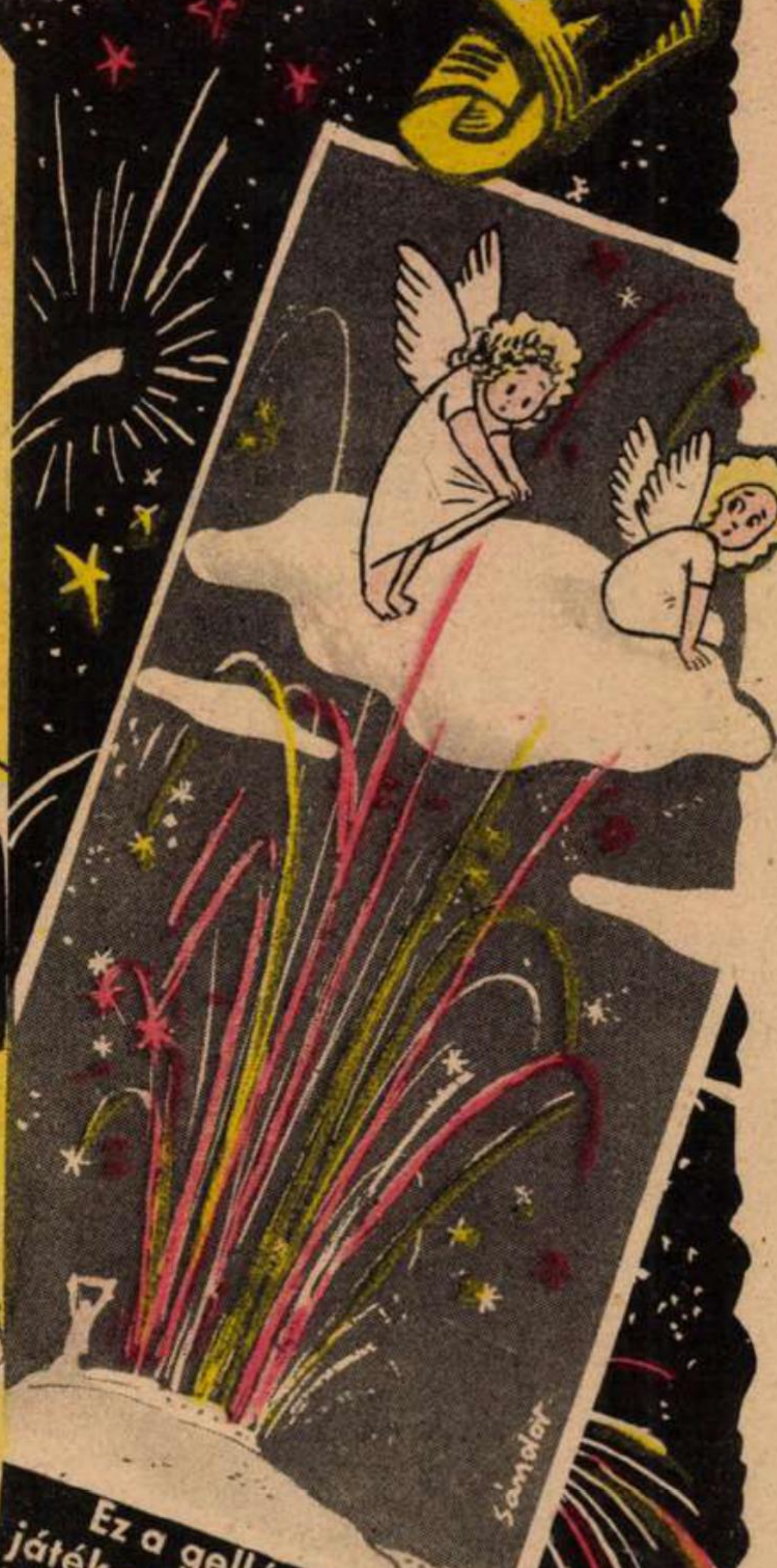

Ez a gellérthegyi tűzijáték mindig bajt csinál. Most is kiégették az ingecskémet

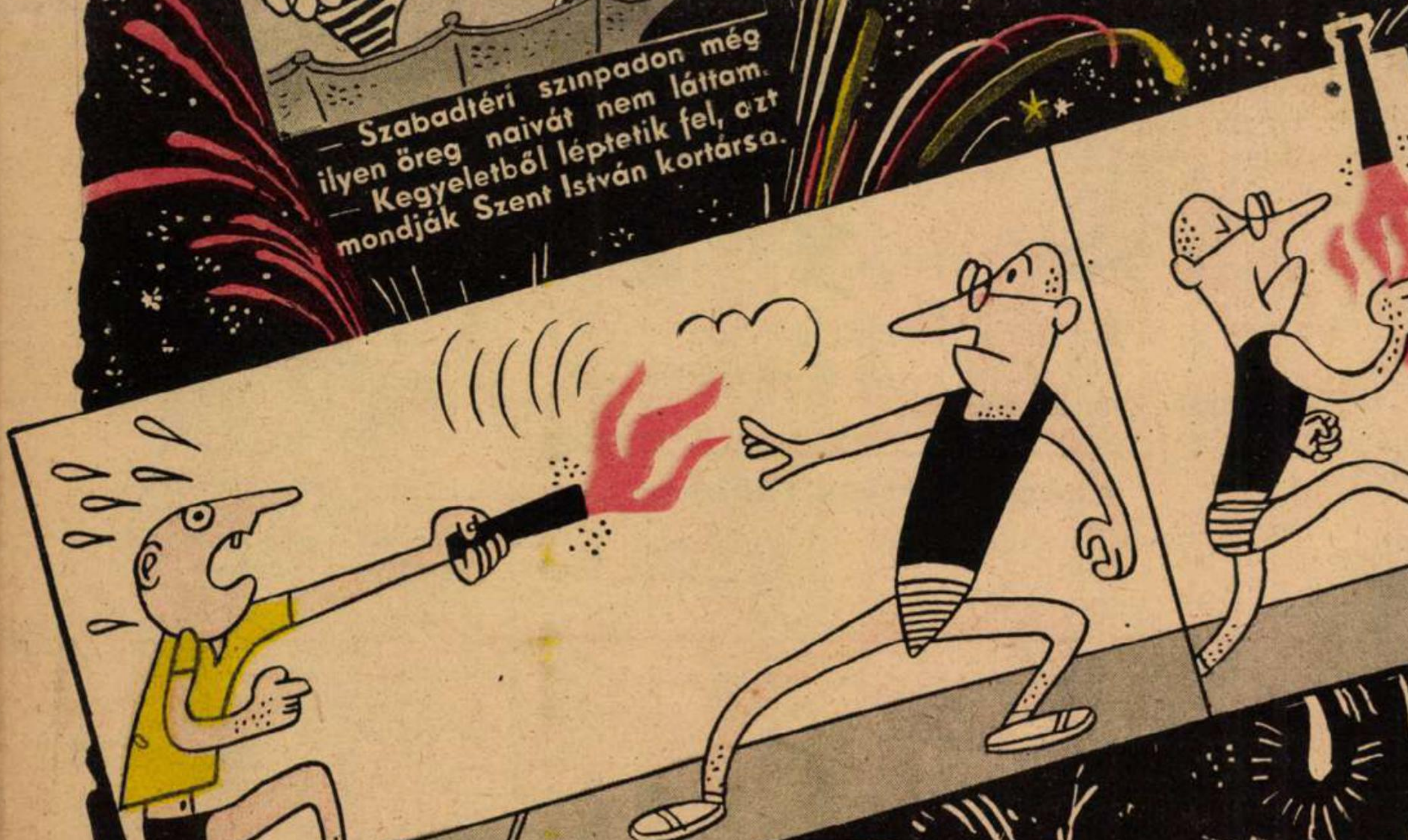

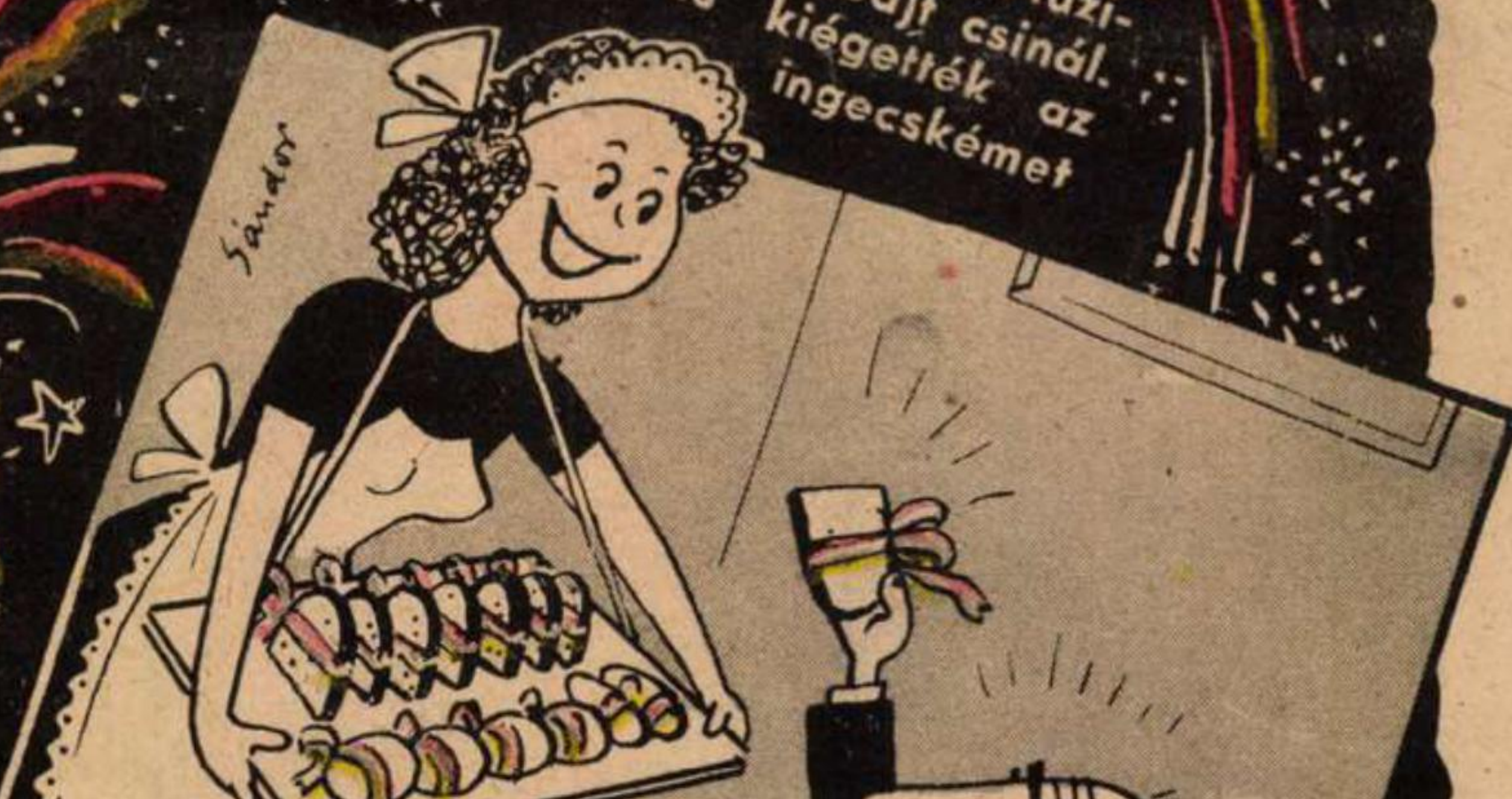

— A kenyér ünnepe van, Kelemen úr.
— Jó, jó, Mancika, de nem túlzás ez?

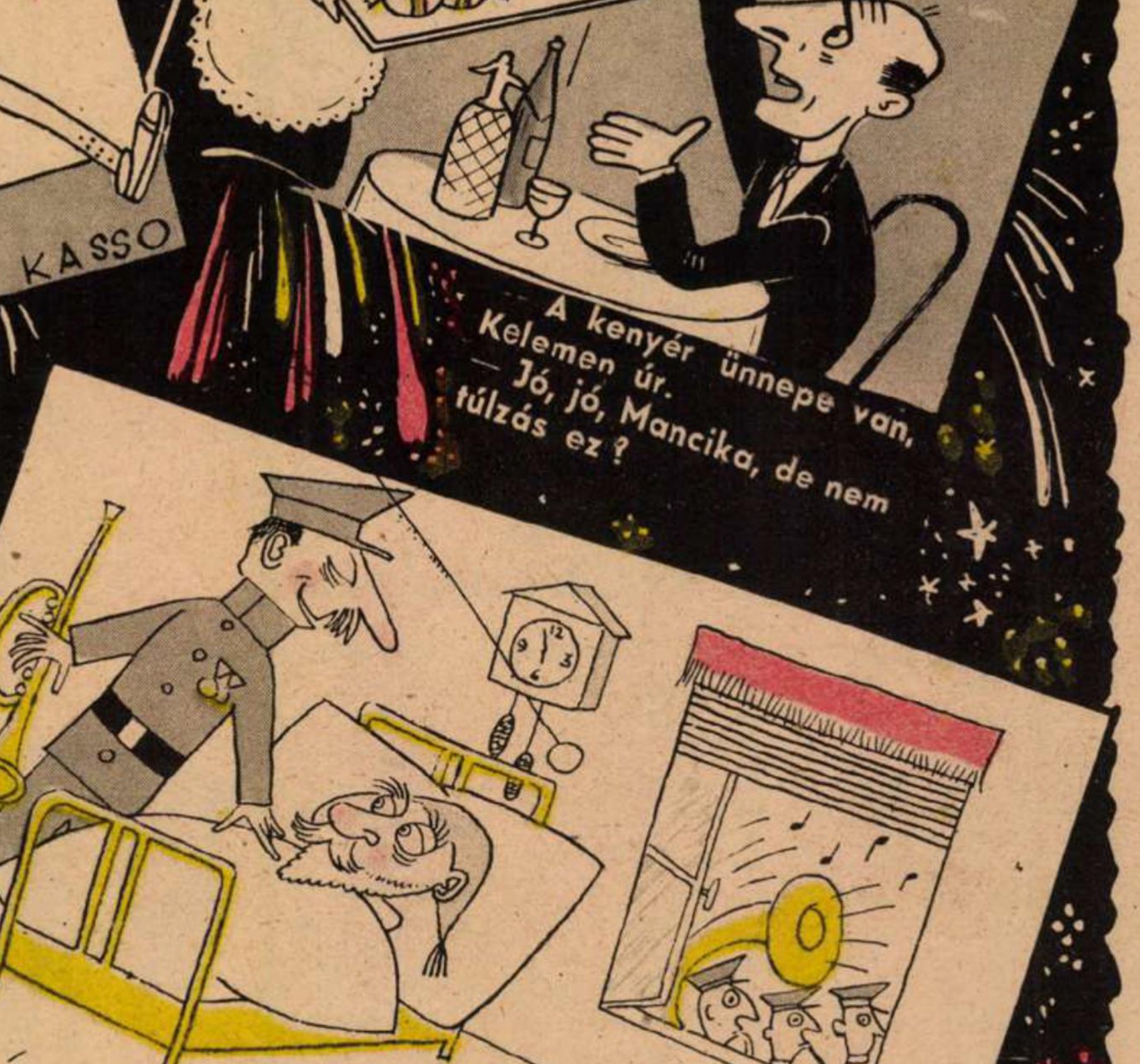

— Hallottuk, hogy bácsika süket és nem hallja a zenés ébresztőt. Bejöttem fölkelteni.

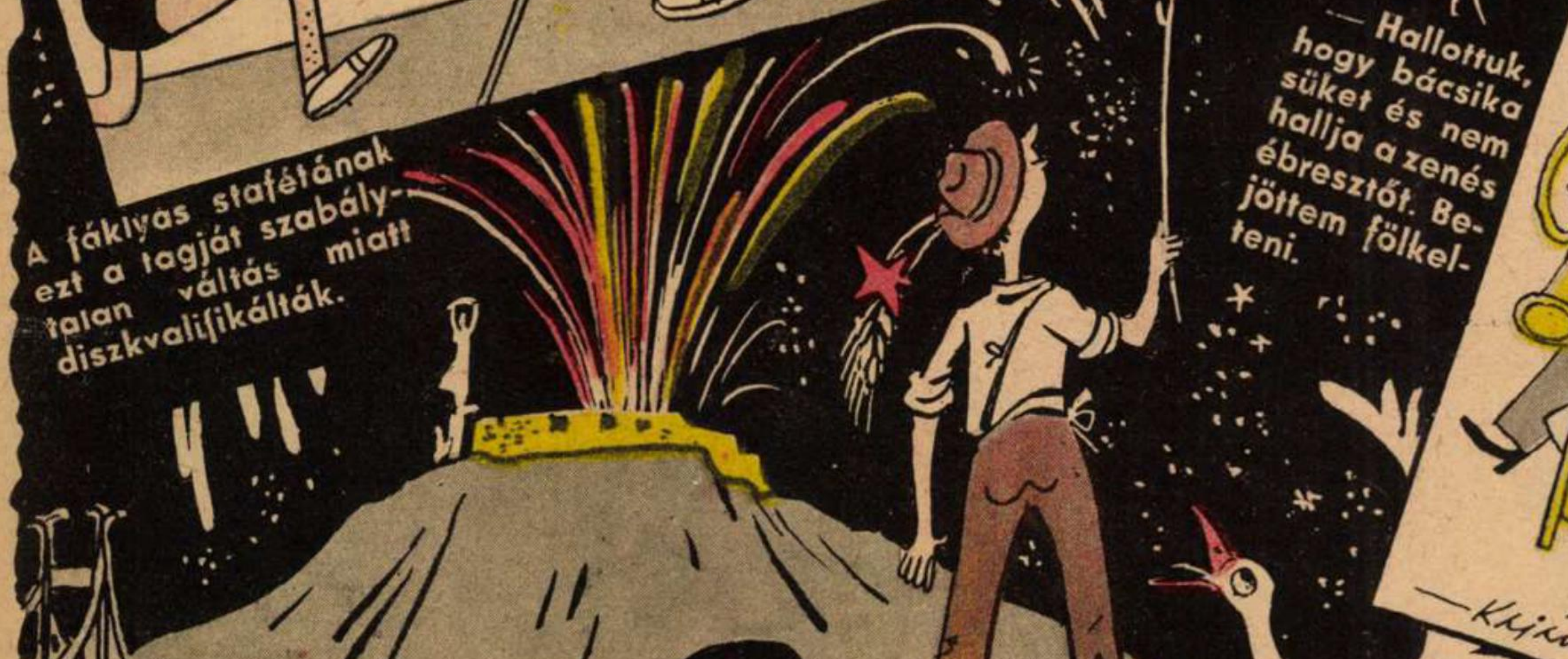

A fáklyás stafétának ezt a tagját szabálytalan váltás miatt diszkvalifikálták.

70 fillér

Nem akarja, hogy kiközösítsék

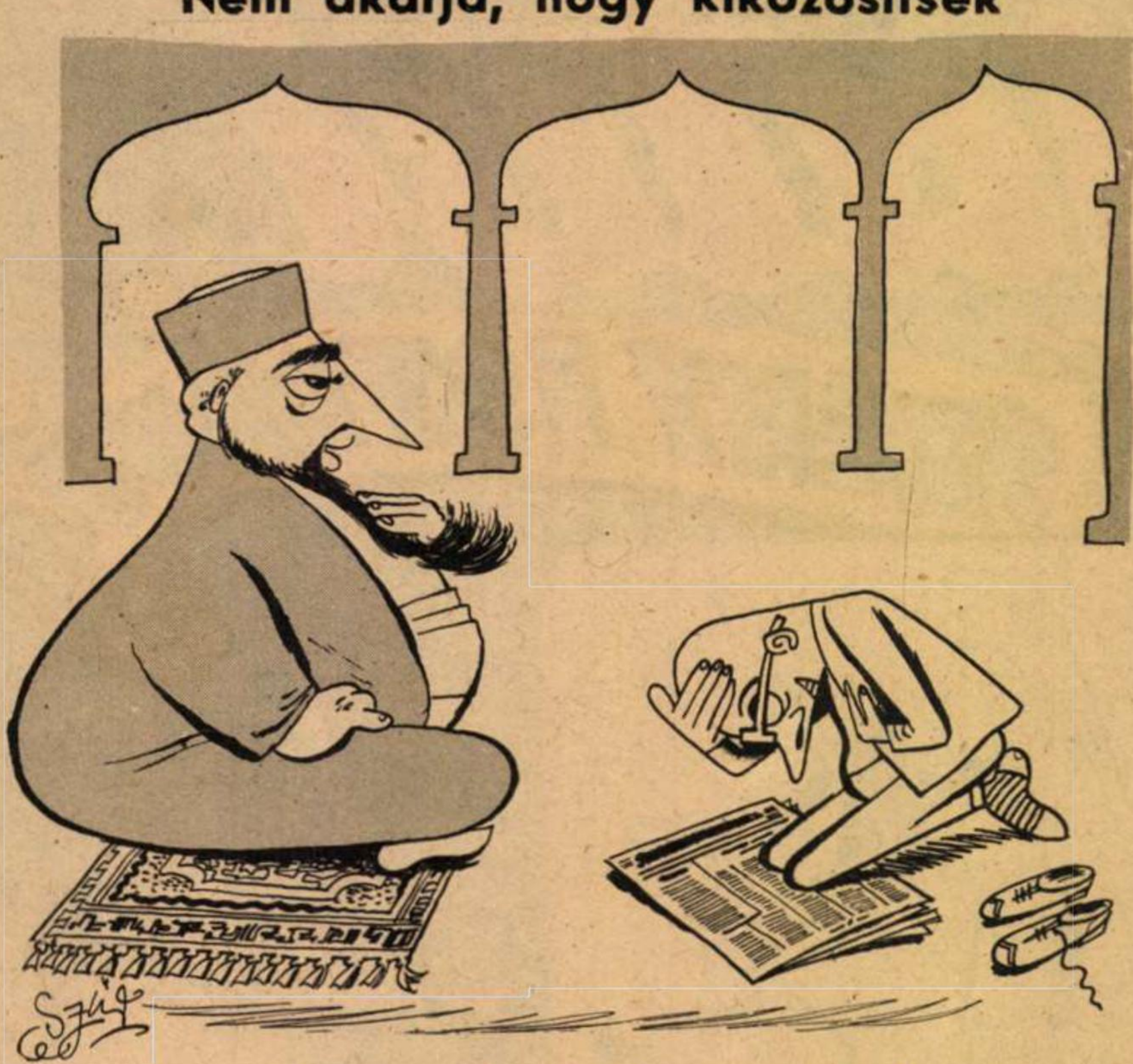

— És mondd csak, hirlapíró effendi, mért akarsz te a katolikus vallásról áttérni a mohamedánra?

— Meg akarom írni a véleményemet Mintszenty Józsefről.

EZEN A VICCEN
mulat ma Párizs

A hírneves párizsi ideggyógyász befejezte délutáni rendelését és csöngetett a szobalánynak:

— Nyissa ki az ablakot, Julie.

A szobalány kinyitotta és kiment.

Ebben a pillanatban egy rózsaszínű felhő úszott az ablak elé, és belépett róla a szobába egy gyönyörű, hófehér angyal:

— Beszélni szeretnék önnel, tanár úr.

— Tessék..., tessék helyet foglalni, — hebegte az ideggyógyász.

Az angyal leült, elrendezte szárnya tollazatát, lefújt az egyik hófehér pihéről egy szem kormot, aztán így szólt:

— Sziveskedjék velem jönni a felhőn a mennybe egy beteghez. Estére már vissza is hozom a tanár urat.

— Ki beteg odafönt?, — ámuldozott az ideggyógyász.

Az angyal zavarba jött. Most ő hebegett:

— Az..., akinek a nevét... csak végtelen.., hódolattal...

— Szent Isten!, — kiáltott fel a tanár.

Az angyal lehajtott fővel suttogta:

— Te mondád...

A tanár dermedten bámult az angyalra, majd meg-megbicsakló hangon kérdezte:

— Dehát... tulajdonkép... mi.... miben... nyilvánul?

Az angyal felsóhajtott:

— Pár nap óta De Gaulle-nak képzeli magát...

Bóbis lakást kapott a demokráciától

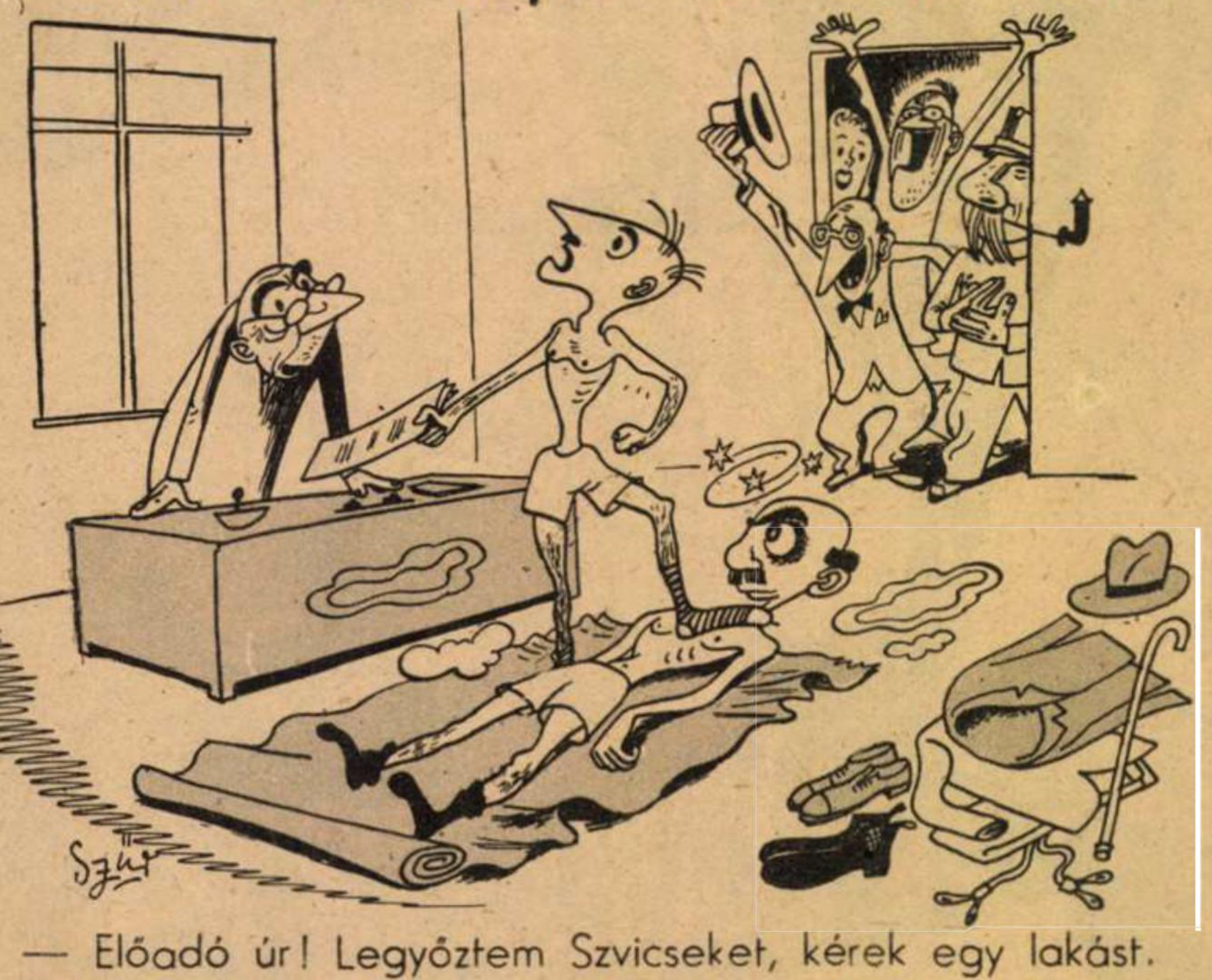

— Előadó úr! Legyőztem Szvicseket, kérek egy lakást.

Aggasztóan csökken
az összeesküvőállományunk!

A nagyközönség nyugodtan olvassa az összeesküvők egyre ritkuló tárgyalásairól szóló tudósításokat és közben nem is sejti azt, amit a szakértők már régóta tudnak, hogy a dunántúli és tiszántúli területek feltárása után nyers összeesküvő-állományunk katasztrofálisan csekéllyé zsugorodott.

Ha valami fordulat közbe nem jön, úgy kétségtelen, hogy egészen rövid időn belül a még meglevő összeesküvőkészleteink is elhasználódnak és egy szép napon arra ébredünk, hogy az ország

a legnagyobb melegben

összeesküvők nélkül maradt.

Illetékes hely természetesen mindent megtesz a katasztrófa elhárítására.

— **A még meglevő készleteket gondosan be fogjuk osztani!** — nyilatkozott a félhivatalos személyiség. — **Még e héten meg fog jelenni a rendelet, amely az elkövetkező hat hónapra vadásztilalmat léptet életbe. Reméljük ez idő alatt összeesküvőállományunk újból összeszedi magát, bár azt nem igérhetjük, hogy a vadásztilalom feloldása után az összeesküvőket a szabadforgalomnak adjuk át. Sokkal valószínűbb, hogy jegyrendszert kell életbeléptetnünk.**

Csökönyös kecske

A tizenkét éves Ilonka és Mariska osztálytársnők és nagyon jó barátnők. Ilonka apja gyári munkás, Mariska apja gazdálkodó Pest közelében. Meghívták a mult hétre Mariskáék Ilonkát egy kis nyaralásra. Boldogan érkezett meg Ilonka, érdeklődve nézegette a falusi életet és rögtön segíteni akart mindenben. Mariska éppen a kecskét hajtotta be fejésre.

— Engedd, hogy én fejjem meg! — könyörgött Ilonka.

Mariska belegyezett:

— Nesze a sajtár, nesze a fejőszék. Moss kezet előbb!

Ilonka gondosan kezet mosott, aztán fogta a sajtárt meg a fejőszéket és bebújt a kecskeólba.

Mariska összeterelte a csirkéket, káposztalevelet szedett a nyulaknak, megiocsolta a kiskertet, de Ilonka még mindig nem jelentkezett a tejjel.

— Csak nincs valami baj? — kiáltott végül is Mariska az ól felé.

Ekkor kócosan, kimerülten előbújt Ilonka:

— Hát nem birok vele, Maris, fejd mégis te meg. Nekem nem akar leülni a fejőszékre!

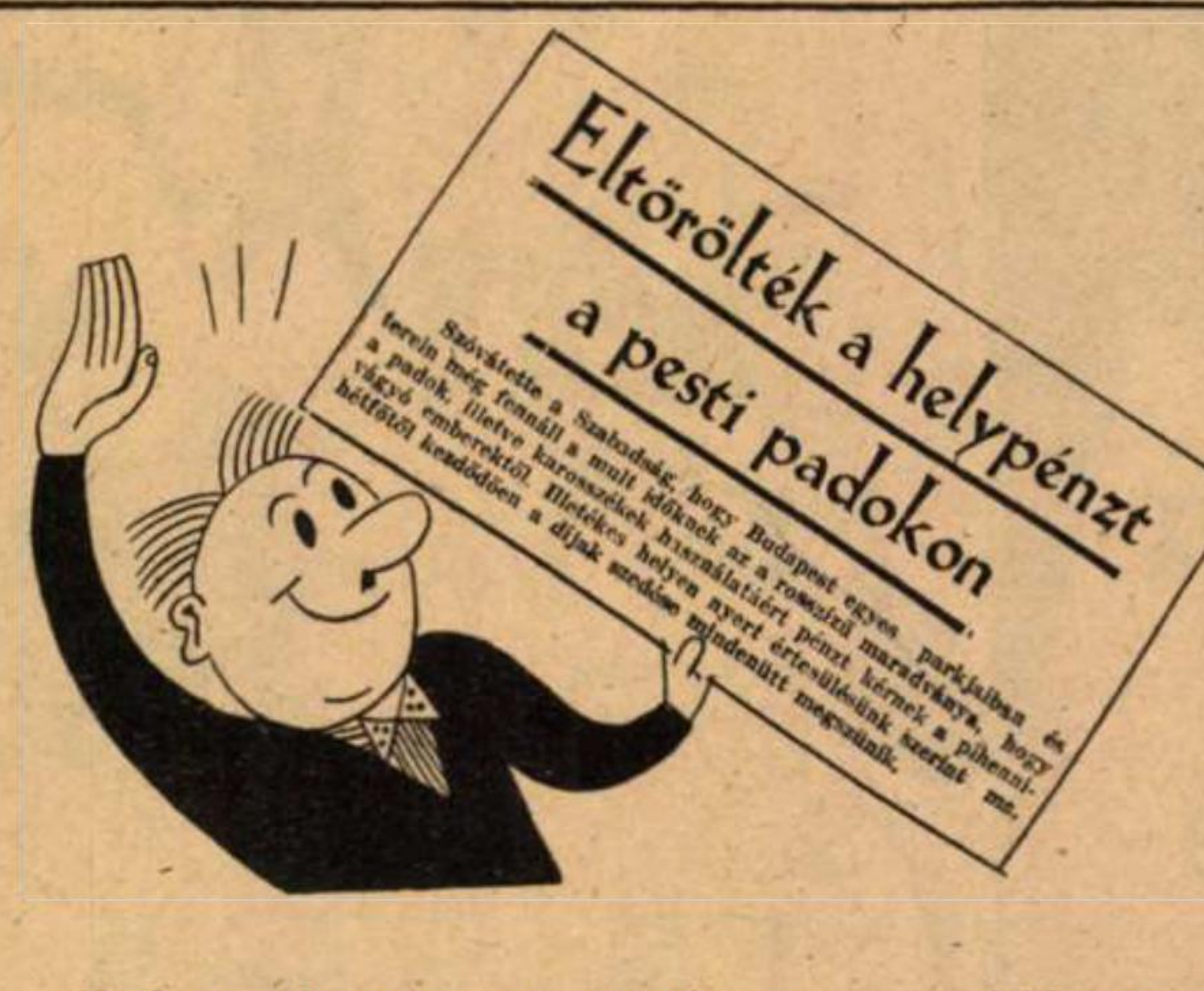

Eltörölték a helypénzt a pesti padokon

Szóvátette a Szabadság, hogy Budapest egyes parkjaiban és terein még fennáll a mult időknek az a romszerű maradványa, hogy a padok, illetve karosszékek használatáért pénzt kérnek a pihenni-vágyó emberektől. Illetékes helyen nyert értesülésünk szerint ma, hétfőtől kezdődően a díjak szedése mindenütt megszűnik.

— *Tyhű! Mekkorát ülök én ma délután!*

Augusztus 23-án

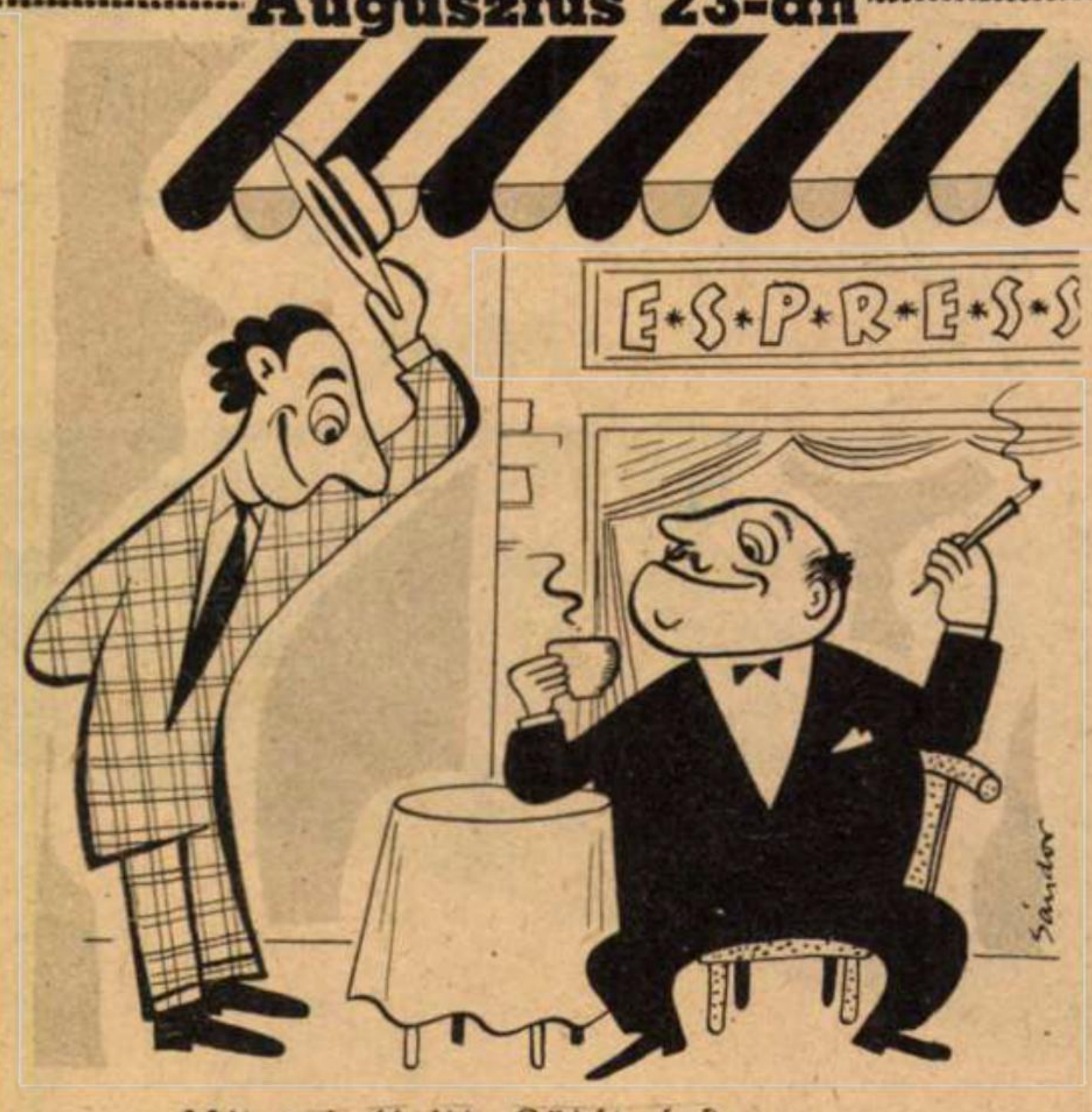

— Mit csinál itt, Sötét úr?

— Tulteljesítem a Szent István-napi háromnapos munkaszünetet.

Lakásmizériás időkben

Kucseráné panaszkodik a barátnőjének:

— Nem értem mi van az utóbbi időben az urammal. Délben hazajön, nem szól egy szót sem, este hazajön, megint nem szól egy szót sem, reggel elmegy, újra nem szól egy szót sem.

A barátnő egy pillanatig elgondolkodik:

— Kérlek, itt arról lehet szó, hogy az urad elhagyott téged, csak nem talál lakást, hogy különéljen.

Halászok, figyelem!
Ez a ti viccetek!

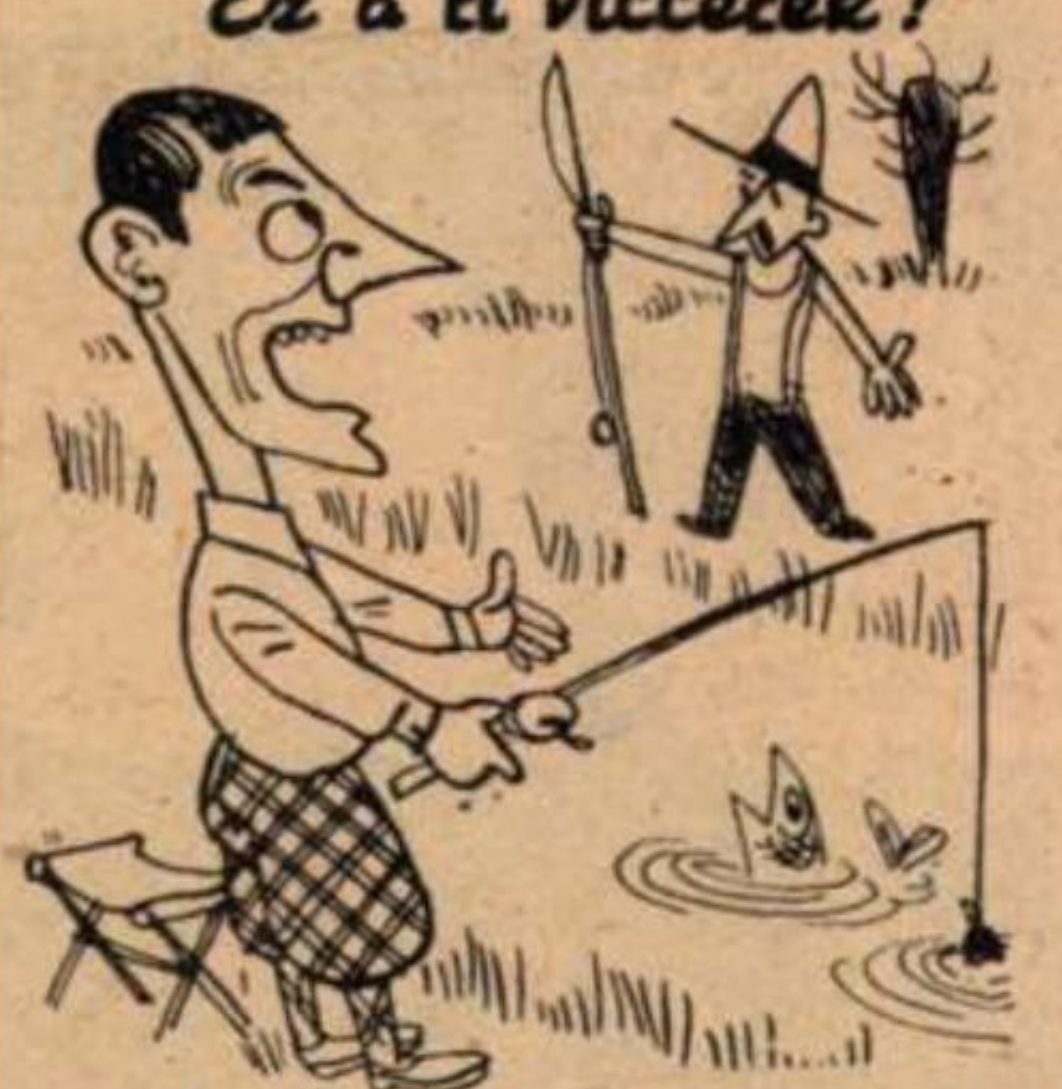

Hónapok óta halászik két halász a folyó partján egymással szemben. Az egyik halász azonban egy hétig nem mutatkozik s a másik aggódva kiabál át hozzá, mikor újra megjelenik.

— Mi az, mi történt?

— Megnősültem.

— Gratulálok. Fiatal a felesége?

— Dehogy fiatal.

— Talán gazdag?

— Semmije sincs.

— Akkor biztosan nagyon szép.

— Azt éppen nem lehet mondani.

— Hát ha nem szép, nem gazdag, nem fiatal, hát akkor mért vette el?

— Gilisztája van.

ÜZLETASSZONY

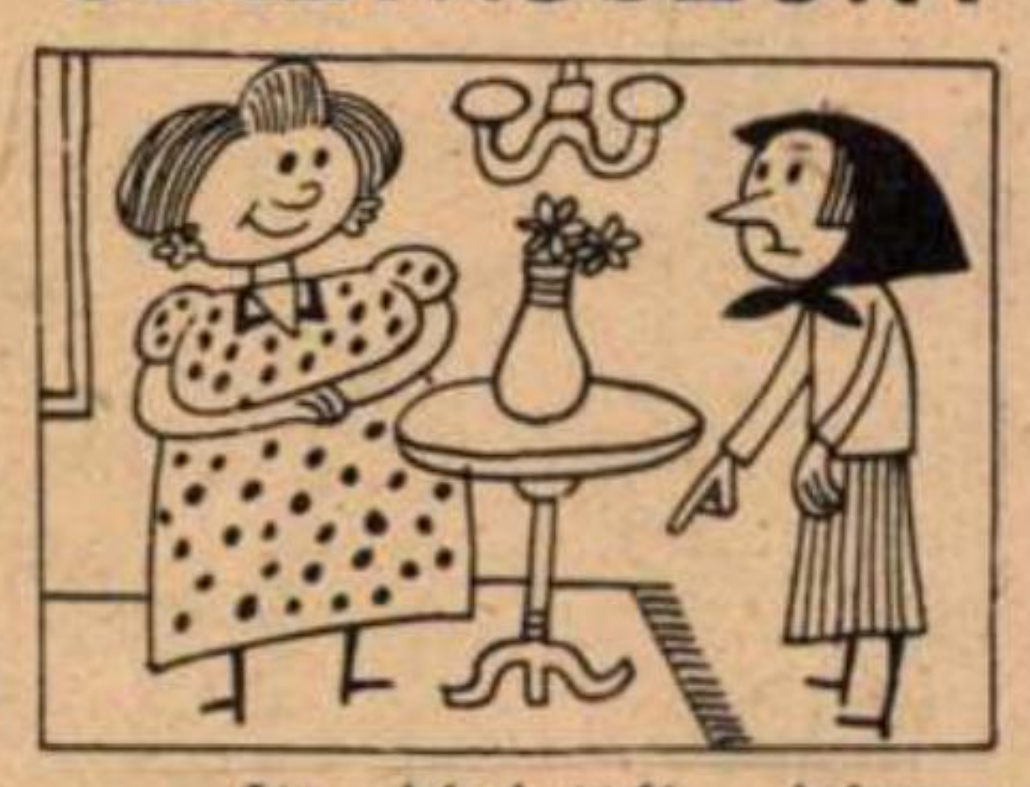

— Itt hirdették, kérem, hogy szobát adnak takarításért?

— Itt, nénike.

— És melyik volna az a szoba?

— Ez.

— Rendben van, tetszik a szoba. Majd takarítani fogom..

Élethű arckép

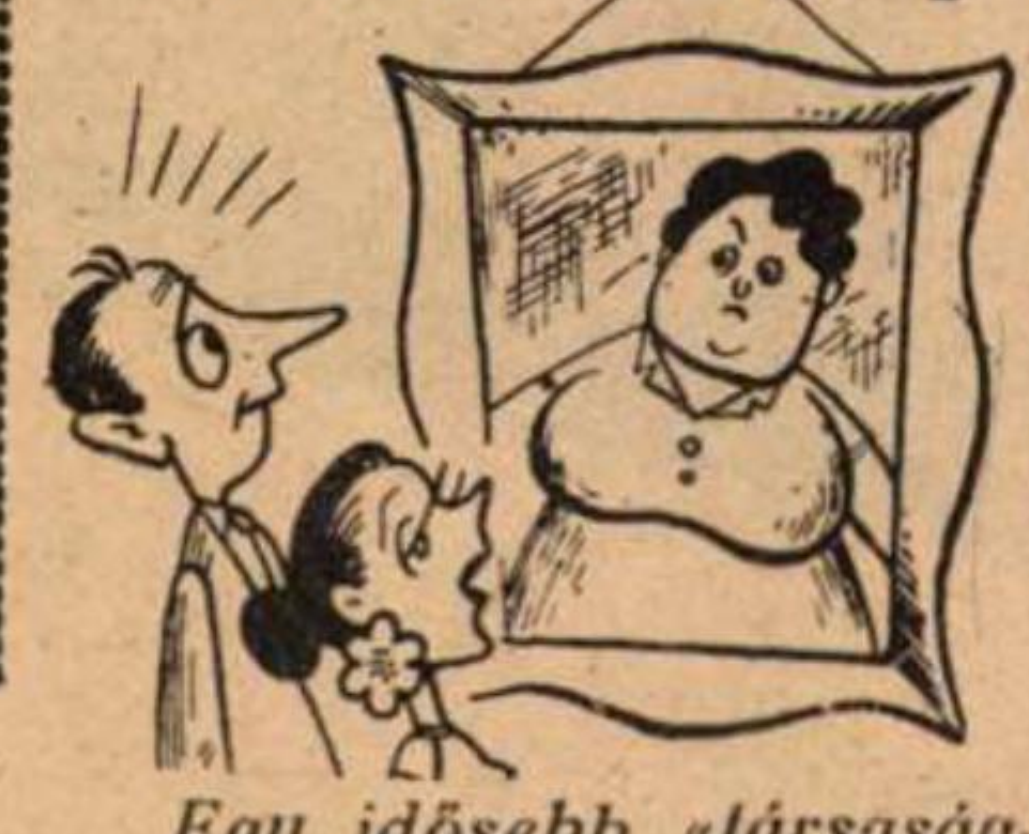

Egy idősebb «társaságbeli» hölgy elkészíttette arcképét egyik festőművészünkkel. Leánya és veje megnézte a képet.

— Csodálatosan hasonlít a mamára!, — kiáltott fel a fiatalasszony.

— Csakugyan remek a hasonlóság!, — dicsérte a férje is. — Szinte félek, hogy megszólal.

Szónál többet ér a tett

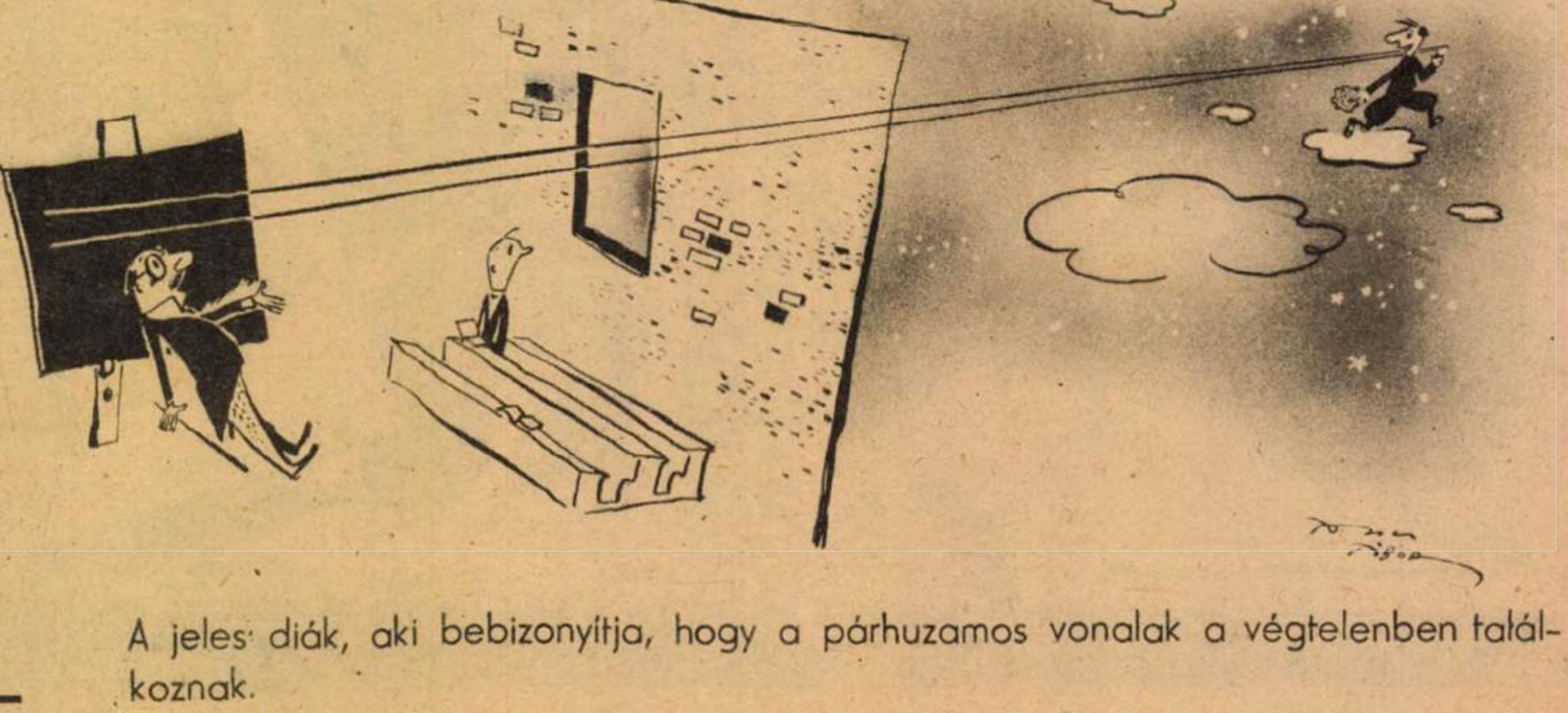

A jeles diák, aki bebizonyítja, hogy a párhuzamos vonalak a végtelenben találkoznak.

A mezőgazdaság gépesítése után

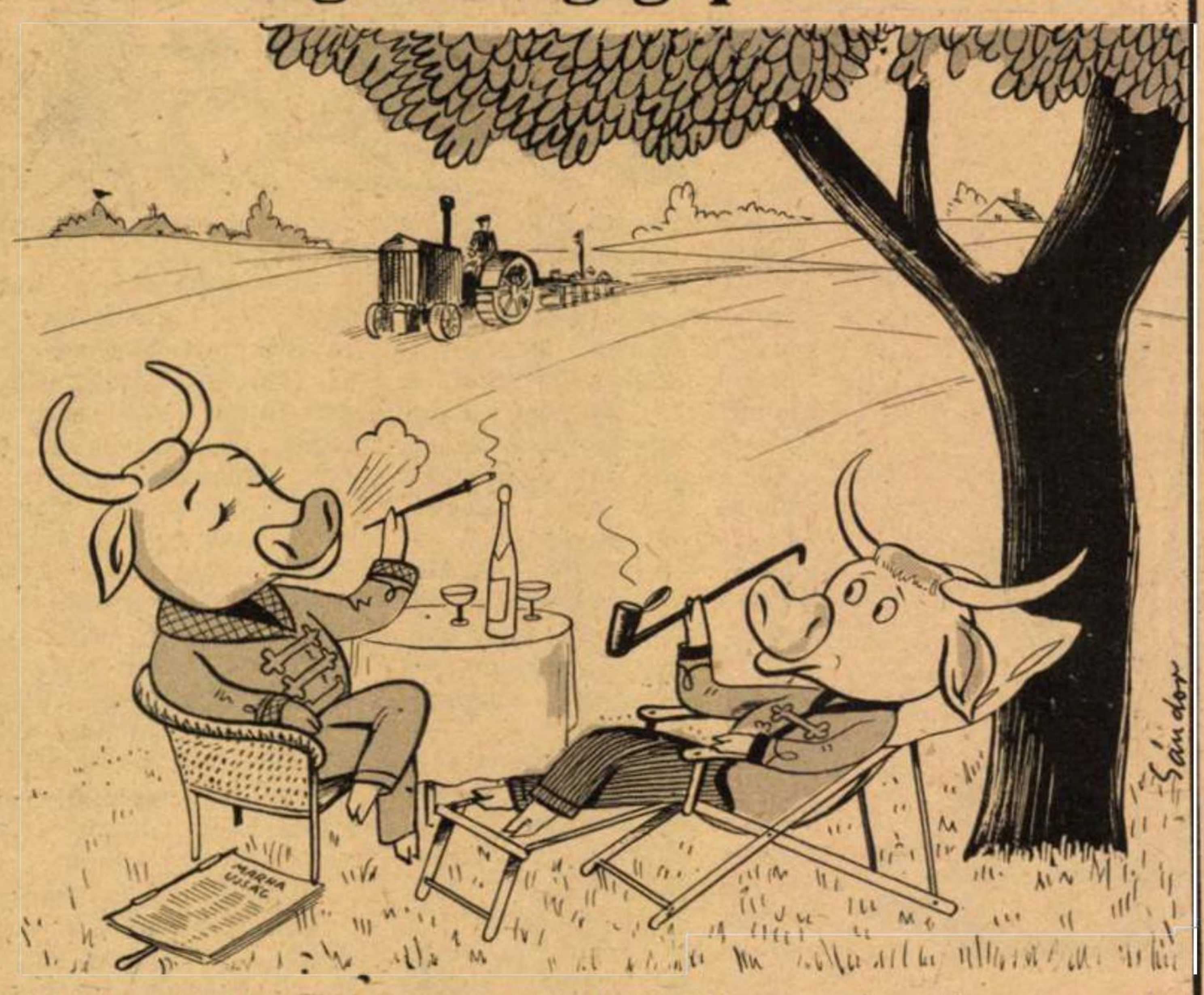

— Látja, kolléga úr, a mi nyakunkról is a demokrácia vette le a jármot...

Darvas Szilárd:

Az ember és a fagylalt

(KÁNIKULAI EMLÉK)

Az ember kijött a cukrászdából, kezében a fagylalttal, amelyet egy forint ellenében bocsátottak rendelkezésére, kecsesen és könnyedén fogta a tölcsért és lassú, graciőz mozdulatokkal nyalni kezdett.

Szisztematikusan nyalta, jobboldalt, alulról felfelé, majd mikor a fagylalt hanyatlani kezdett, villámgyorsan átcsoportosította a nyelvét és visszanyalta az egészet, mintegy kipödörve azt.

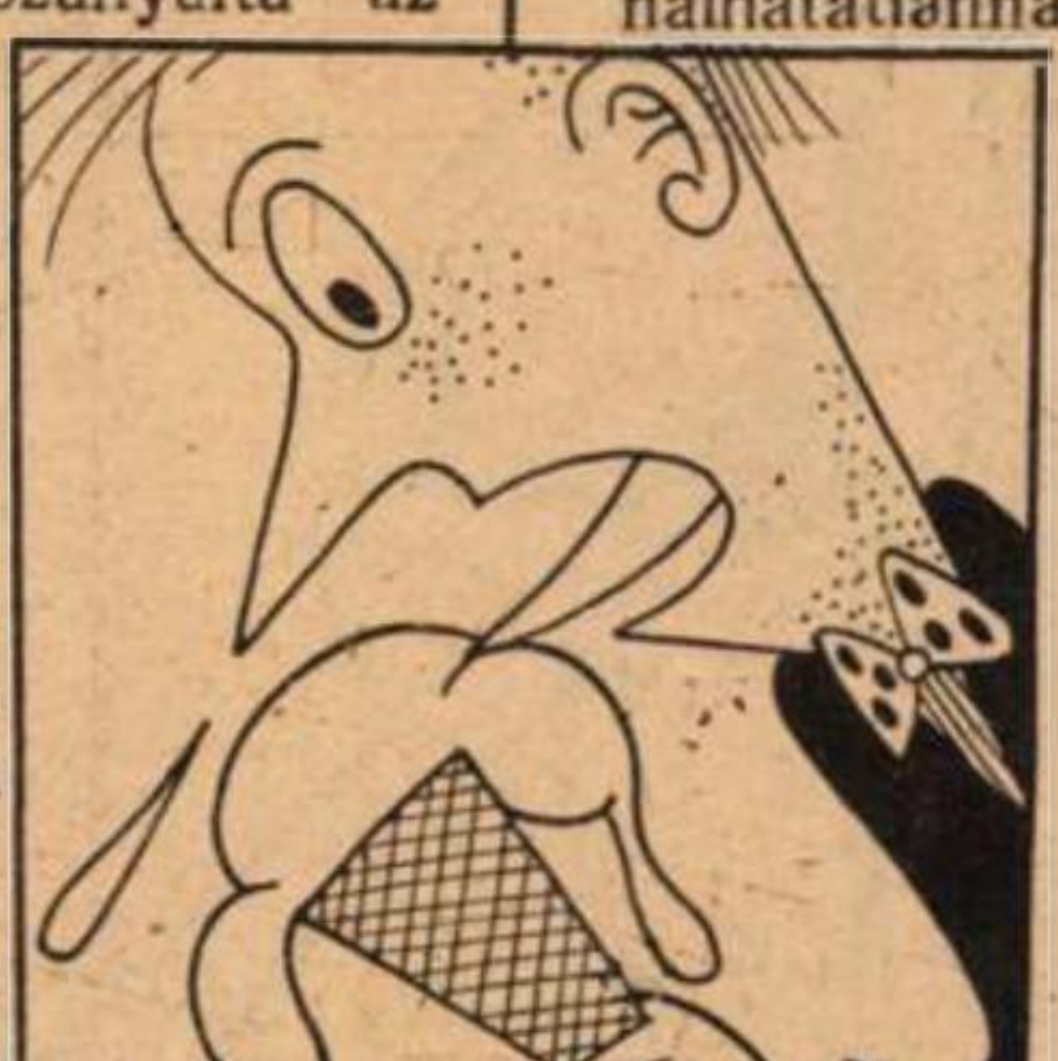

Határozottan ura volt a helyzetnek, a tölcsér egész területén rend és nyugalom uralkodott, ez volt az aranykor, amelyet Ovidius Naso is megénekelt, mikor még az olimpuszi istenek uralkodtak s málna és vanilia békésen megfértek egymás mellett.

Am ki tudná megmondani, hogy egy ilyen tölcsér mélyén miféle vulkanikus erők működnek, a természet nagy titkai voltaképen még mindig rejtve vannak előttünk, nyaljuk, nyaljuk a fagylaltot s közben már leselkedik a végzet.

A katasztrófa indulásának pontos időpontját e pillanatban már nehéz megállapítanom, valószínűleg ott kezdődött, mikor a pasas nagyjából végzett a málnával és nekifeszítette nyelvét a kókusznak. Ekkor még diadalmas hadijelentésektől zengett a Nagykörút, a győzelmi mámorban tomboló ember nem vette észre, hogy a kókusz kicsapott medréből s ez a folyamat lassan, alattomosan megindult bal hüvelykujján lefelé, neki a kabátujjnak. Mire a támadást jelentették, már késő volt.

Villámgyors mozdulattal utánakapott nyelvével, aminek következtében az egész készlet megingott és jobbra csúszott, úgyhogy röptében kapott el vagy tíz dekát, ezáltal jobbkeze teljesen elázott és használhatatlanná vált. Közben a szivárgás tovább folytatódott s a visszaillesztett rész nem találta helyét a demokráciában.

A pasas emberfeletti erővel nyalt, de a front már úgy szétzüllött, ha tíz nyelve lett volna, akkor se győzi. Vastag verejtékcseppek hullottak homlokáról a vaniliába, melynek félrecsapott kalapja alól lassan, mint a végzet, előbukkant a banán. Az emberek iszonyodva fordították el fejüket a borzalmas látványtól.

És ekkor borzalmas robajjal beomlott az egész tölcsér. A pasas kezében szétmált a tészta, elegáns szürke zakójára patakokban ömlött a fagylalt, nyelve már csak az üres levegőt nyaldosta s maszatos ujjait szopogatva szörnyű üvöltéssel vergődött a Körút zűrzavarában. Utolsó szavaival anyját hívta meg mindenféle más dolgokat.

És fent az égen diadalmasan sütött a júliusi nap, ami minden fagylaltot túlél és amit senki sem szopogat...

Japán kávéházi tudósítónk jelenti:

Itt a T.u.T. hadsereg..!

Miután a japán államférfiak nyilatkozata alapján nyilvánvalóvá vált, hogy Japán milyen mély rokonszenvvel figyeli az Egyesült Államok háborús erőfeszítéseit, Tenno az alábbi táviratot intézte Mac Arthurhoz:

„Arturkám! Engedd meg, hogy imperialista törekvéseink fölött aratott győzelmetek 4. évében meleg szeretettel üdvözöljem a japán-amerikai közös támadóhadsereg felállításának gondolatát. Az ötlet kitűnő. Már én is gondoltam rá, csak nem mertem szólni. Ezzel az utolsó válaszfal is leomlott a két baráti nagyhatalom között. Mikor kezdünk?

Tennód."

A közös hadsereget egyébként már el is nevezték T. u. T. (Truman und Tenno) hadseregnek és az új szövetség fölötti örömében a „Vérvörös Párduchohérok" társasága a „Szeressük egymást gyerekek..." c. kedves dalt énekelve vonult végig Tokio sikátorai közt.

Csupán a Tenno elégedetlen kissé, mert ő úgy szerette volna, hogy a T. u. T. jelzésben az első T. az övé legyen és ne Trumané, amiért is tegnapelőtt elpanaszolta ősei szellemének, hogy MacArthur egyre inkább a fejére ül és nem hagyja szóhoz jutni, mire az egyik dédapjának elnöklete alatt haladéktalanul összeült az ősök családi tanácsa és érintkezésbe lépett MacArthur őseivel, hogy megegyezésre jussanak.

Lapzártakor az ülés tart.

Miután olcsóbb lett az autóbusz

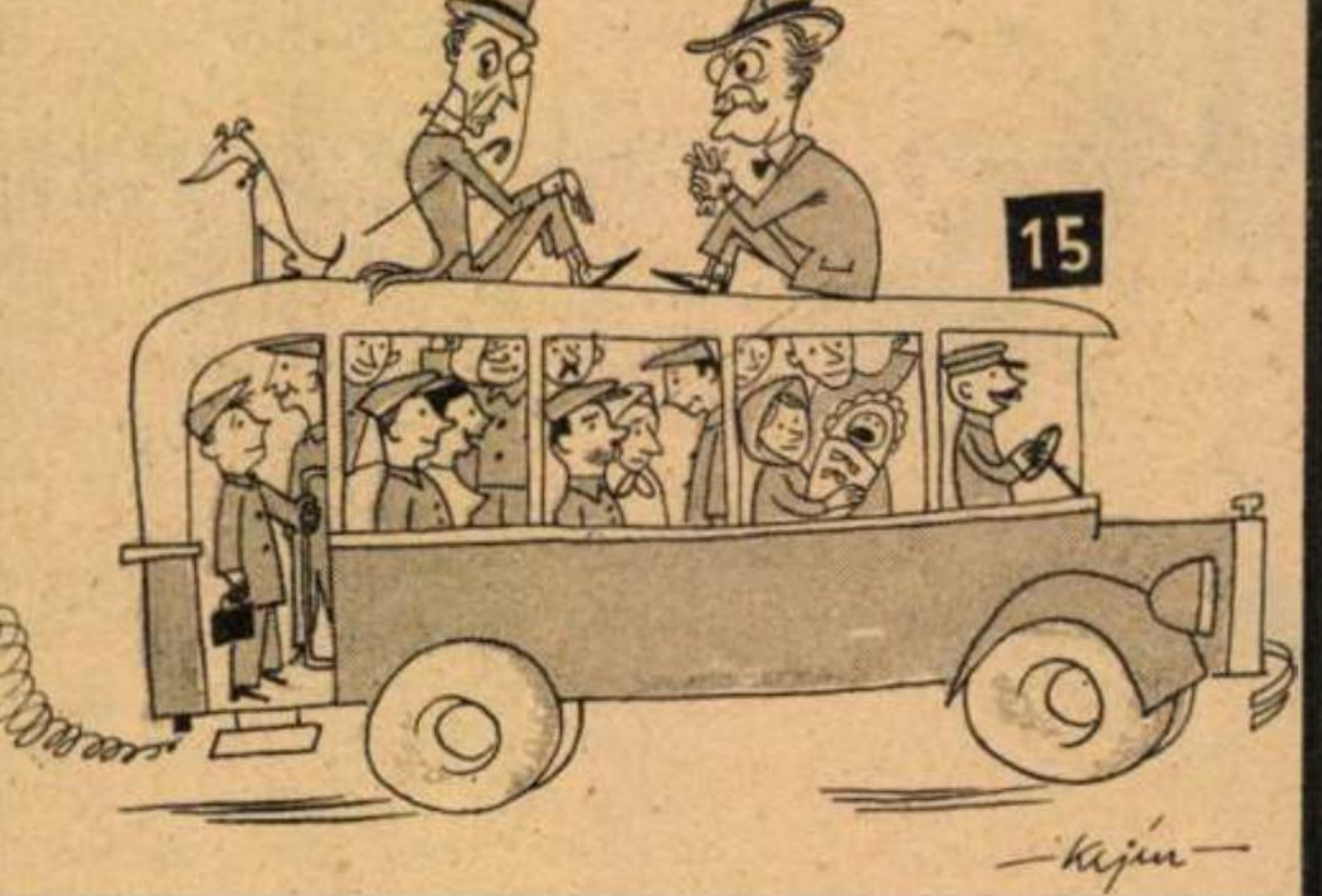

— Nem szívok munkásokkal egy levegőt, kérlekalássan.

A Beszkárt új utakon!

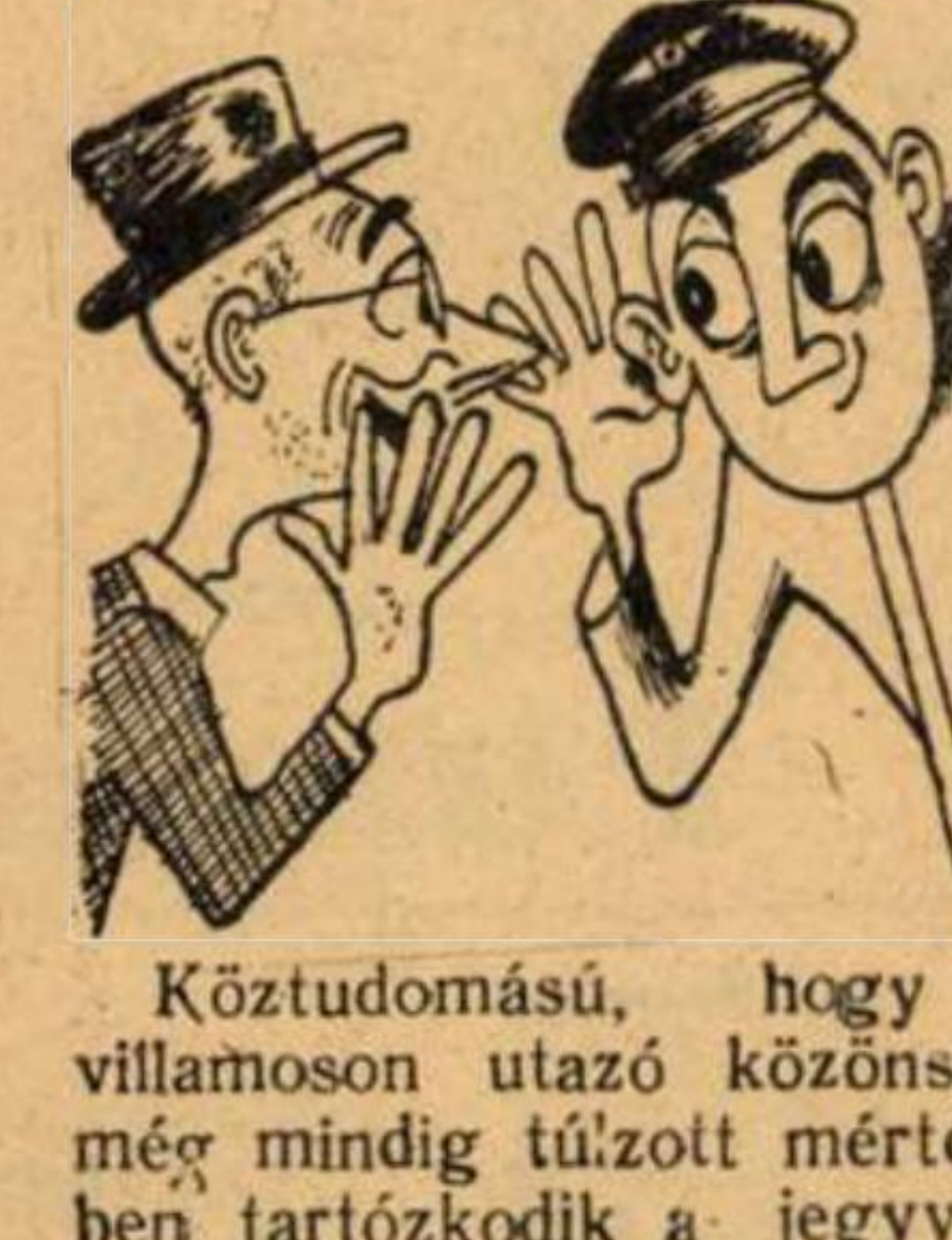

Köztudomású, hogy a villamoson utazó közönség még mindig túlzott mértékben tartózkodik a jegyváltástól. Ezért a Beszkárt igazgatósága olyan rendszert vezet a napokban be, amely rendkívüli mértékben megkönnyíti majd a kalauzok munkáját.

Ezentúl ugyanis nem jegyeket kell majd a villamoson váltani, hanem titkos jelszó bemondása révén válik az utas a villamos teljesjogú felhasználójává. Az eljárás a következő: az utazni vágyó polgár elmegy a Beszkárt akácfautcai központjába és ott a pénztárnál 50 fillér lefizetése ellenében a kisasszony megsugja neki az aznapi jelszót, amelyet aztán a polgár a kalauz fülébe súg, miáltal rengeteg papírt és fáradságot lehet megtakarítani a legkisebb kockázat nélkül. Az ellenőr munkája is megkönnyül, hogy jegy helyett a jelszavakat kell csak felülvizsgálnia.

Néhány bátor fiatalember már régóta kísérletezik fenti rendszerrel, méghozzá teljes sikerrel. A tegnapi jelszó például ez volt: „Már kezelve..!...

Könyvtár, vigyázz! Sorakozó!

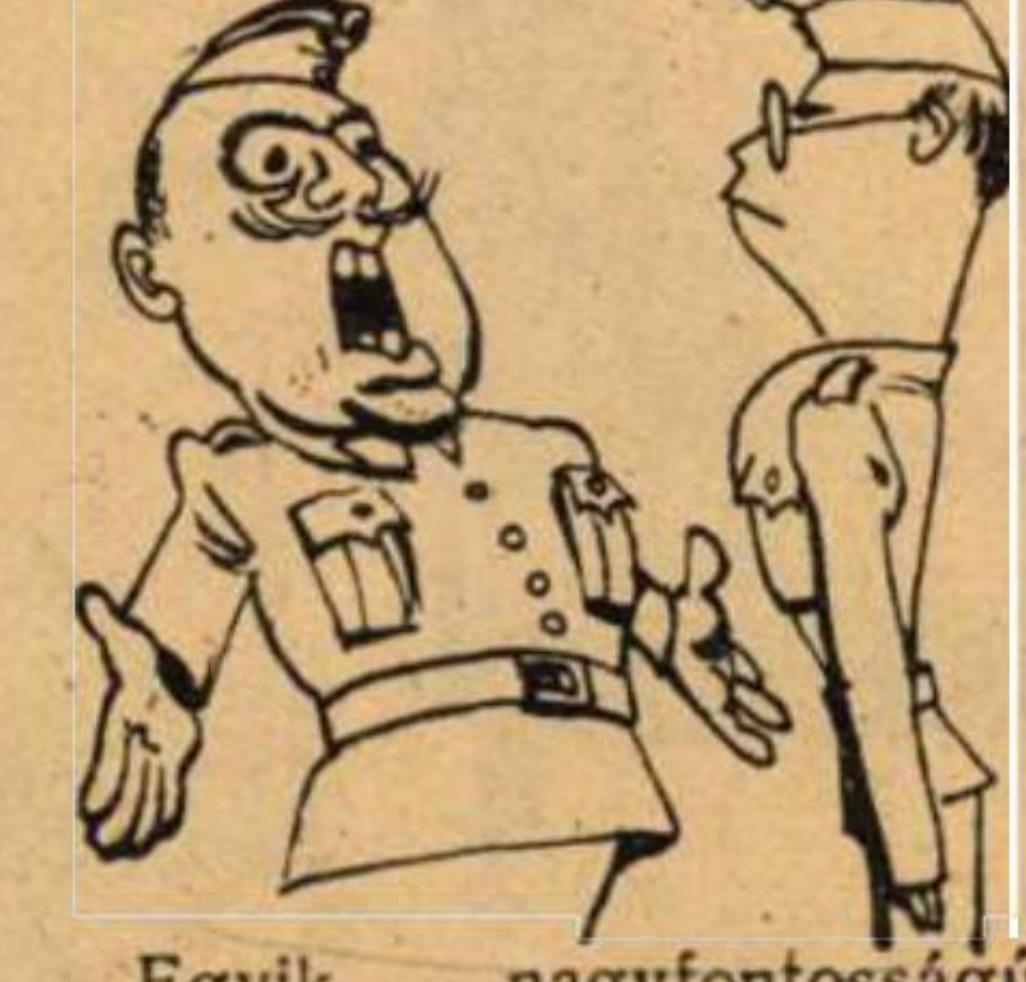

Egyik nagyfontosságú tudományos intézményünk főtisztviselője ma az a fiatalember, akivel a háború alatt ez az eset történt.

Kiszólította a sorból az őrmester:

— Maga, ugye, intelligens ember?

A fiatalember elmosolyodott:

— Azt hiszem... Bölcsészdoktor vagyok.

— No, akkor magára bízom, hogy rendberakja a tiszti könyvtárat. Már nagyon összedobálták a tiszt urak.

Megörült a fiatal tudós a neki való munkának:

— Milyen csoportosítást parancsol?

Az őrmester ráförmedt:

— Micsoda buta kérdés ez?! Nagyság szerint!

Ludas Matyi panaszládája

Ha előrehajolok nem tudok köhögni. A nyugdíjasokra senki nem gondol?

R. V.-né,
kocsikísérő özvegye.

Már nem vagyok fiatal és a nők mégis megszólítanak. Védelmet a kiskereskedőknek.

Hujbert Ernő
késő esti sétáló.

Az őszibarack héja szúrós és a leve mindig a nyakamba folyik. Azelőtt ez nem volt lehetséges.

Egy volt csendőrtiszt.

Az más

— Doktor úr, az istenért, segítsen rajtam, én állandóan magamban beszélek.

— Ugyan, barátom, az nem olyan nagy baj.

— Igen-igen, de doktor úrnak fogalma sincs, hogy én milyen unalmas ember vagyok.

Az egyik kutya...

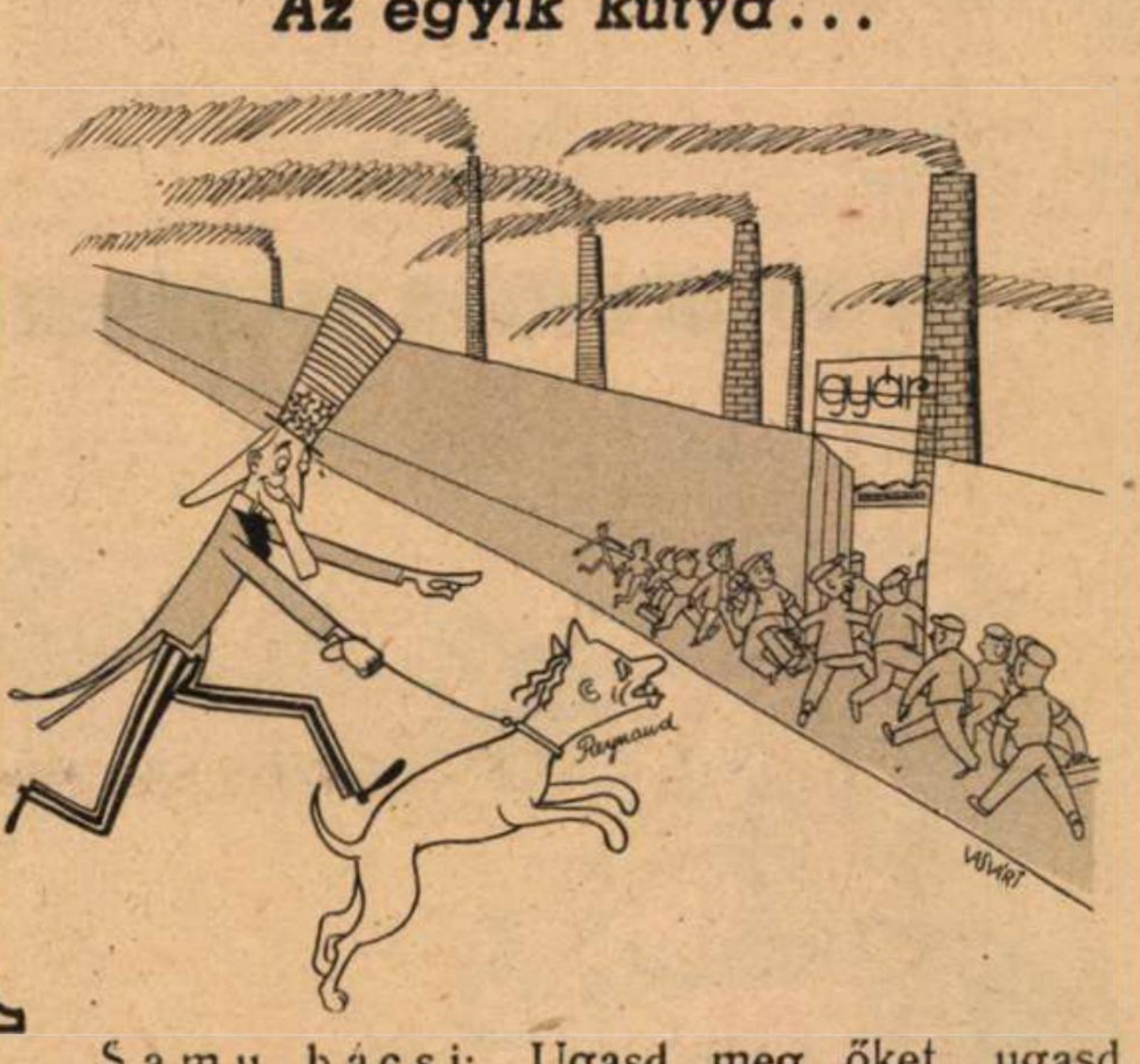

Samu bácsi: Ugasd meg őket, ugasd meg!

A falusi kisbíró kidobolja:

— Közhírétételik, hogy találtatott és a községházára beszolgáltatott egy fekete női ernyő, kacsát ábrázoló elefántcsontnyéllel. A talált tárgy csak annak adathatik ki, aki az ernyő pontos leírását adja.

Amerikai tempó

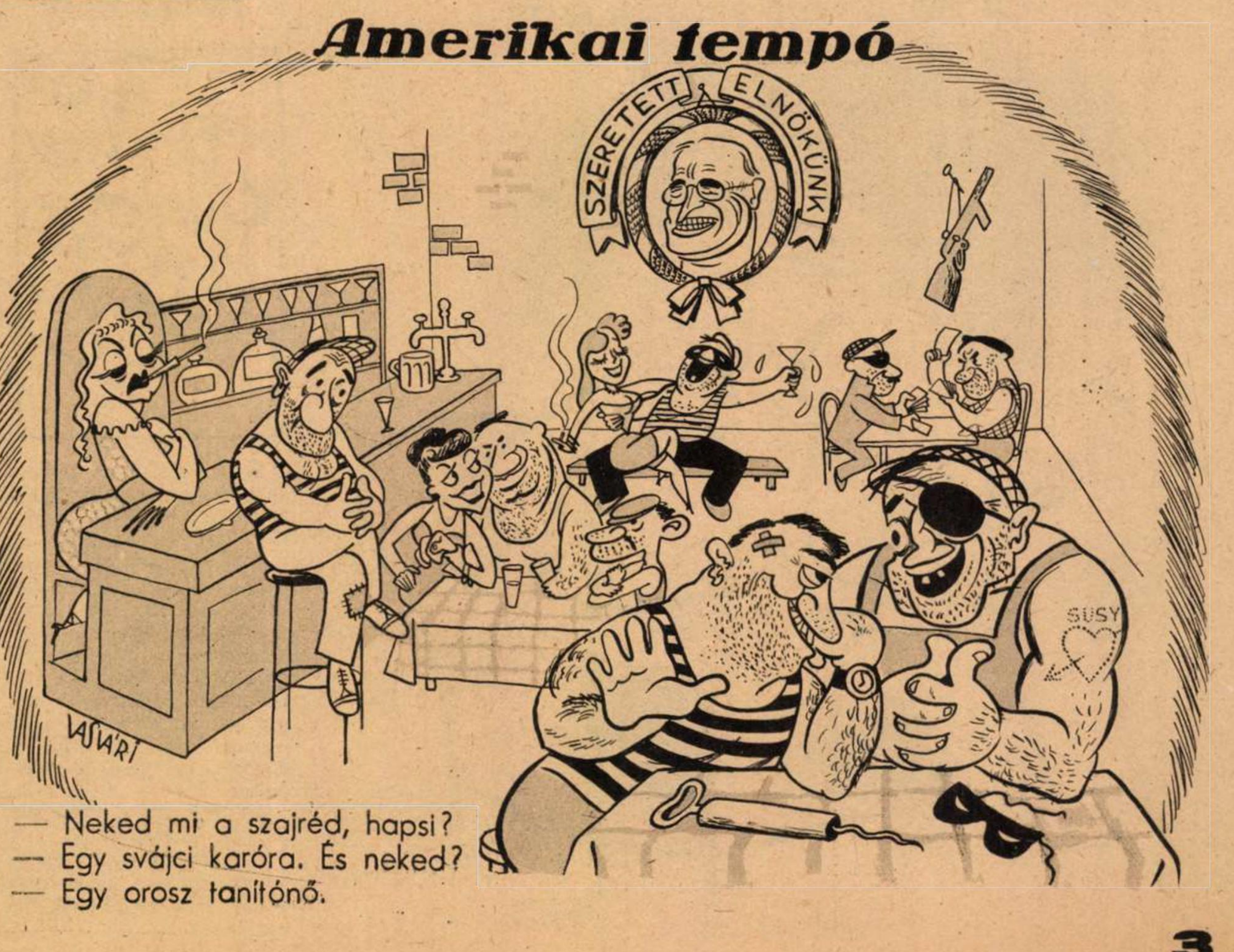

— Neked mi a szajréd, hapsi?
— Egy svájci karóra. És neked?
— Egy orosz tanítónő.

Dinnyeszezon

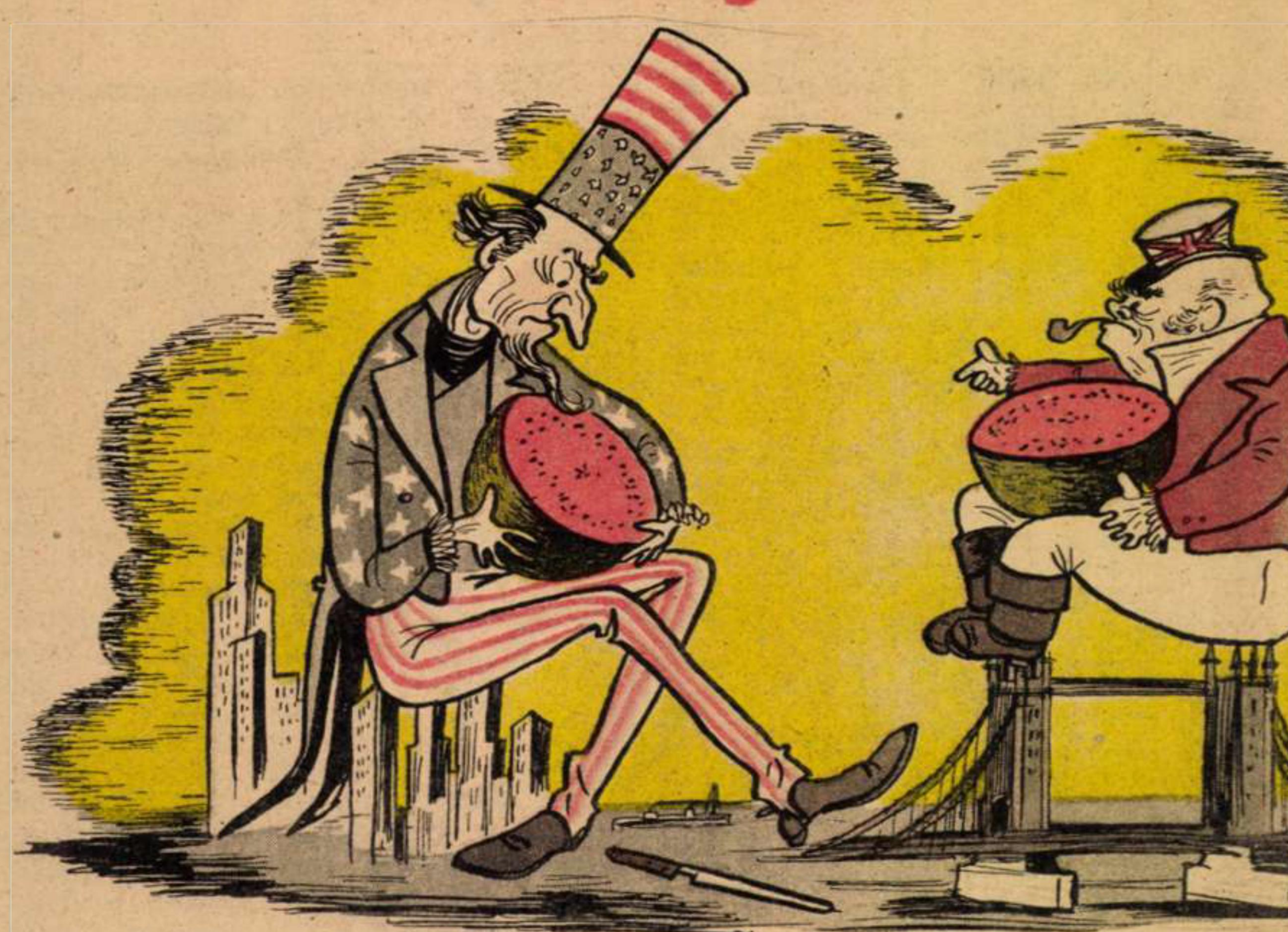

— Jól bevásároltunk mi ezzel a görögdinnyével. Azt hittük, hogy még éretlen, pedig belül már egész vörös.

Pubikát mindig becsapják

Pubika hazaérkezik a fogorvostól és szemrehányó arcán messziről látszik, hogy valami nem tetszik neki.

— Mi bajod megint? — kérdi az anyja?

— Anyukám, a fogorvos bácsi becsapott.

— Hogy-hogy becsapott?

— Azt mondta, hogy a foghúzás fájdalommentes, mégis akkorát ordított, amikor a kezébe haraptam, hogy még most is zúg a fülem.

Példàzat

arról, hogy miért van nagyobb esélye Dewey-nak, mint Trumannak.

Az amerikai színigazgató válogat az artistairodában.

— Ez megfelel — kérdi a közvetítő — vagy táncoljon próbát a másik görl is?

— A másik megfelel — jelenti ki a direktor.

— De hisz azt nem is méltóztatott látni, mégis azt választja?

— Elég nekem, hogy ezt láttam! — zárja le a vitát a színigazgató.

A fővárosban meggyorsult az élet körforgása

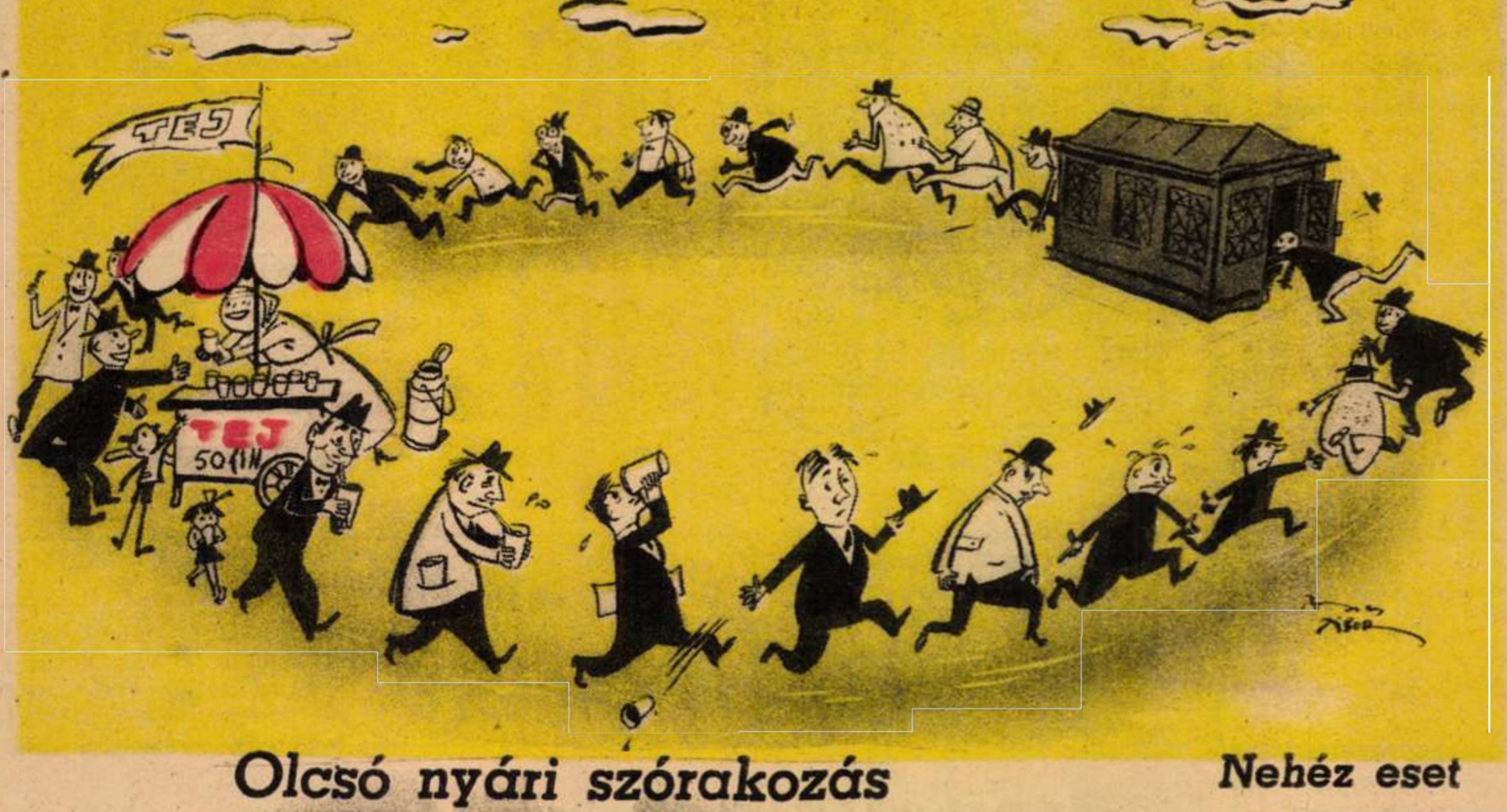

Olcsó nyári szórakozás

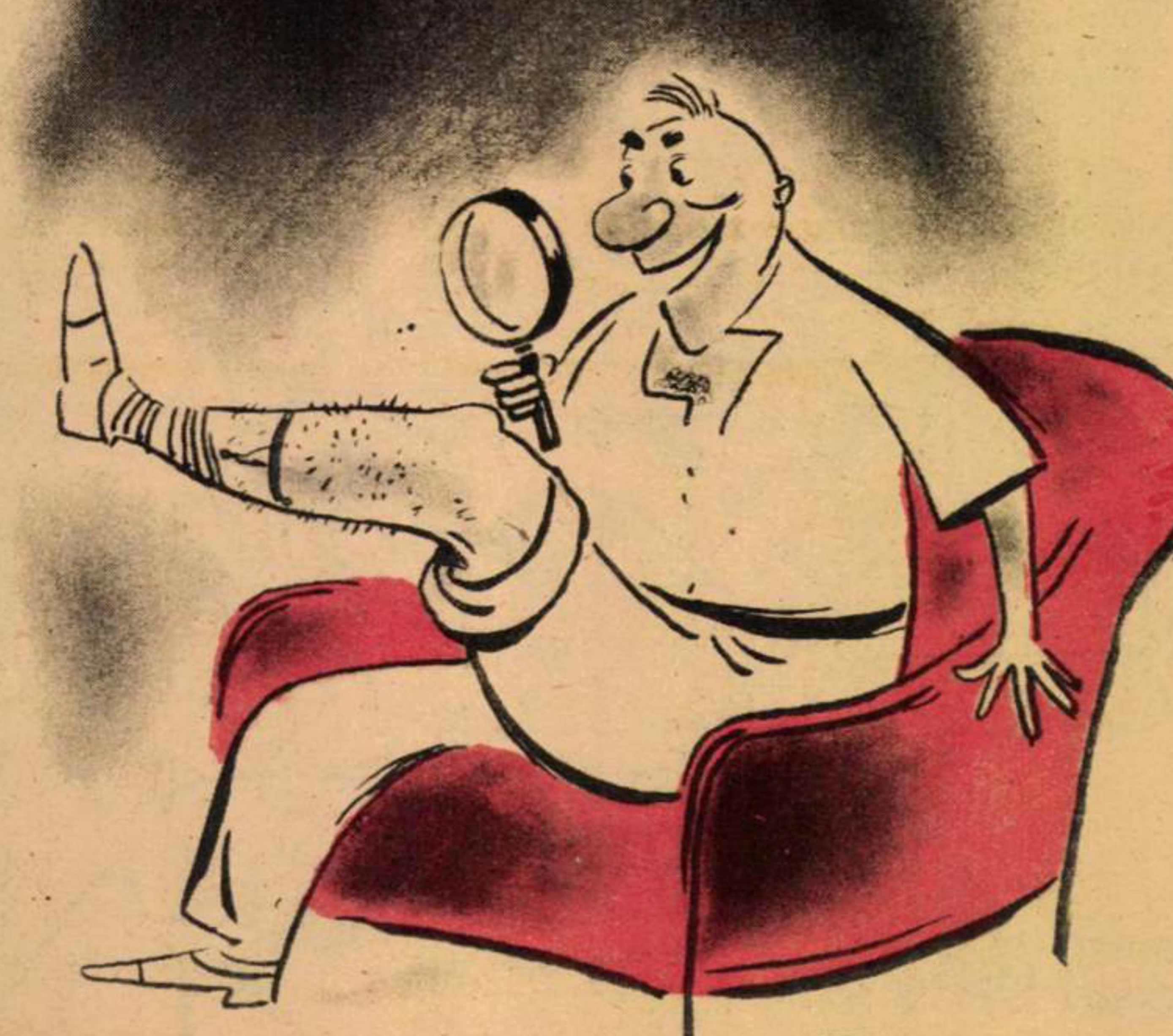

Bolhacirkusz.

Nehéz eset

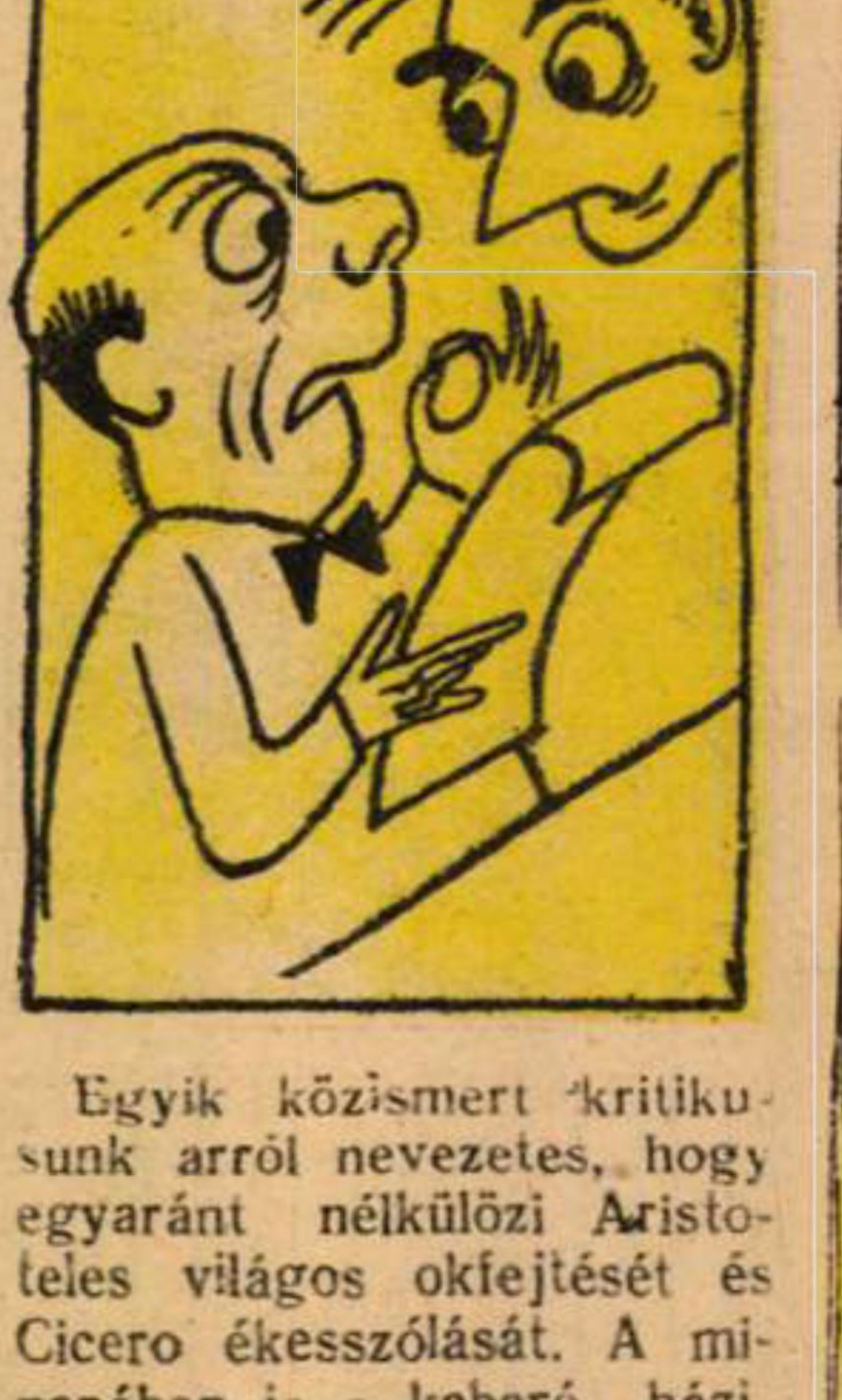

Egyik közismert kritikusunk arról nevezetes, hogy egyaránt nélkülözi Aristoteles világos okfejtését és Cicero ékesszólását. A minapában is a kabaré háziszerzőjének azt akarta megmagyarázni, hogy új bohózatának egyik jelenetét hogyan kellene átírni. De minél tovább fejtegette a dolgot, annál kevésbbé tudta magát kifejezni. Végül is dühösen legyintett és elhallgatott.

A háziszerző jóindulatú hangon noszogatta:

— Beszélj csak egész nyugodtan, hisz tudod, hogy én akkor is megértelek, ha beszélsz.

A hivatásos humorista

A hivatásos humorista reggel rosszkedvűen kel fel, egész éjjel álmában egy humoreszken gondolkodott, már majdnem megvolt a poénja, amikor felébredt. A humorista gyorsan megmosdik egy lavórban és erről eszébe jut egy krokitéma, „Egy lavór naplója", a világ egy lavór szemszögéből. Már megvan az első mondat is a fejében: „Az edénygyárban születtem, anyám egy hidraulikus prés volt, apám egy élmunkás stb..."

A hivatásos humorista bekapja a reggelijét, villamoson robog a hivatalába. Álmosan odaszól a villamosvezetőnek: „Hajtson gyorsabban, kap egy forintot!", de maga sem tudja, hogy ezt minek mondta, később rájön, hogy ez egy vicc, már megírta Szvicsekkel nemrégiben. „Ahol még nem volt kezelve!" — jön a kalauz és a humoristának eszébe jut, hogy egyszer már meg kellene írni egy flekken, hogy az utas nem köteles az ilyen értelmetlen félmondatokra reagálni. Aktuális kis meglátás lenne.

Rálépnek a humorista lábára, de úgy, hogy felsikolt a fájdalomtól. Kis vers a tyúkszemről, esetleg az „Anyám tyúkja" paródiája, „Az anyám tyúkszeme". Pokolian mulatságos. A humorista valósággal könnyezik, úgy fáj a letaposott lába. Két könnycsepp beszélget: „— Mitől olyan fáradt, kollega úr? — Na hallja, átúsztam a könnycsatornát!" A hivatásos humorista elégedetten lesántikál a villamosról, egy kis szójátékon jár az esze a tyúkszemről és egy szem tyúkról, mire elüti egy autó. Zuhantában még eszébe jut, hogy milyen más szemmel nézi a karambolt a soffőr és az áldozat. Örök emberi dolog ez, egyszer meg kellene írni szatírának, nem hosszan, két hasábon. A humorista nem tudja balkarját mozdítani, körülötte egyre nő a tömeg. Jó rajzos vicc lehetne, egy pasi, akinek a félkarját levágta az autó, felszól az úttestről egy dagadt nőnek... Itt a hivatásos humorista elvesztette az eszméletét.

A mentőknél tér magához, első gondolata egy pompás novella-téma: valakit leütnek, ájult állapotban rájön valami nagy dologra, de eszméletnél már nem emlékszik rá, erre újból leütteti magát, igen, kitűnő, csak egy jó csattanó kellene még... A mentők nagyon előzékenyek a humoristához. A Varázsfuvolában a nemtők voltak a mentők. Szójáték. Mentők — nemtők! Jó kis dolog. Hol lehetne felhasználni?

Az utcán hazafelé sántikálva hallja, hogy valahol egy női hang kiabál:

— Adolf! Hagyj békén!...

Tiszta kabaré, a szomszéd, aki mindent hall a másik lakásból és egyszerre csak a felesége hangját, remek, meghallja, átmegy, Adolfnak hívják, Adolfról egy jó Hitler-vicc jut a humorista eszébe, aszongya a rabi Göringnek, ja igaz, a kabaré, apropos krokitéma, ismeretlen nő rátámad egy férfira tévedésből, ha végül is megtetszenek egymásnak, akkor filmforgatókönyv néz ki belőle, viszont, ha a férfi már nős, akkor humoros regény, legyen a férfi felesége őrült, akkor humoros dráma, vagy mondjuk két őrült nő utazik a vonaton...

A humorista hazavánszorog, felmegy vele a lift (egy olyan liftet kellene kitalálni, amelyik csak felfelé megy, hihi), halálos fáradtan egy székbe omlik és villámként cikázik át agyán a gondolat (a villám meg gondolatként cikázik, haha), hogy neki már csak mindig humoros dolgokon jár az esze.

Várjunk csak, nem is rossz! Igen, egy ember, aki már nem tud csak humorosan gondolkozni... Krokitéma... Határozottan mulatságos. Kezdve azon, hogy felkel, a lavórról már eszébe jut egy krokitéma, a villamoson is csak tréfál, a lábára lépnek, elüti egy autó, de csak humorizál szegény...

Nagyon jó. Ezt meg kell írni.

Meg is írta Kishont Ferenc

Finom úr

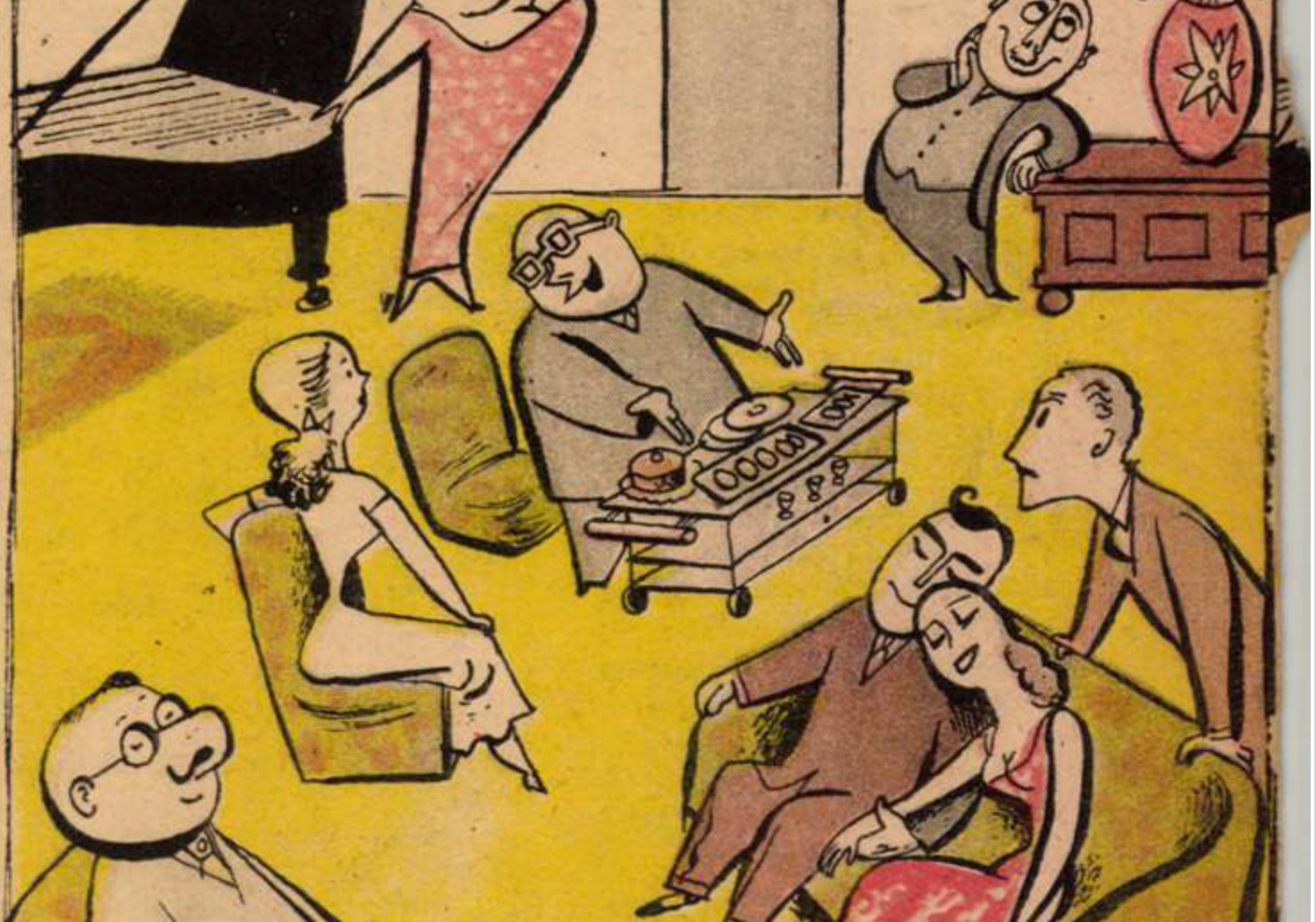

Ahogy viselkedik.

Szent Istvánkor

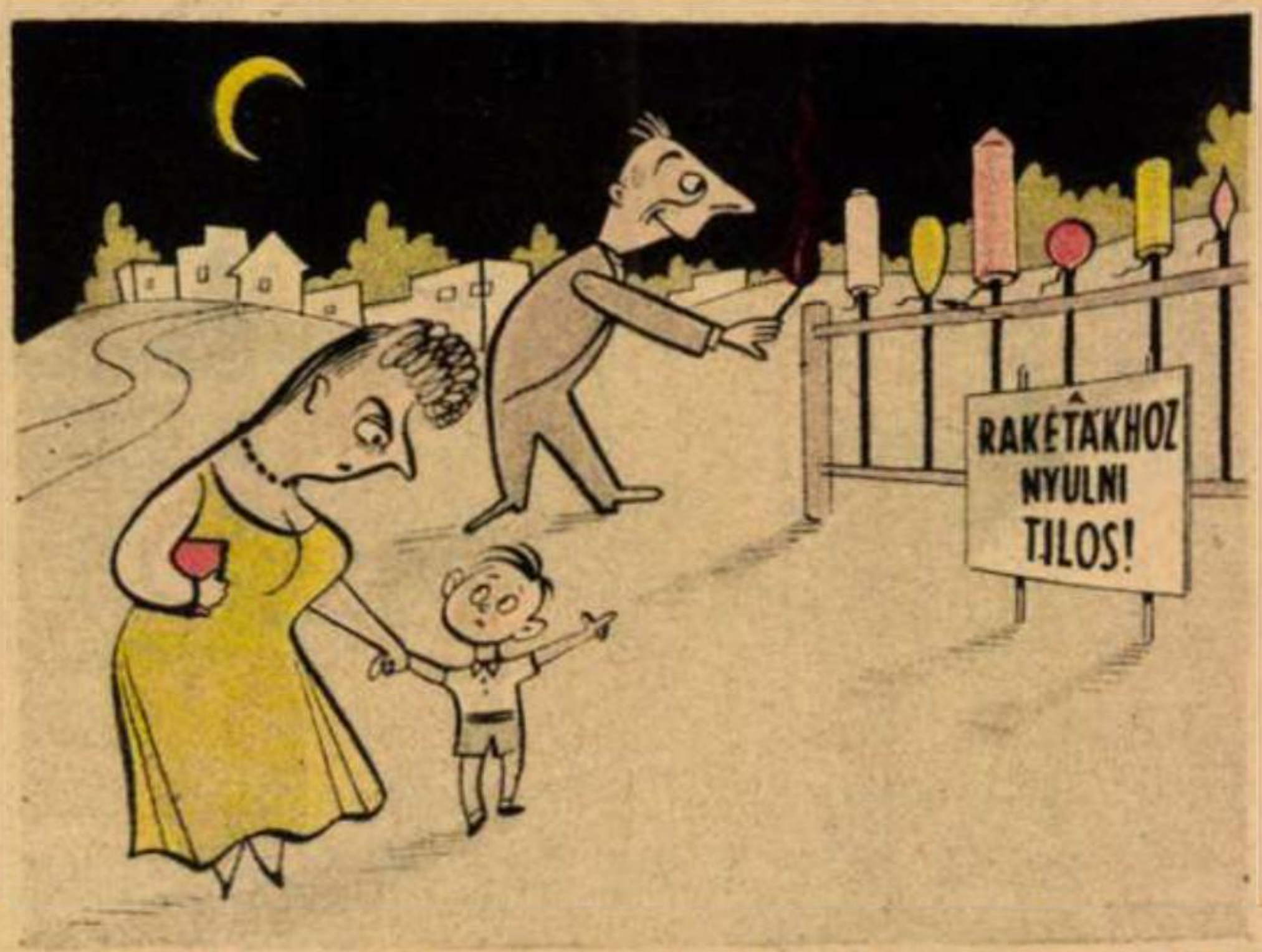
RAKÉTÁKHOZ NYULNI TILOS!

— Mondd anyuka, ennek a bácsinak szabad este a tűzzel játszani?

Hangtalan Heti Híradó

Éjjel is nyitva tartanak a „KÖZÉRT" üzletek. Ez a bácsi már beadta a válópert a felesége ellen, mert rájött, hogy a neje az éjszakát egy füszeressegédnél töltötte.-

Jeruzsálemben már hosszú napok óta olyan fegyverszünet van, hogy a zsidó főparancsnok elhatározta: ha a fegyverszünet továbbra is így fokozódik, akkor naponta két hadijelentést fog kiadni.-

Ez a bácsi méregdrágán egy vacak rádiót vett a napokban. Most nagy örömmel olvasta a lapokban, hogy a jövőben jobb lesz a rádióvétel.-

ri társaság

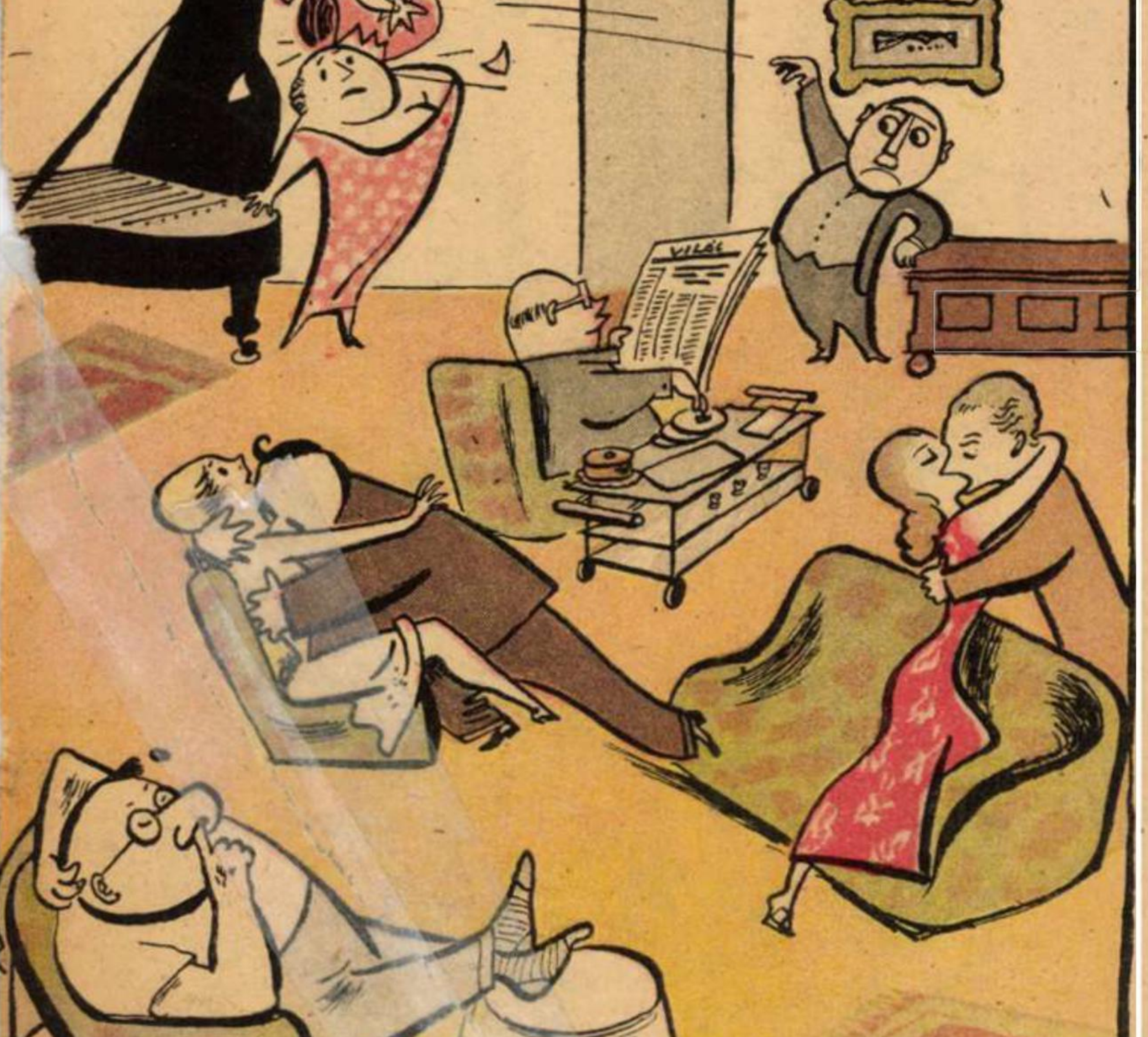

Ahogy viselkedni szeretne.

Gergely Miklós:

Jöjjön holnap

(Kis regény)

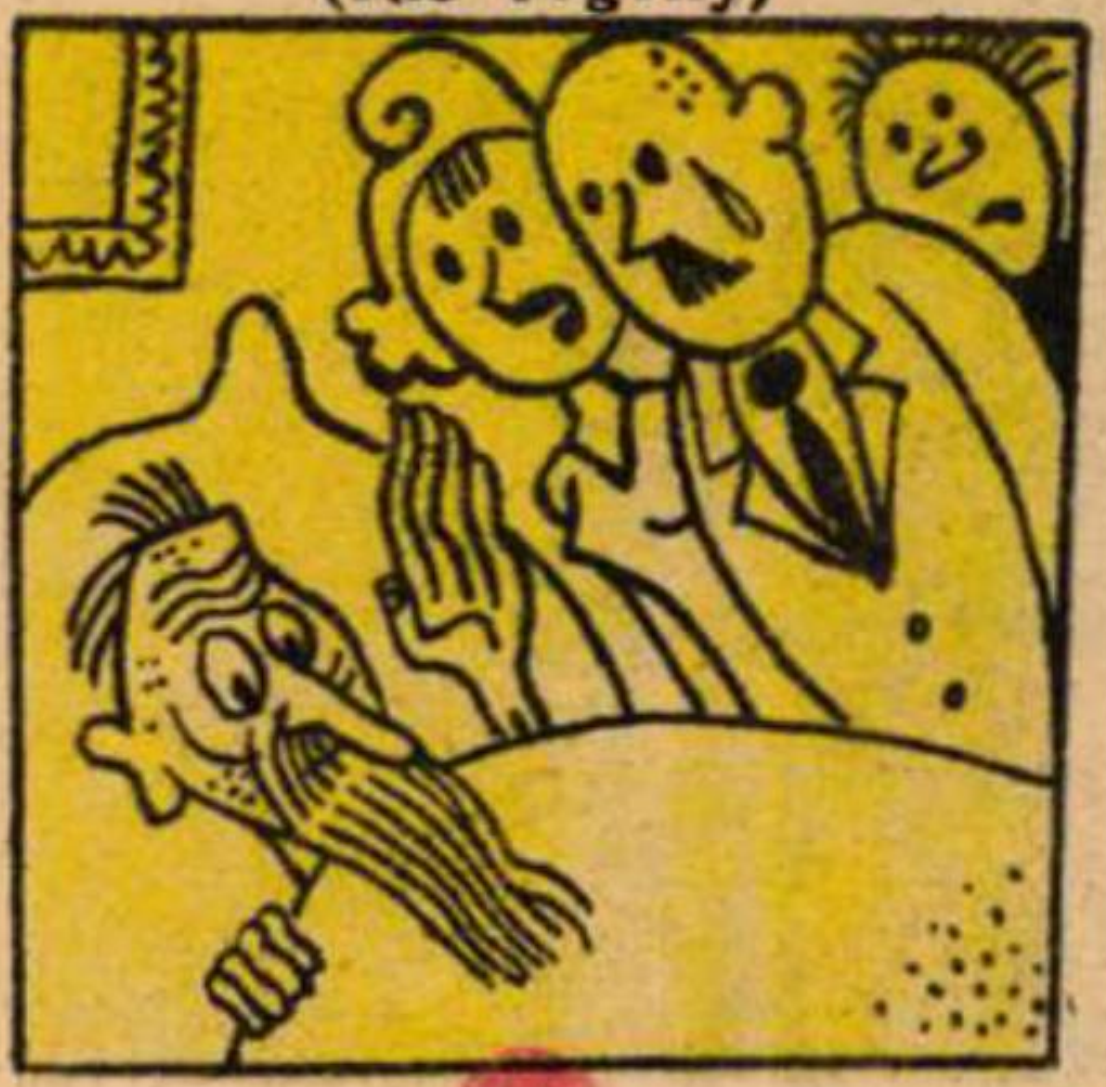

1.

Az altiszt únottan ránézett az irataimra és gépiesen darálta:

— Teregetőosztály, második emelet hét, Kelempász főtanácsos úr.

— Háromnegyedéve beadtam egy kérvényt — bátortalankodtam be Kelempász főtanácsos úrhoz.

— Ja igen — derült fel Kelempász főtanácsos arca, ahogy az irataimba pillantott. — Gugyerák Manó hogyne emlékezném. Persze hogy el van intézve. Jöjjön holnap.

2.

Jöttem holnap.

— Tessék csak helyet foglalni — mondta sugárzo kedvességgel Kelempász. — Mndjárt jön a referens.

Helyet foglaltam. Két óra se telt bele, a főtanácsos intett:

—A Gugyerák-ügy? El van intézve. Jöjjön holnap.

3.

Semm okom se volt rá, hogy ne jöjjek holnap. Holnap azonban kiderült hogy az akta szerelés alatt van, tehát jöjjek holnap. Holnap viszont kiderült, hogy az iktatóban van az akta, tehát holnap kellett jönnöm. Nem akarom összezavarni a dolgokat, elég az hozzá, hogy két hét mulva egészen szépen összebarátkoztunk Kelempász főtanácsos úrral, kiderült, hogy sok rokonvonásunk van, ő is szereti Schopenhauert és az uborkasalátát tejfellel, mint én és kitűnően sakkozik. Elhatároztuk, hogy nem szorítkozunk a délelőtti hivatalos érintkezésre. Meghívott magához.

4.

Mit cifrázzam a dolgot? Úgyis sejtik már, hogy Kelempásznak egy nagyon csinos lánya volt és én félévi udvarlás után elvettem feleségül. Két nagyon sikerült gyerek született ebből a házasságból, dicsekvés nélkül mondhatom, hogy ifjabb Gugyerák Ottóka és az angyalarcú kis Gugyerák Lujza a Lo-utca 11. kedvence.

5.

Családi életünk eszményi. Apósommal, Kelempász főtanácsos úrral nem a szokványos rideg após-vő viszonyban vagyunk, akik néha esztendőkig nem látják egymást. Mindennap felkeresem az apósomat és megkérdem tőle, hogy mi van.

Ugyanis az ügyemet még mindig nem intézte el.

6.

Egy szomorú őszi estén összegyűltünk, Kelempász főtanácsos haláloságyánál én, a feleségem, meg az öt gyermekünk, Kelempász unokái. A legidősebb, ifj. Gugyerák Ottóka, éppen doktorálás előtt állt.

— Rátok hagyom mindenemet — ölelt magához Kelempász, aki már százegyéves volt.

— És az ügyem, papa? — kérdeztem félénken.

— Jöjjön holnap — komorult el Kelempász arca. És meghalt.

Nyilt parancs

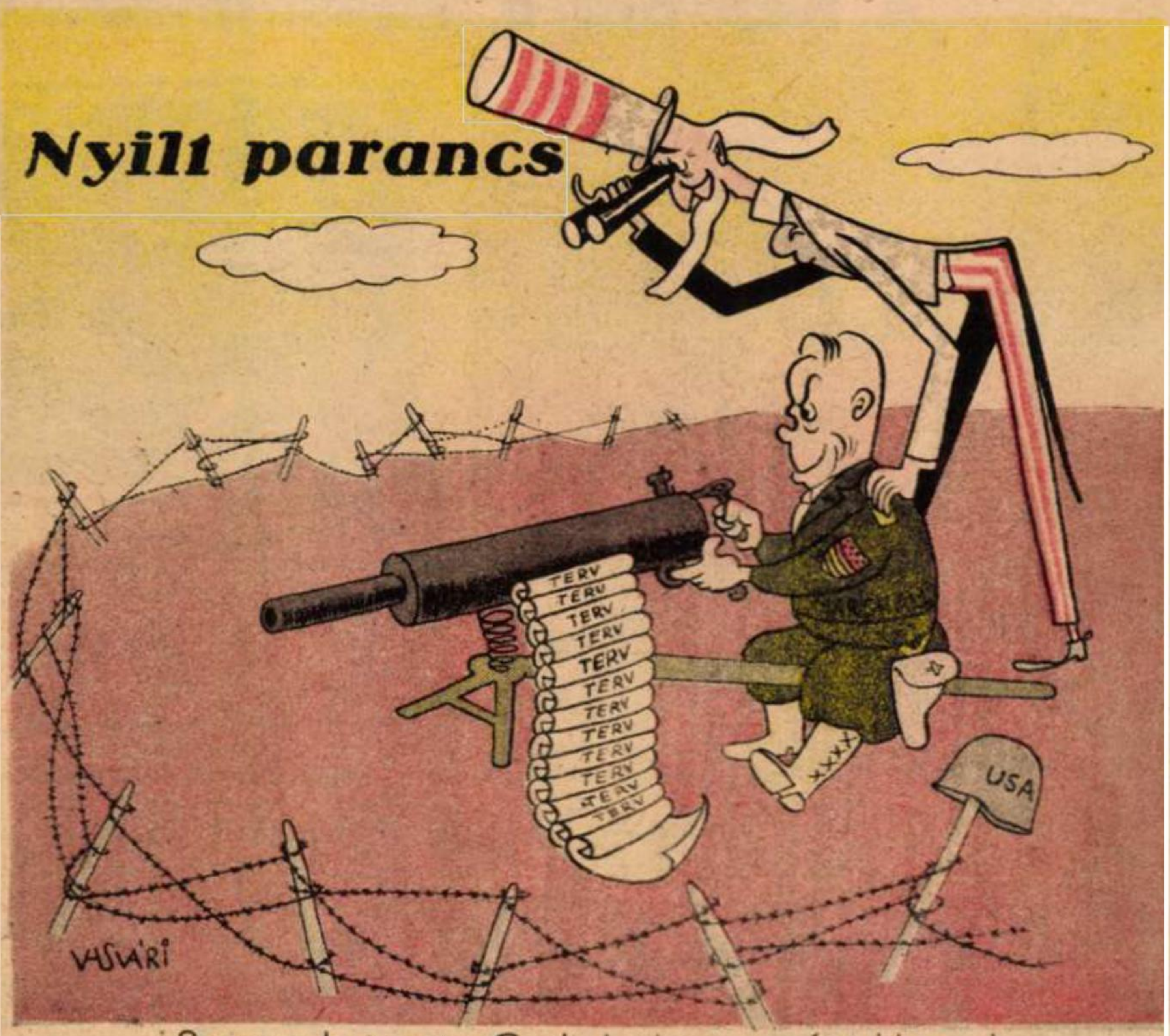

Samu bácsi: Csak bele a pofájukba..!

Miből készül majd a rendőrök új nyári sisakja?

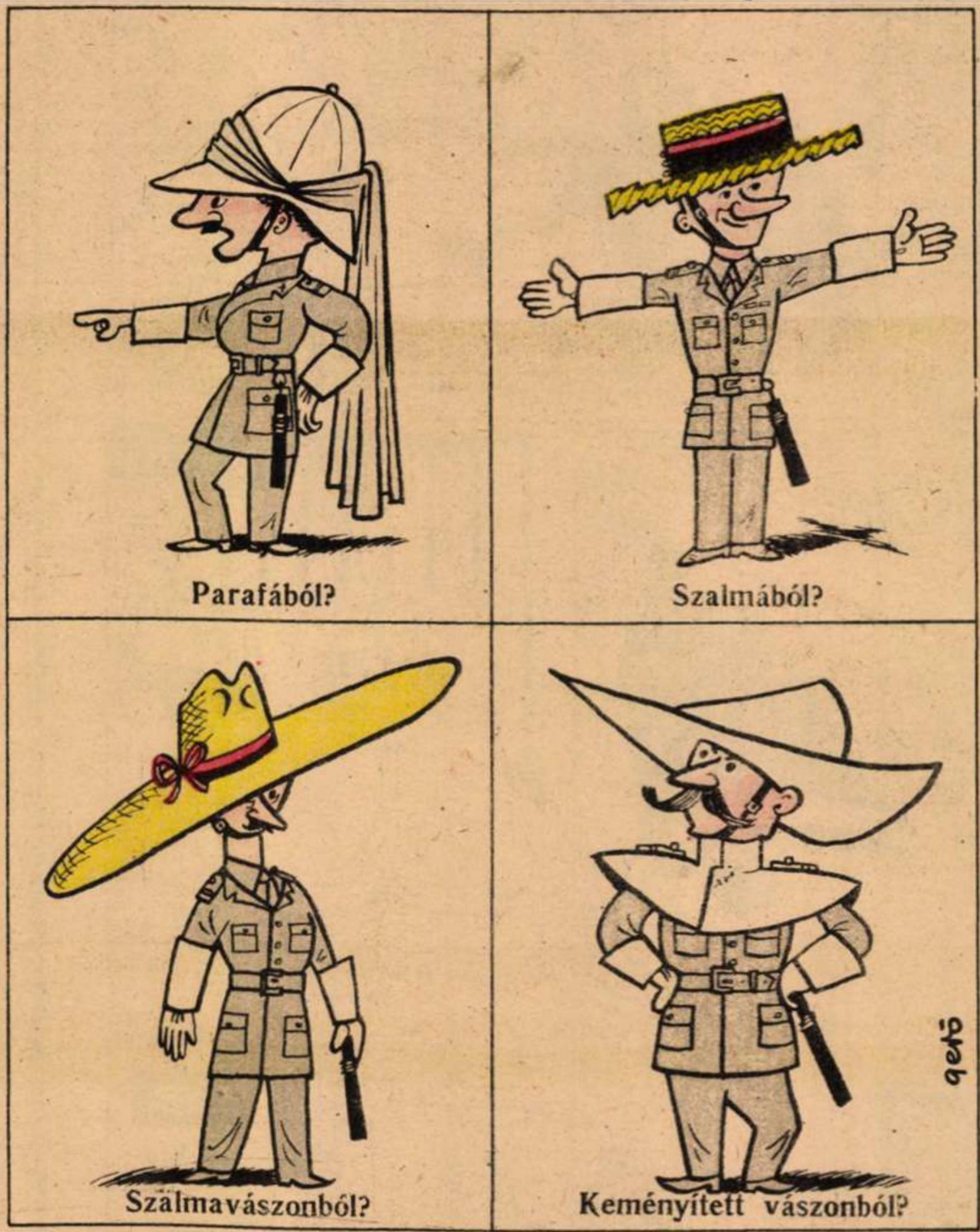

Parafából?

Szalmából?

Szálmavászonból?

Keményített vászonból?

Az új Kolumbusz

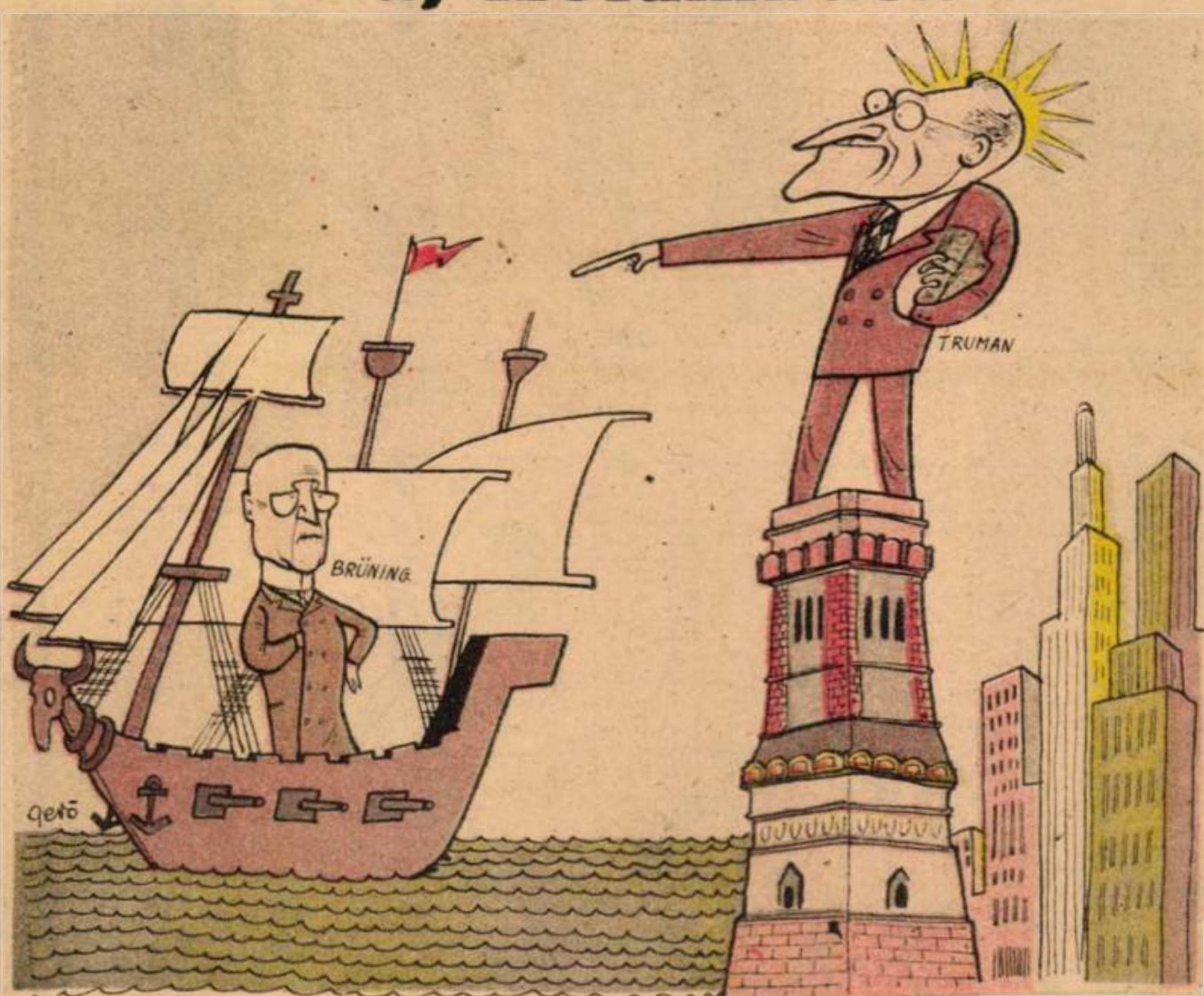

Truman: Eredj fiam, Brüning és fedezd fel nekem Németországban Amerikát!

A nép fiai a Kossuth-Akadémián

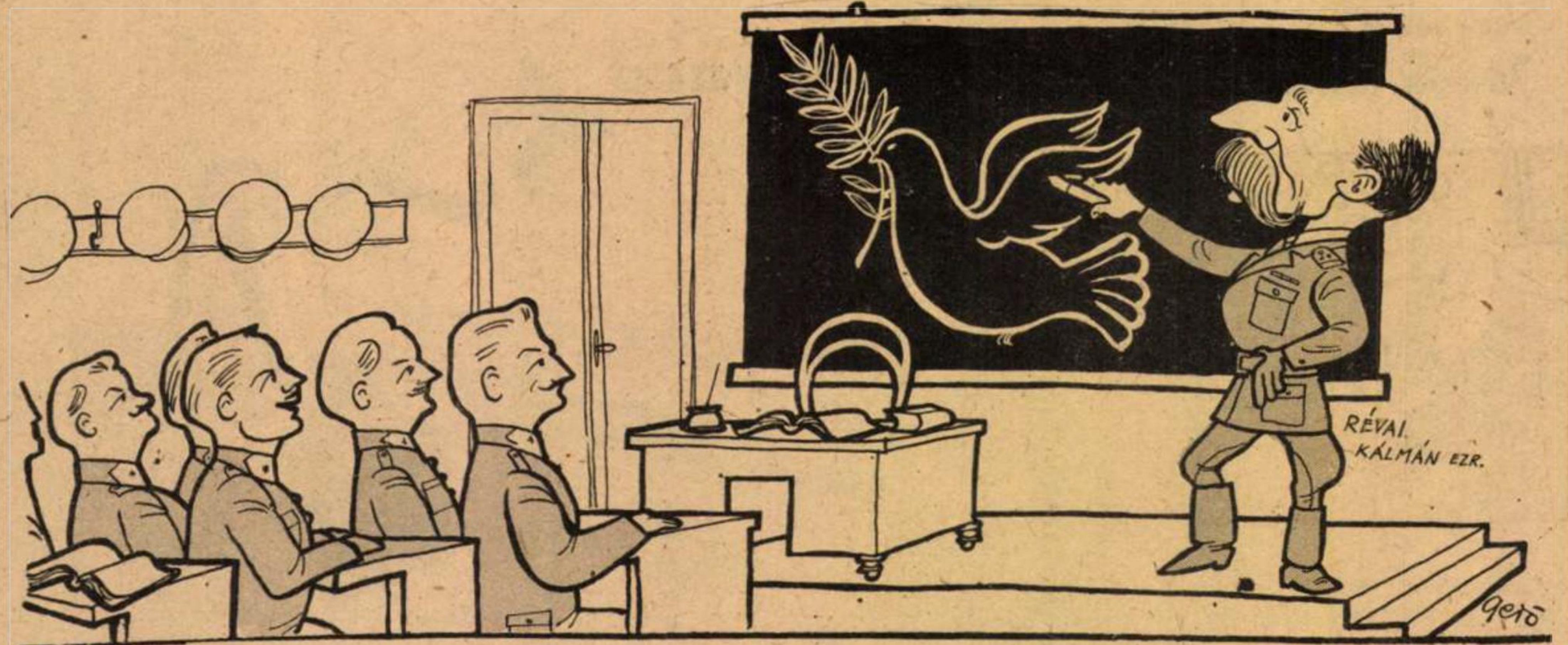
RÉVAI KÁLMÁN EZR.

Révai ezredes: Fiúk, ez a lecke!

A glóbetrotter

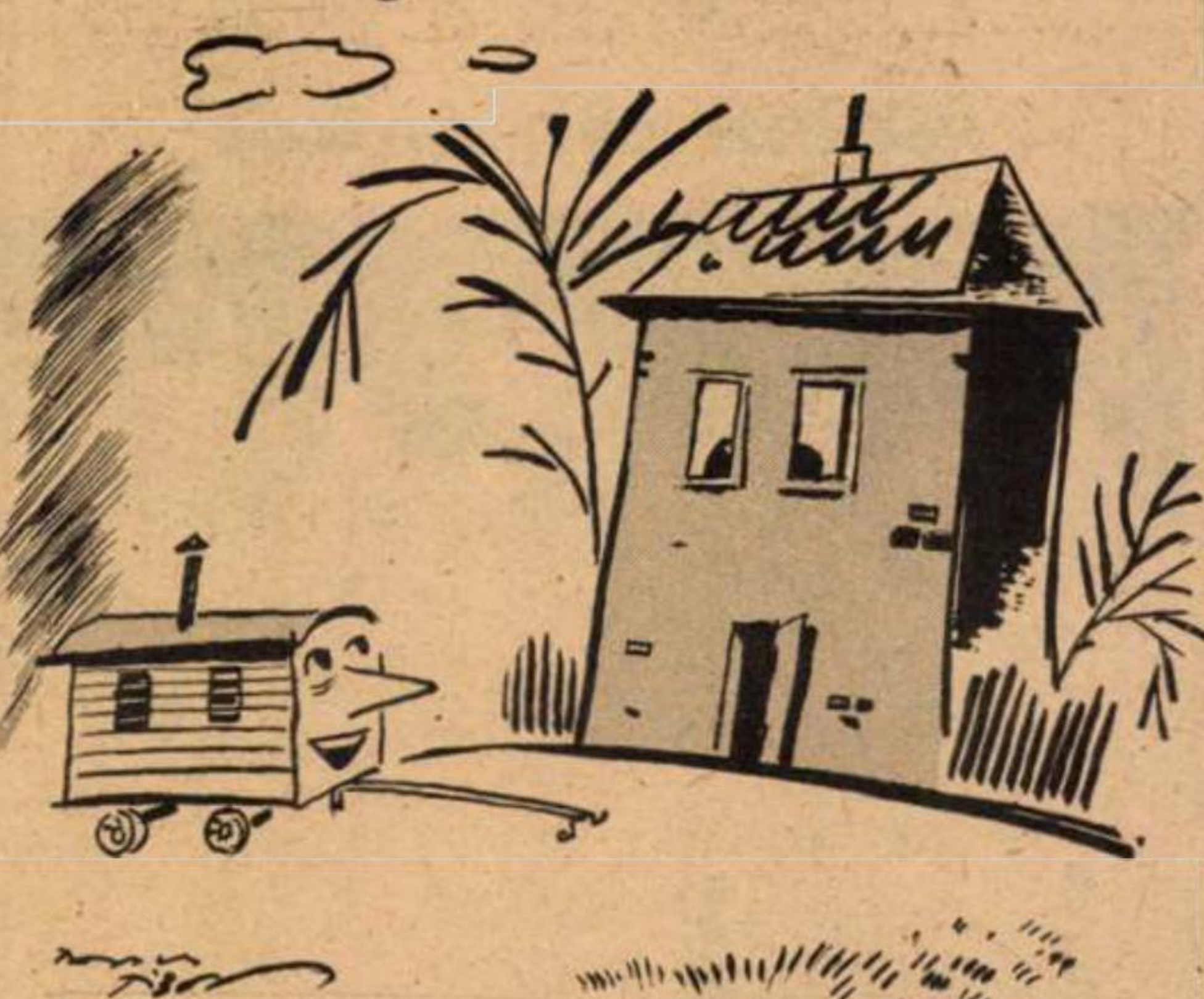

Útépítő házikó: Mondd öregem, és nem unalmas mindig egyhelyben állni?

EZEN nevet a Külföld!

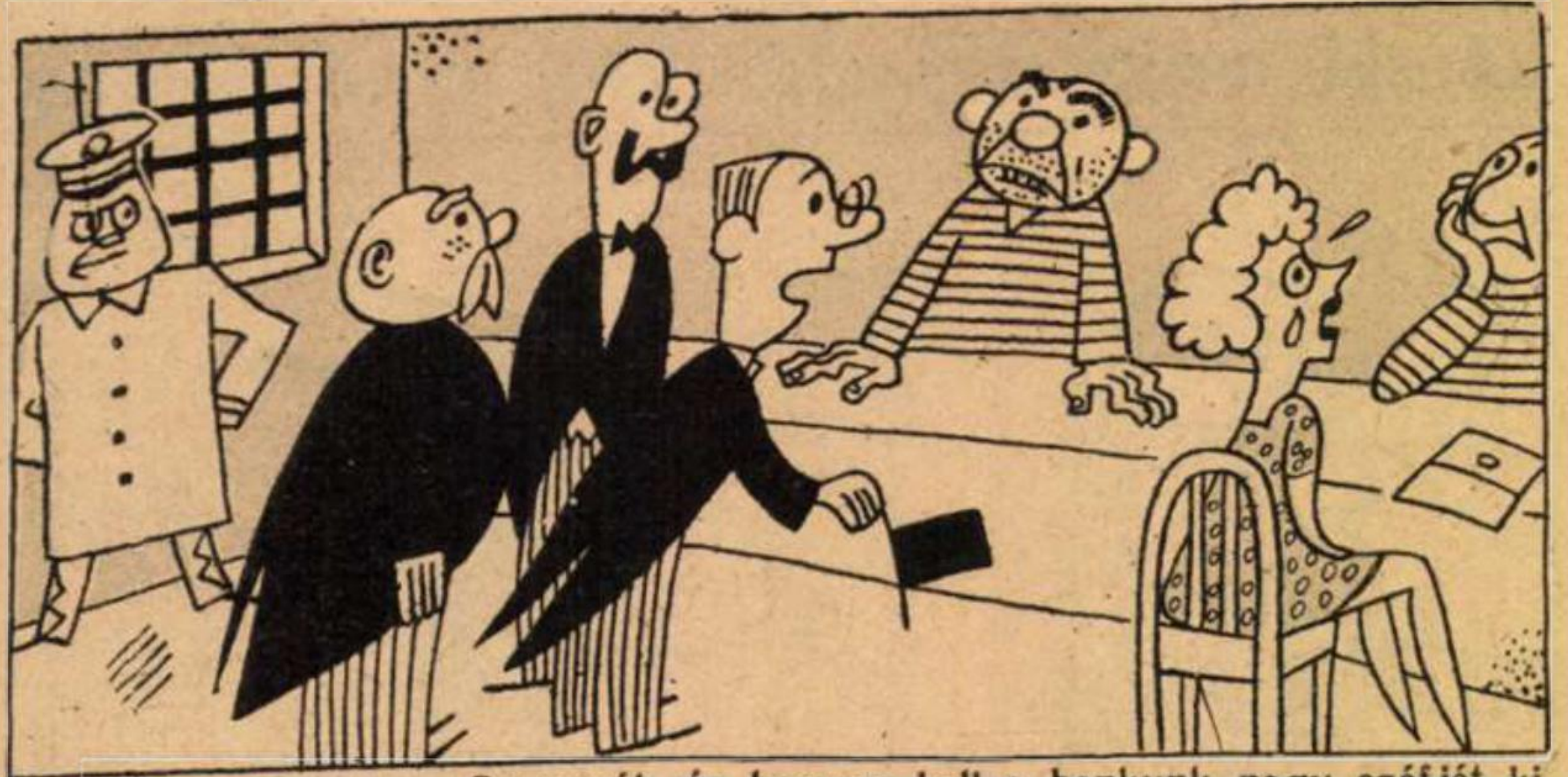

— Árulja el, kedves Gugyerák úr, hogyan kell a bankunk nagy széfjét ki nyitni?

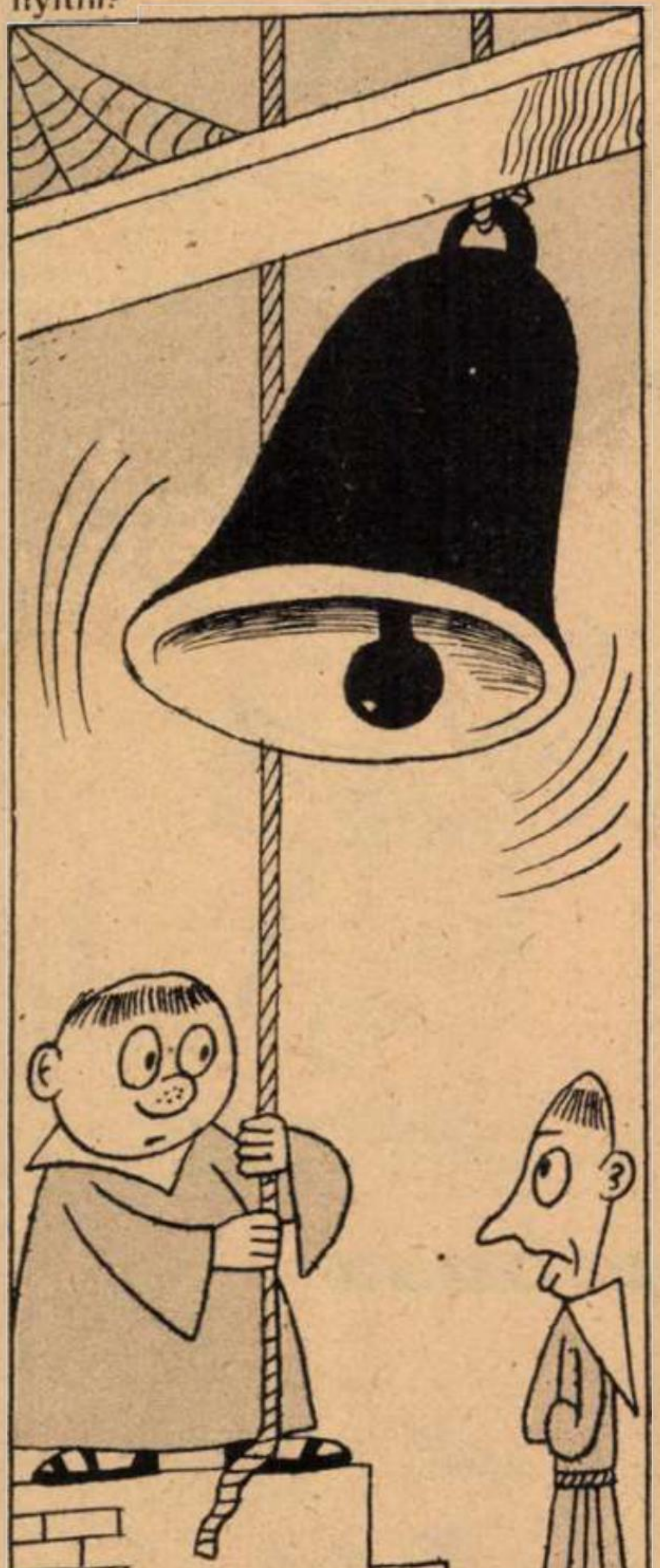

— Csöngetni méltóztatott, uram?

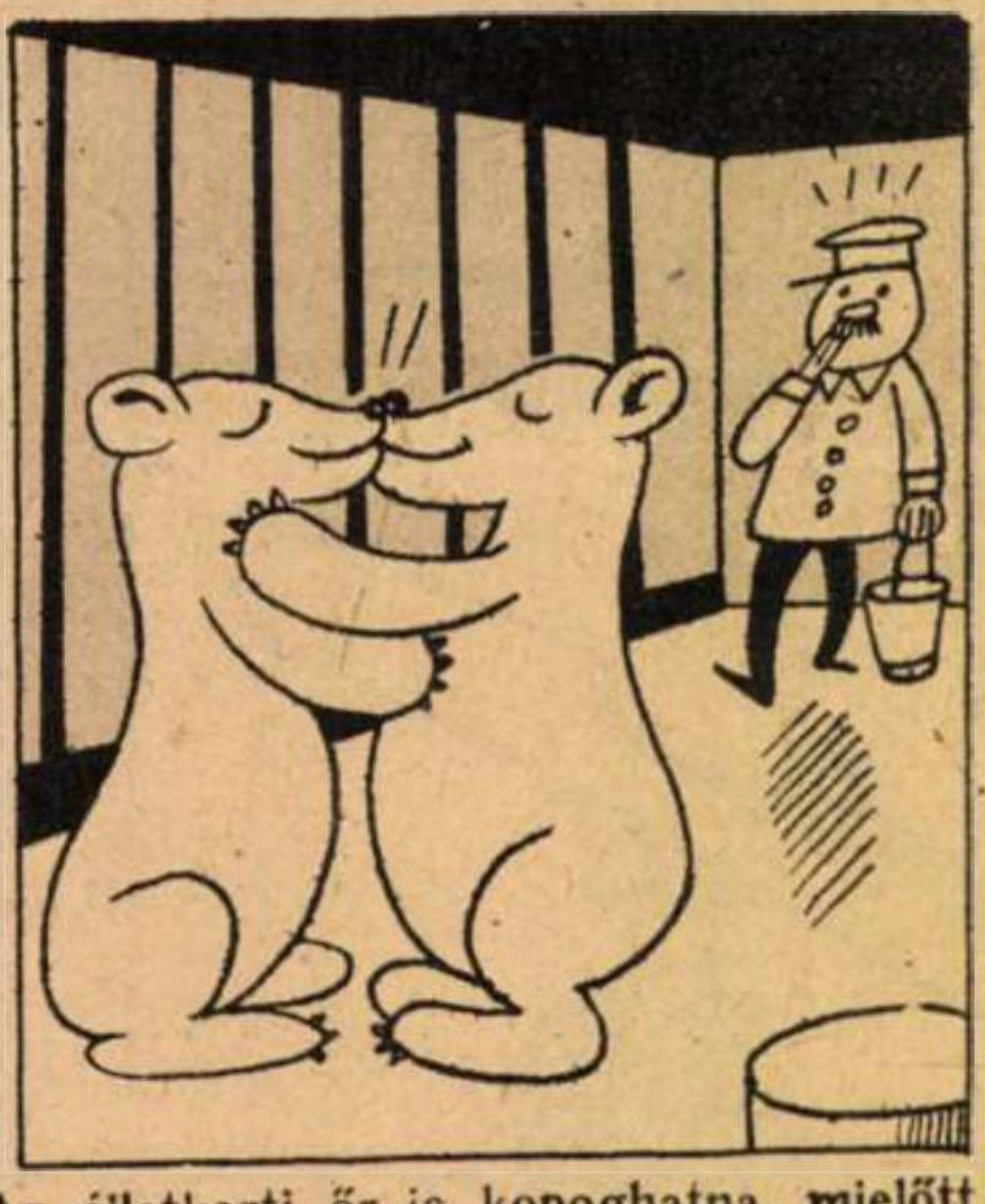

Az állatkerti őr is kopoghatna, mielőtt a ketrecbe lép.

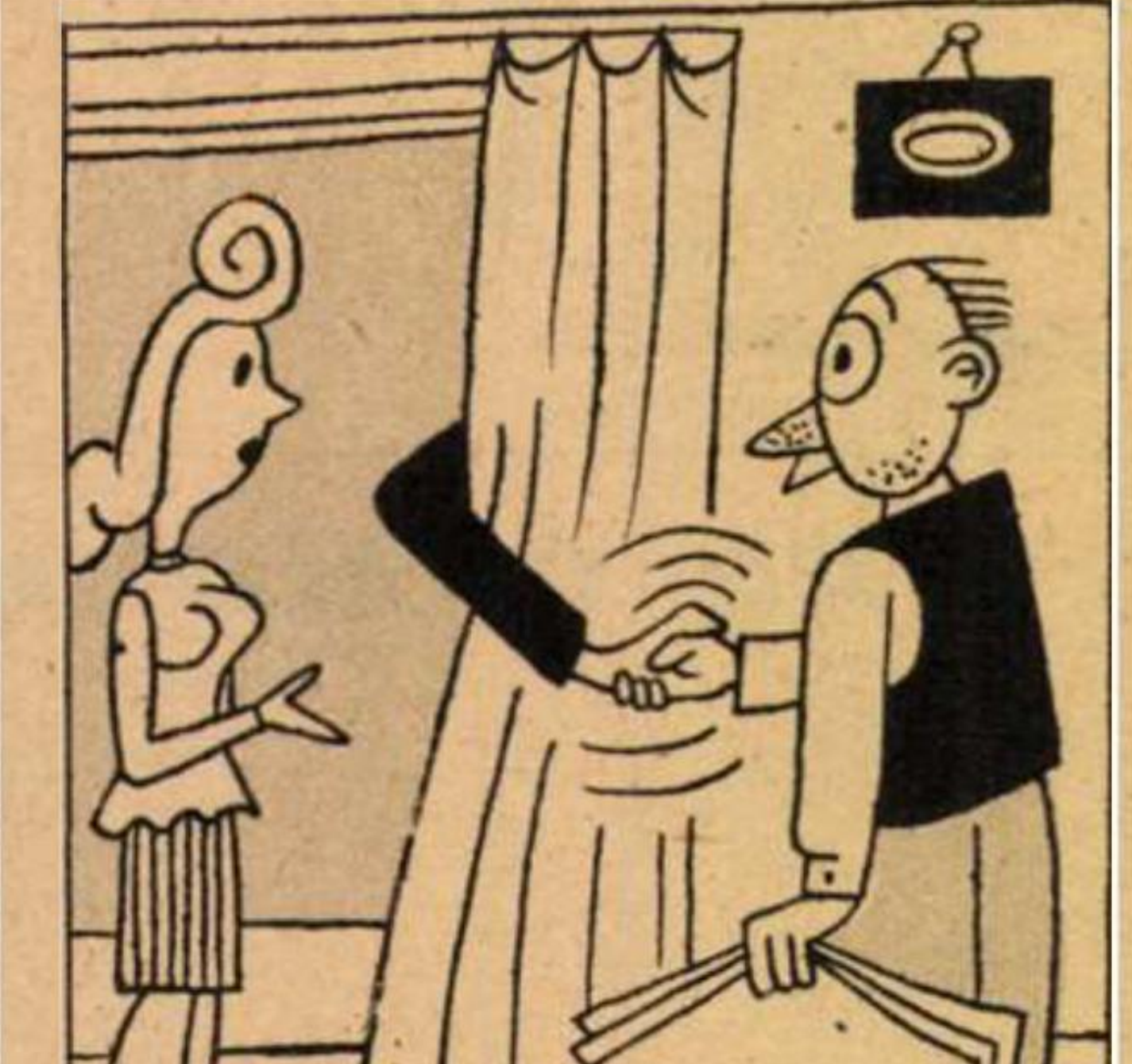

— Ne ijedj meg, papa! Vőlegényem egyelőre kissé félénk.

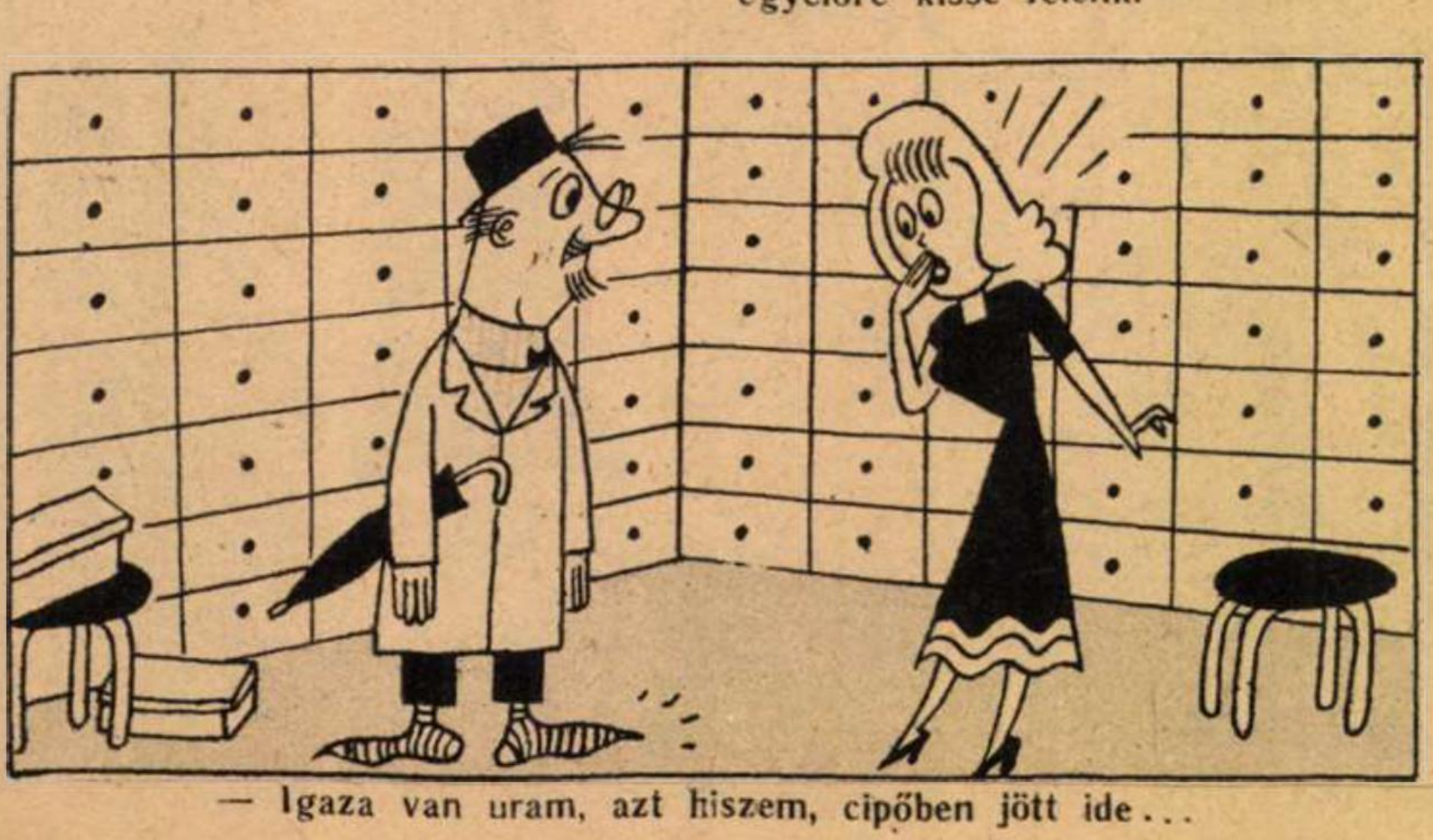

— Igaza van uram, azt hiszem, cipőben jött ide...

Bútorozott szobát keresek

A háziasszony végigvezet valamennyi szobáján, amíg végre valahol a konyhán is túl egy éléskamraszerű helyiség küszöbe előtt megáll.

— Hát ez az.

— Bocsánat — vetem közbe —, a hirdetés úgy szól, hogy a szoba különbejárású. Hol itt a külön bejárás?

— Kérem, ami azt illeti, ebbe a szobába be lehet járni a világító udvarból is. Földszinten van a szoba és én kivételesen megengedem, hogy belépjen az ablakon keresztül. De azt kikötöm, hogy nőket ne hozzon magával.

— Tudomásul veszem. De hol itt az ágy?

— Nappal mindig kivisszük. A férjem alszik benne. Ugyanis éjjeli szolgálatot teljesít. Az ilyen nappali alvás nem sok kárt tesz az ágyneműben. Különben is férjem könnyű súlyú.

— És az asztal hol van?

— A konyhában. Azon gyúrom a tésztát. Estére úgyis beadom.

— A tésztát?

— Dehogy. Az asztalt.

— A hirdetésben az áll, hogy itt zongora van.

— Van kérem kettő is. Érdekli talán a zene?

— Muzikális ember vagyok.

— Akkor nem éri csalódás. Mert van itt kérem, két zongora is. Egyik alattunk, a másik fölöttünk.

— Szekrény nincs?

— Hogyne volna. Abban mossuk a ruhát. Hiszen azért szekrény, hogy ruha legyen benne.

— Hát nem teknőben mosnak?

— Persze hogy teknőben. Mert ebben a szobában a teknő pótolja a szekrényt. Kissé szokatlan, de legalább poloskamentes.

Körülnézek.

— Hol van a fogas?

— Az asztalosnál. Most javíttatjuk, mert eltörött. Az előző lakó tönkretette. Ráakasztotta a ruháját és leszakadt alatta.

— Olyan nehéz volt az a ruha?

— Hogyne lett volna nehéz, hiszen a ruha rajta volt a szerencsétlenen, amikor felakasztotta.

D.

Olcsó biciklit a diákoknak!

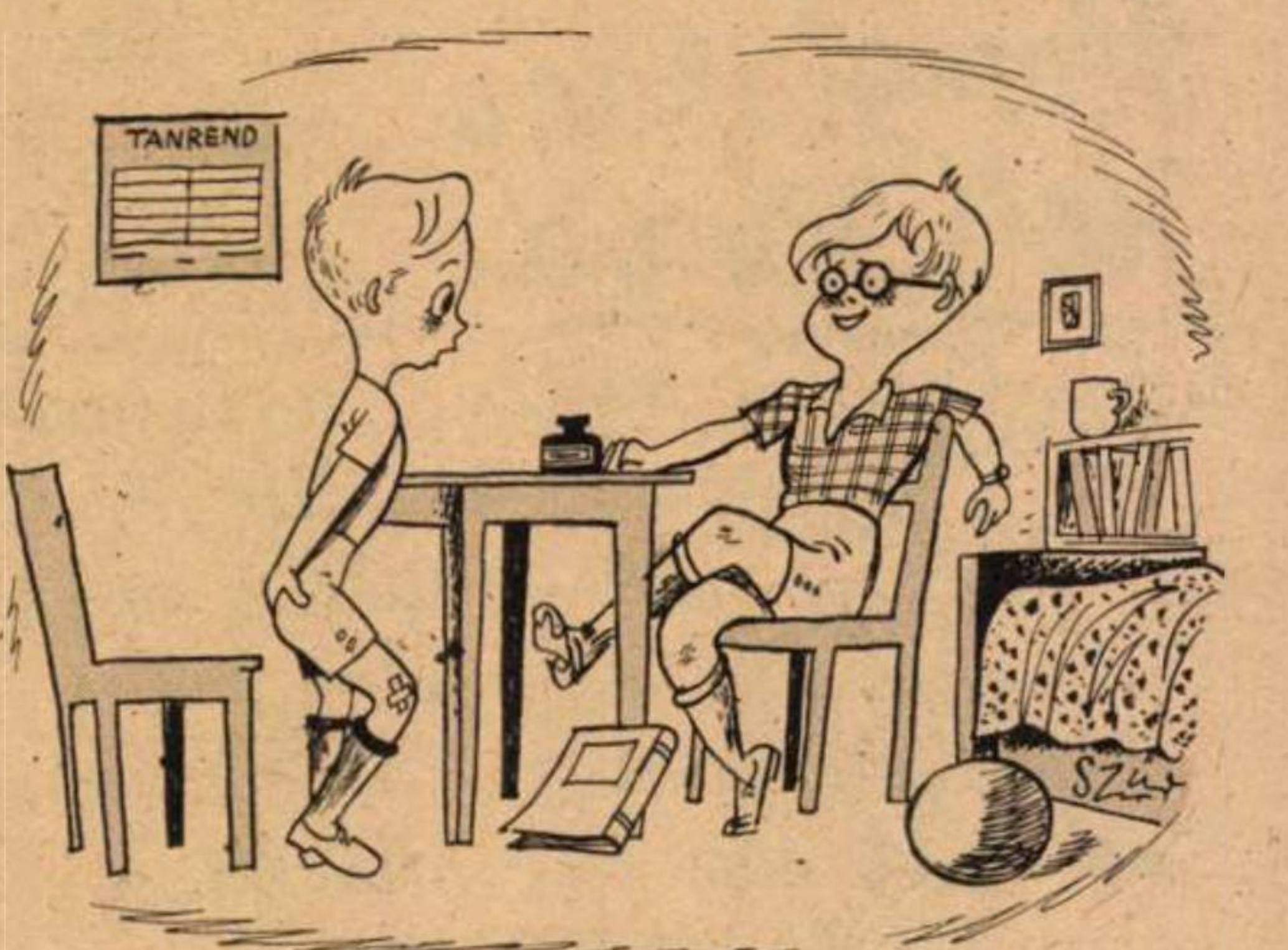

— Miért nem ülsz, le öregem?

— Mert megkaptam a „Kék Csodát" és most csodakék vagyok.

Kínos botrány az olimpiászon

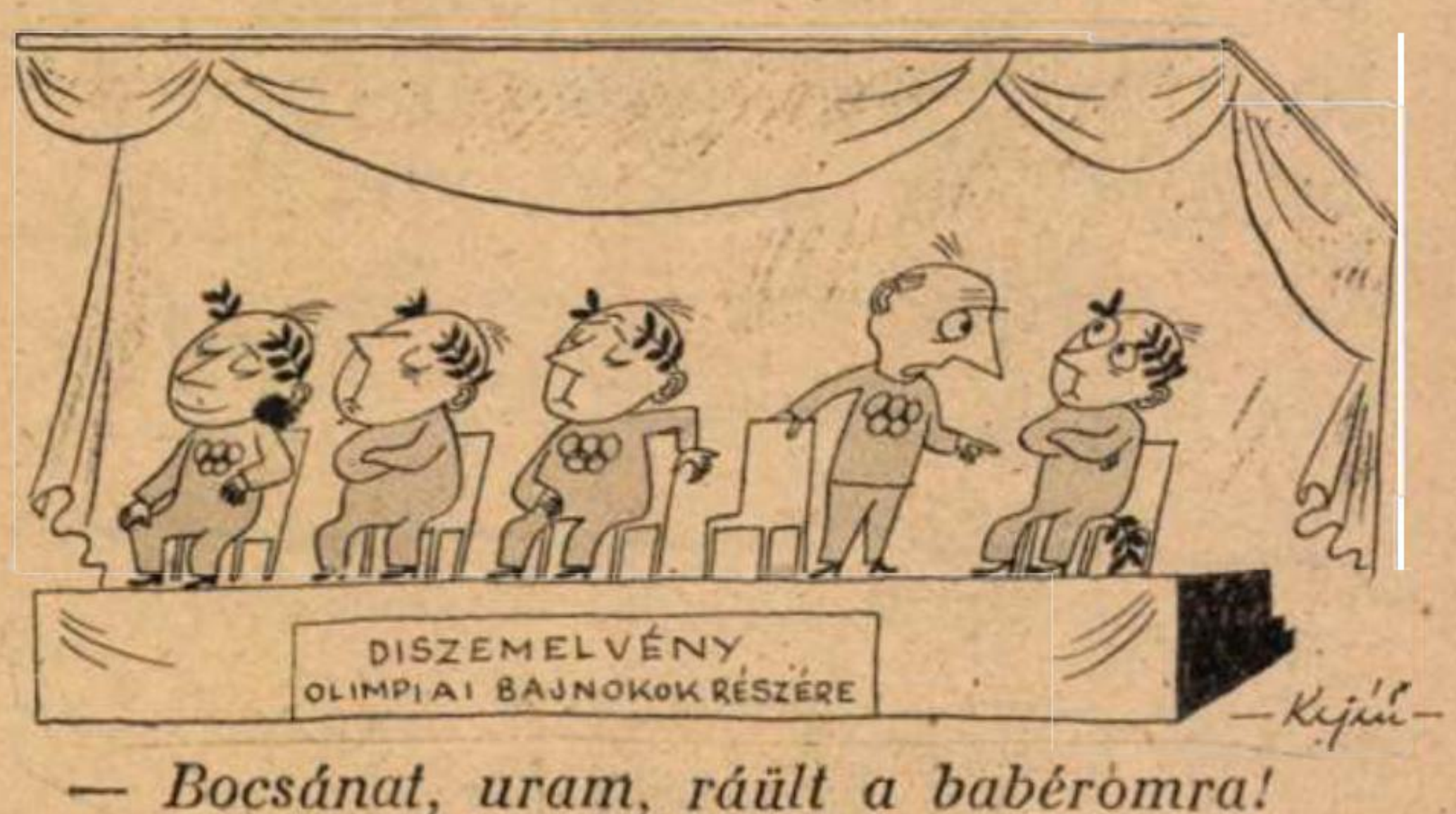

— Bocsánat, uram, ráült a babéromra!

Elég buta pincér

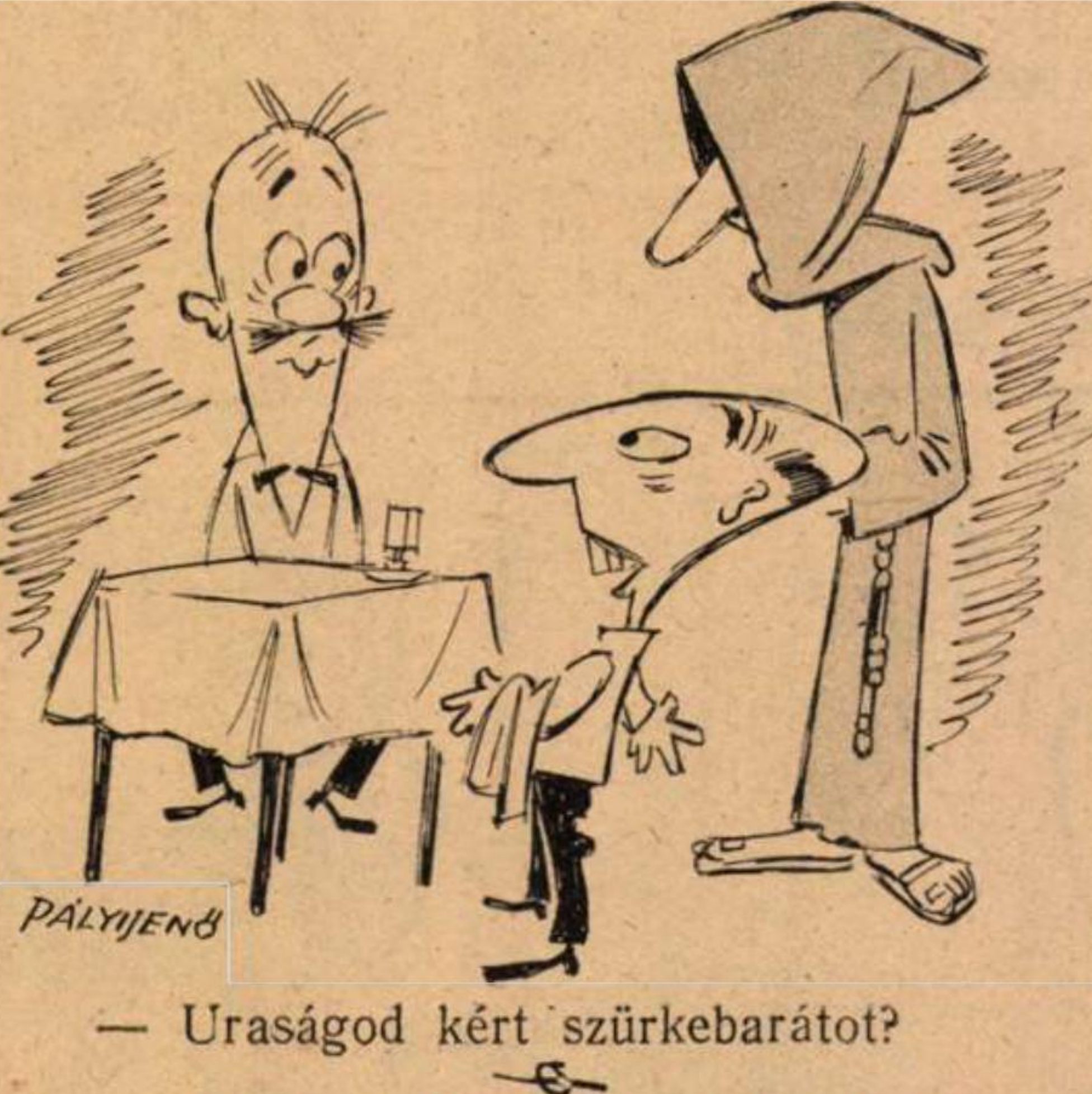

— Uraságod kért szürkebarátot?

Orvosok, ha betegek

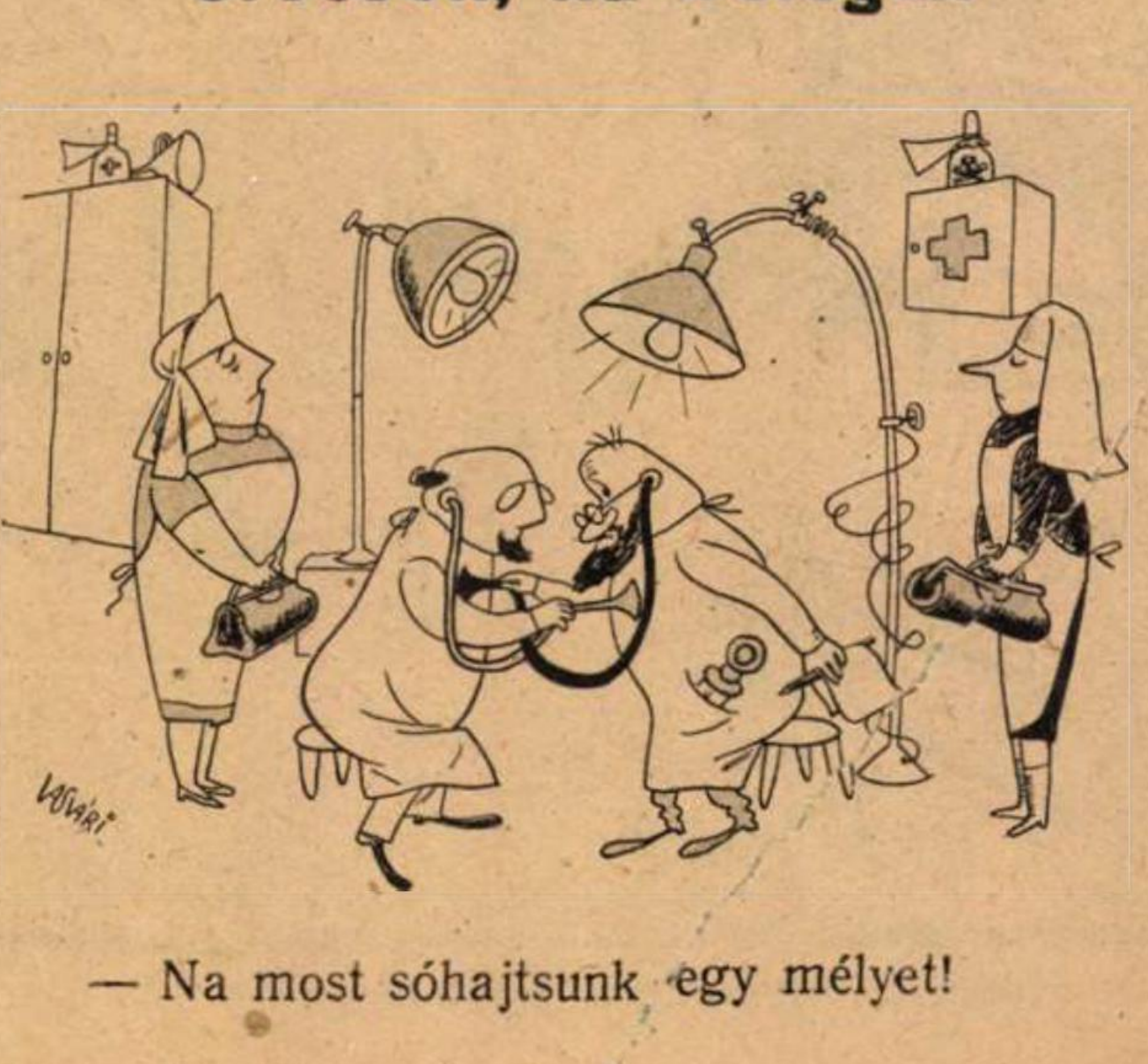

— Na most sóhajtsunk egy mélyet!

Mindent el lehet intézni!

Tegnap délelőtt fel kellett mennem az Első Magyar Utolsó Művek szervezési főosztályára, hogy ott Bluha úrral közöljem: a szóbanforgó paraffint nem tudom szállítani. Fel is mentem, bekopogtattam Bluha úr ajtaján s minek utána bemutatkoztam, így szóltam:

— Azért jöttem, kedves Bluha úr...

Amikor ideértem, kinyílt az ajtó s egy idősebb úr jött be *ingujjban*. Ügyet sem vetve rám, odahajolt Bluha úr füléhez és valamit pusmogott. Bluha úr elgondolkozva hallgatta, bólogatott, majd leemelte a telefonkagylót és négy jegyet rendelt a Royal Apolló vasárnapi reggeli matinéjára. Az ingujjas ezután eltávozott, Bluha úr pedig újra hozzám fordult.

— Szóval azért jöttem kedves Bluha úr...

Éppen itt tartottam, amikor egy fiatalember jött be *mellényben*. Rám sem hederítve, félrehívta Bluha urat a másik sarokba s ott heves kézmozdulatok kíséretében valamit magyarázott neki. Bluha úr erre kivett a fiókjából egy ceruzát, meghegyezte és átadta a mellényesnek, aki ezután elment.

— Nos, parancsoljon — mondta ekkor nekem Bluha úr.

— Egyszóval azért jöttem, kedves Bluha úr...

Most nyilt az ajtó és bejött rajta egy hölgy *fehér vászonköpenyben*, két cukrászsüteménnyel. Bluha úr megette a két süteményt, majd «Köszönöm Csöpike!» — felkiáltással (miközben a hölgy eltávozott) hozzám fordult.

— Kérem — mondtam — azt a paraffint...

Most két fiatalember lépett a szobába, *házikabát* volt rajtuk és nagy könyvet hoztak. Félrehívták Bluha urat és felolvastak neki húsz oldalt, miközben mindhárman harsányan kacagtak. Végül is a két fiatalember eltávozott, és Bluha úr odajött hozzám.

— Szóval — mondtam — azt a paraffint...

Ekkor belépett egy idős bácsi *házisapkával* a fején és *papuccsal* a lábán. Egy sakkfeladványt hozott magával, amit Bluha úr segítségével félóra alatt megfejtett.

Ezenközben én kimentem az előszobába, ahol tizenkét ember üldögélt tetőtől talpig rendesen felöltözve. Bluha úrra vártak. Még nem tudták, hogy Bluha úrhoz *utcai* ruhában hiába akarnak bejutni.

Bementem a félreeső helyre, alsónadrágra vetkőztem s újra benyitottam Bluha úrhoz. Éppen egy utcai ruhás alak akart beszélni vele. Oda se köptem, ellenben felültem az íróasztalra.

Kérlek — mondtam neki — a Sterk és Stark cég nem tudja szállítani a paraffint.

— Rendben — mondta ő — és elmesélt négy mulatságos anekdótát. Ezután megosztotta velem az uzsonnáját és kézcsókját küldte a feleségemnek.

Mert aki pimasz, azt kirugják. De aki nagyon pimasz, azt kebelbelinek nézik.

Tabi László

Kiengedik a kisfeketézőket

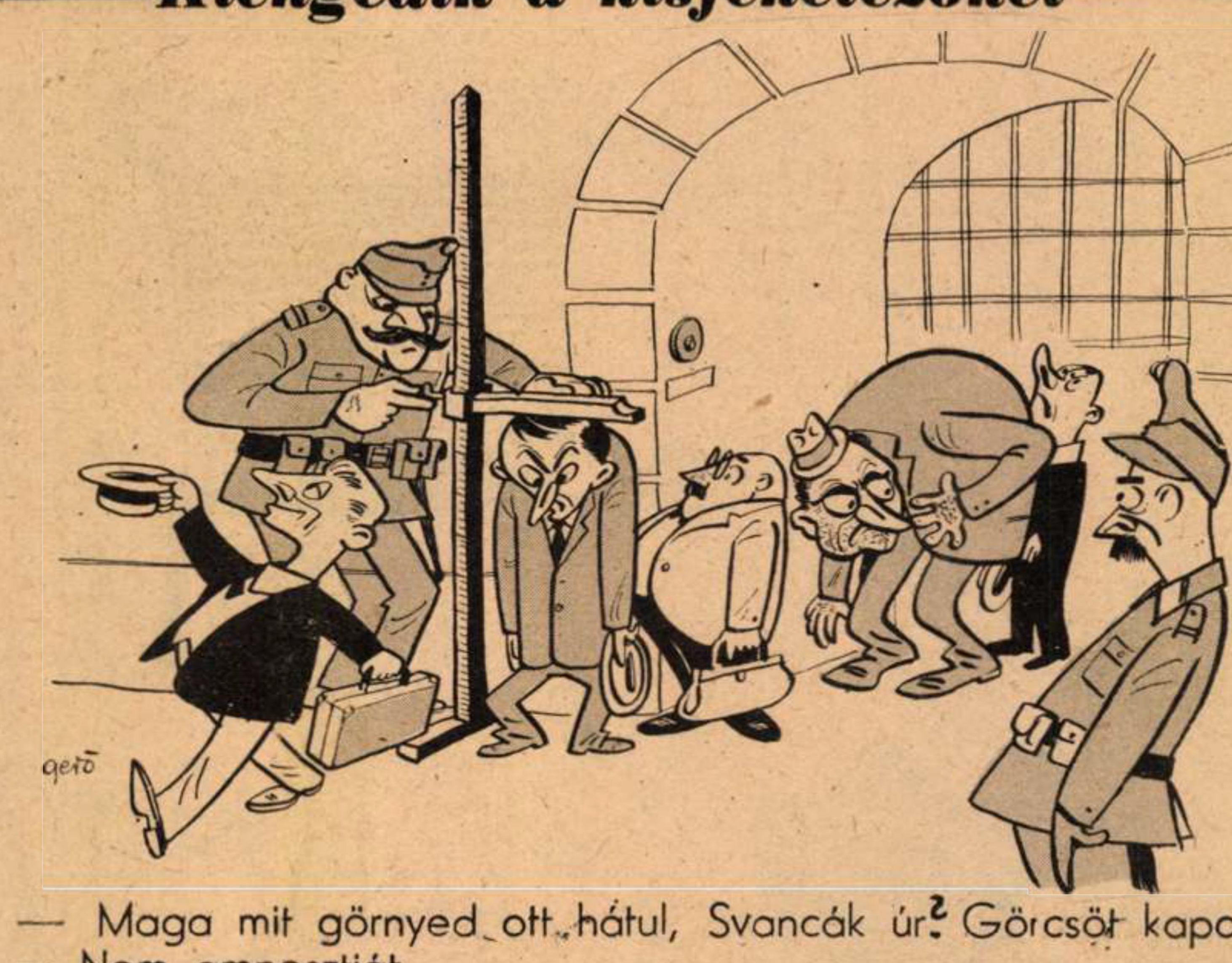

— Maga mit görnyed ott hátul, Svancák úr? Görcsöt kapott?
— Nem amnesztiát.

Univerzális színházi ember

A jónevű színpadi szerző az utóbbi időben szépecskén keres a darabjaival. Csak az a baj, hogy amit keres, az utolsó fillérig el is veszti a kártyán. Róla mondták a minap a művészklubban:

— Igazi sokoldalú ember. Nemcsak megírja a darabjait, hanem el is játssza.

Nem is olyan vészes

Barkács, a mellékutcai textiles hangzatos táblát helyez el a portálján:

Leltározás miatt mélyen leszállított árak!

A szembenlevő másik textiles felháborodva állít be hozzá.

— Ez csalás, amit maga csinál!

— Miért volna csalás?

— Hát van magánál leltározás?

— Na és? Hát vannak nálam mélyen leszállított árak?

Erős akarat előtt nincs akadály!

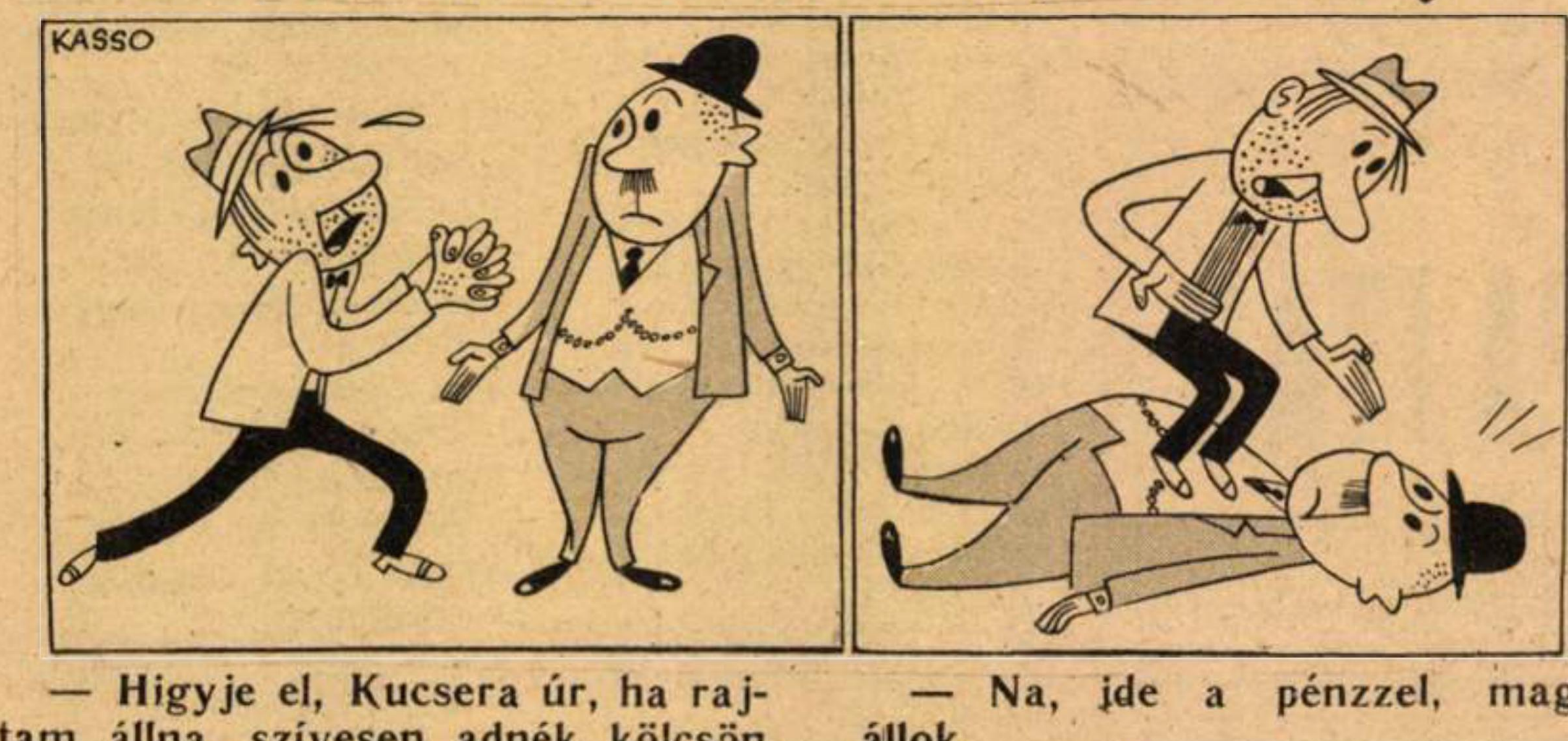

— Higyje el, Kucsera úr, ha rajtam állna, szívesen adnék kölcsön száz forintot...

— Na, ide a pénzzel, magán állok.

Bűntársak

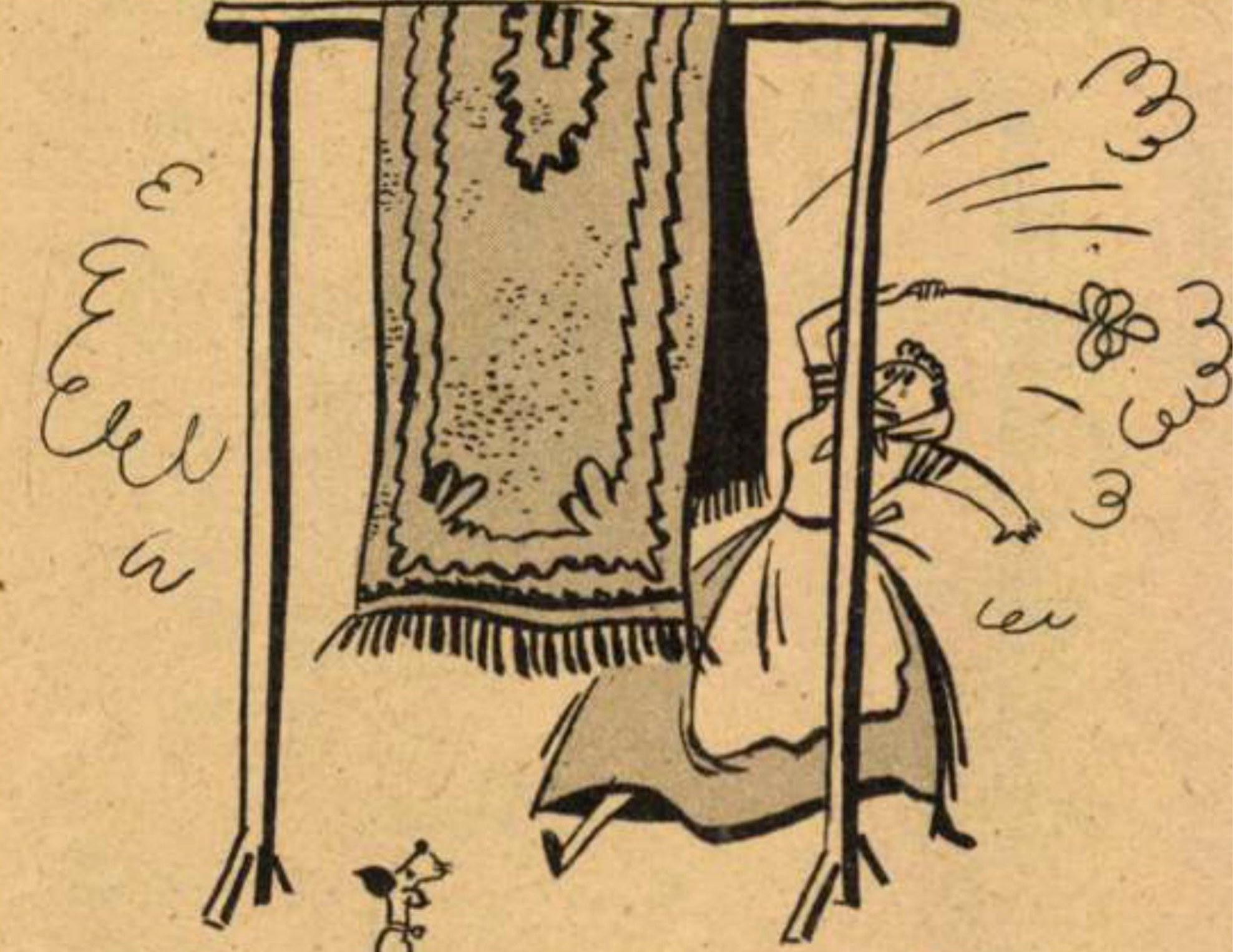

Foxi: Végre egyszer ezt is jó elverik!

Dr. Divatosnál

Heteken át nyaggatta férjét a nyafka asszonyka: vigye el őt a divatos ideggyógyászhoz. Férjemuram nehezen állt kötélnek —, divatos ideggyógyászok számlái igen borsosak. Végül a mult héten mégis engednie kellett, az orvos megvizsgálta az asszonyt, aztán négyszemközt közölte a férjjel:

— Semmi baja a feleségének. Majd írok neki mégis valami orvosságot, ami tulajdonképen nem is orvosság.

— Köszönöm, doktor úr. Nekem pedig..., tekintve, hogy egészséges a feleségem..., szíveskedjék egy olyan számlát írni, ami tulajdonképen nem is számla...

Stranderkölcsök

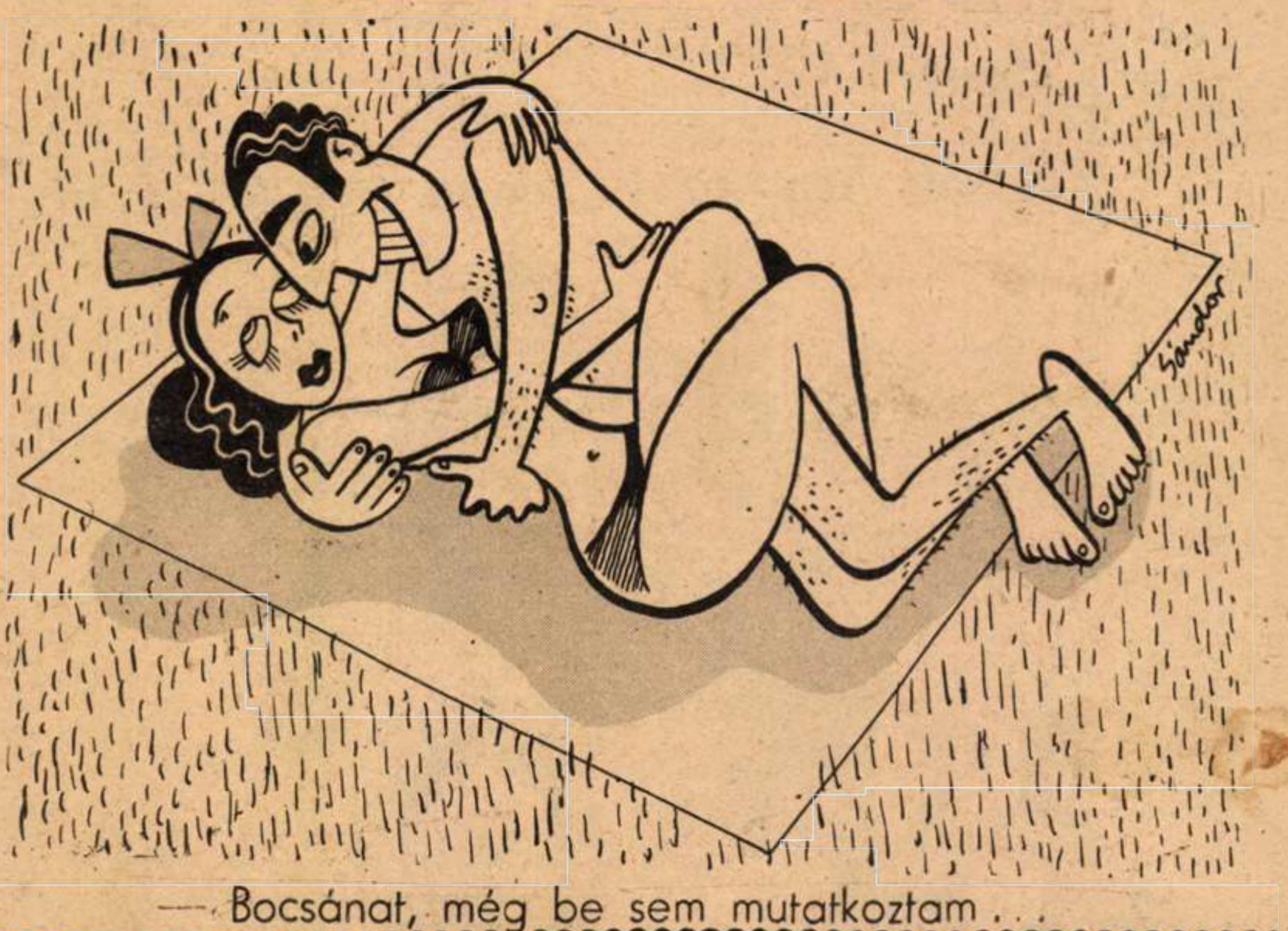

— Bocsánat, még be sem mutatkoztam...

Kiadós ember

Kiskurgyis bácsi fát fuvaroz be a bankigazgatóék portájára. Rakodás után a háziasszony beinvítálja:

— Mit inna Ambrus bácsi, pálinkát, bort, vagy egy jó rumos teát?

— Instállom, ha megihatnék egy kupica pálinkát, akkor már türelemmel elborozgatnék addig, amig a tea elkészül.

Afrikával is van már telefonösszeköttetésünk

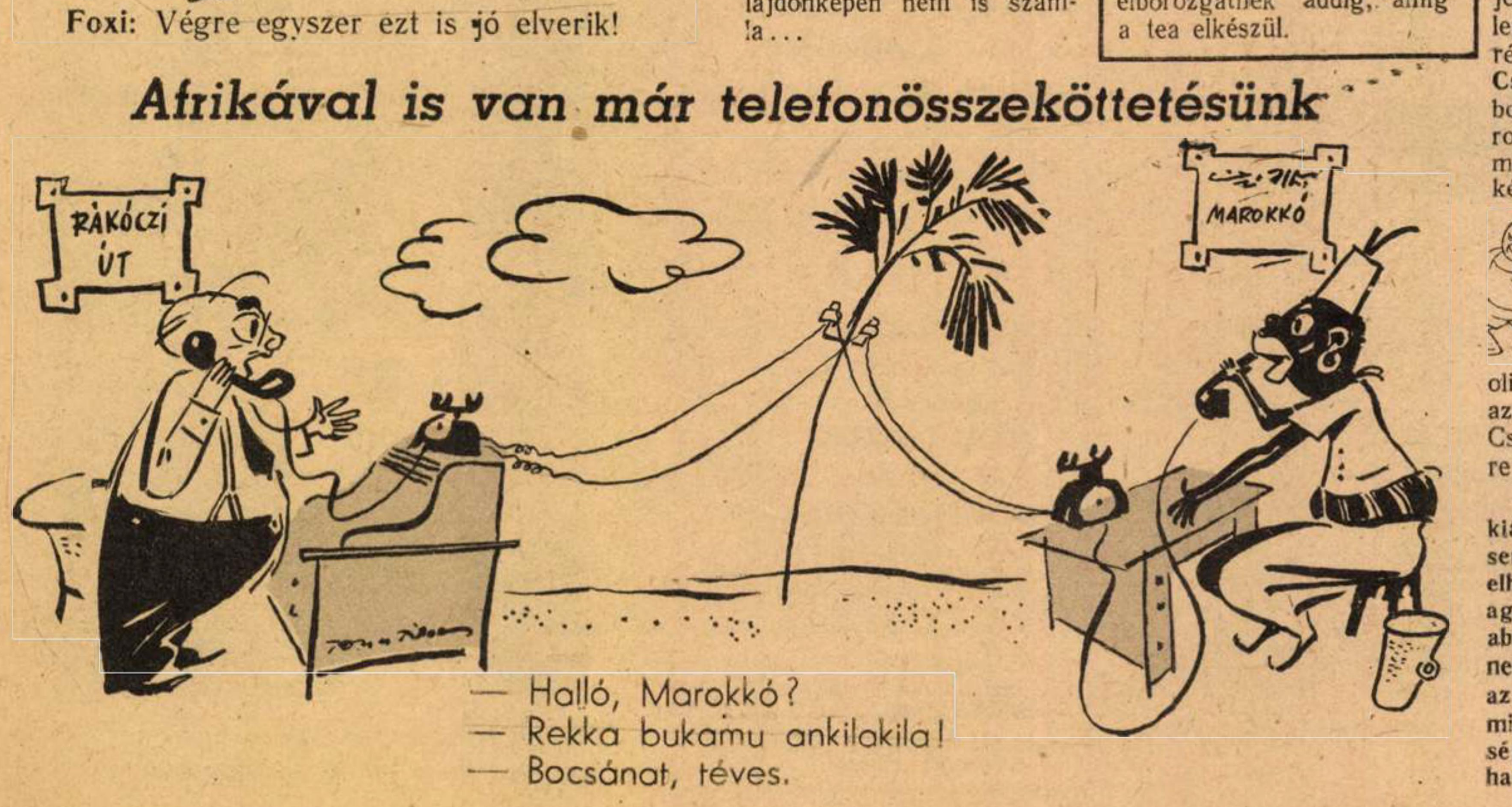

— Halló, Marokkó?
— Rekka bukamu ankilakila!
— Bocsánat, téves.

Csepacsek tata edzőtáborában már az 1952-es olimpiászra készülődnek a jövő reménységei — 60-tól felfelé

A londoni olimpiász nagy meglepetése: idősebb évjáratú versenyzőink kiváló szereplése. A londoni tapasztalatok nyomán **„Helyet az öregeknek!"** lett a jelszó a sportban, nem meglepő tehát, hogy egy lelkes régi sportember, a 78 éves **Csepacsek Lőrinc** edzőtábort létesített kizárólag koros testedzők számára, akik máris megkezdték az előkészületeket a következő olimpiászra. Meglátogattuk az edzőtábort és a népszerű Csepacsek tata kérdéseinkre ezeket mondotta:

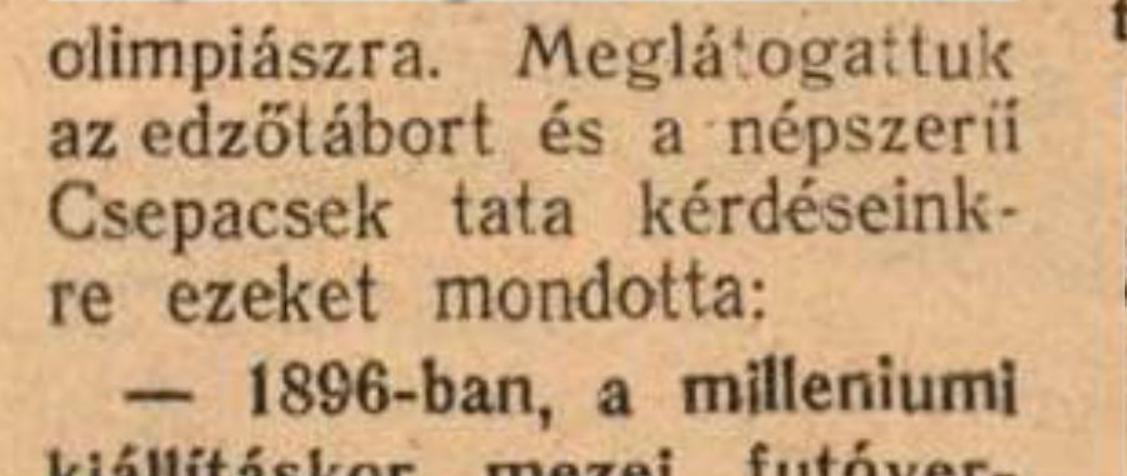

— 1896-ban, a milleniumi kiállításkor mezei futóversenyt nyertem. Már akkor elhatároztam, hogy késő aggkoromig nem hagyom abba a sportolást, amelynek sokkal inkább kedvez az érett megfontoltság, mint az ifjúkori hevülékenység. A futással azóta felhagytam, mert süketségem miatt a startpisztollyal hadilábon állok; rúdugrónak képeztem át magam s ebben a sportágban máris szép eredményeket tudnék felmutatni, ha nem lenne isiászom. Természetesen a későbbi évek folyamán még további fejlődésre számítok. Jut időm arra is, hogy másokkal is foglalkozzam, mert az aggok menhelyéről máris szép számmal vannak jelentkezők. Nyomatékosan kijelentem: 40—50 éves fruskákkal és sihederekkel nem töltjük az időt, a korhatár 60 évnél kezdődik, mert az eljövendő olimpiászon még jobban ki akarunk tenni magunkért, mint a mostanin. Van egy nagyszerű céllövőnk például a 81 esztendős Halupka bácsi, neki ugyan nagyon reszket a keze, de viszont egy elmés találmánya révén ugyanúgy rezeg a céltábla is...

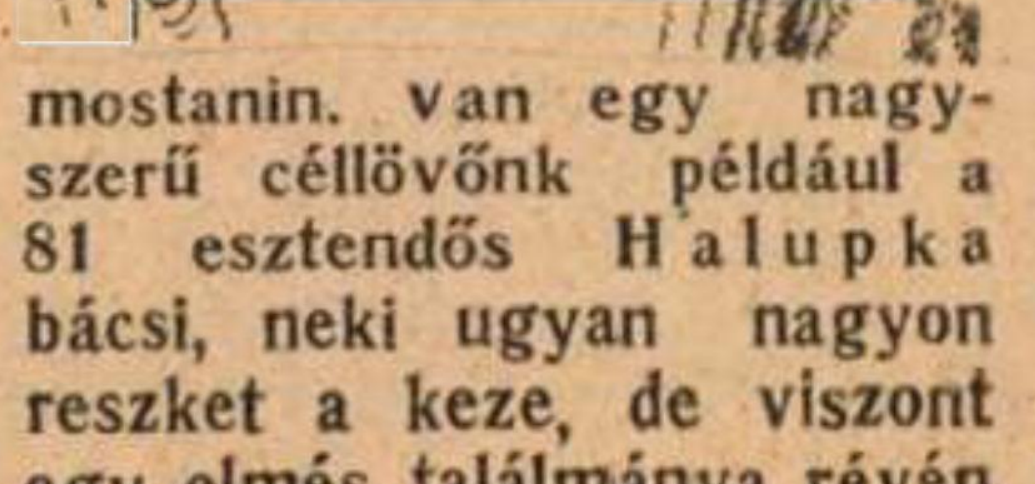

H. F.

A berlini házasélet nehézségei

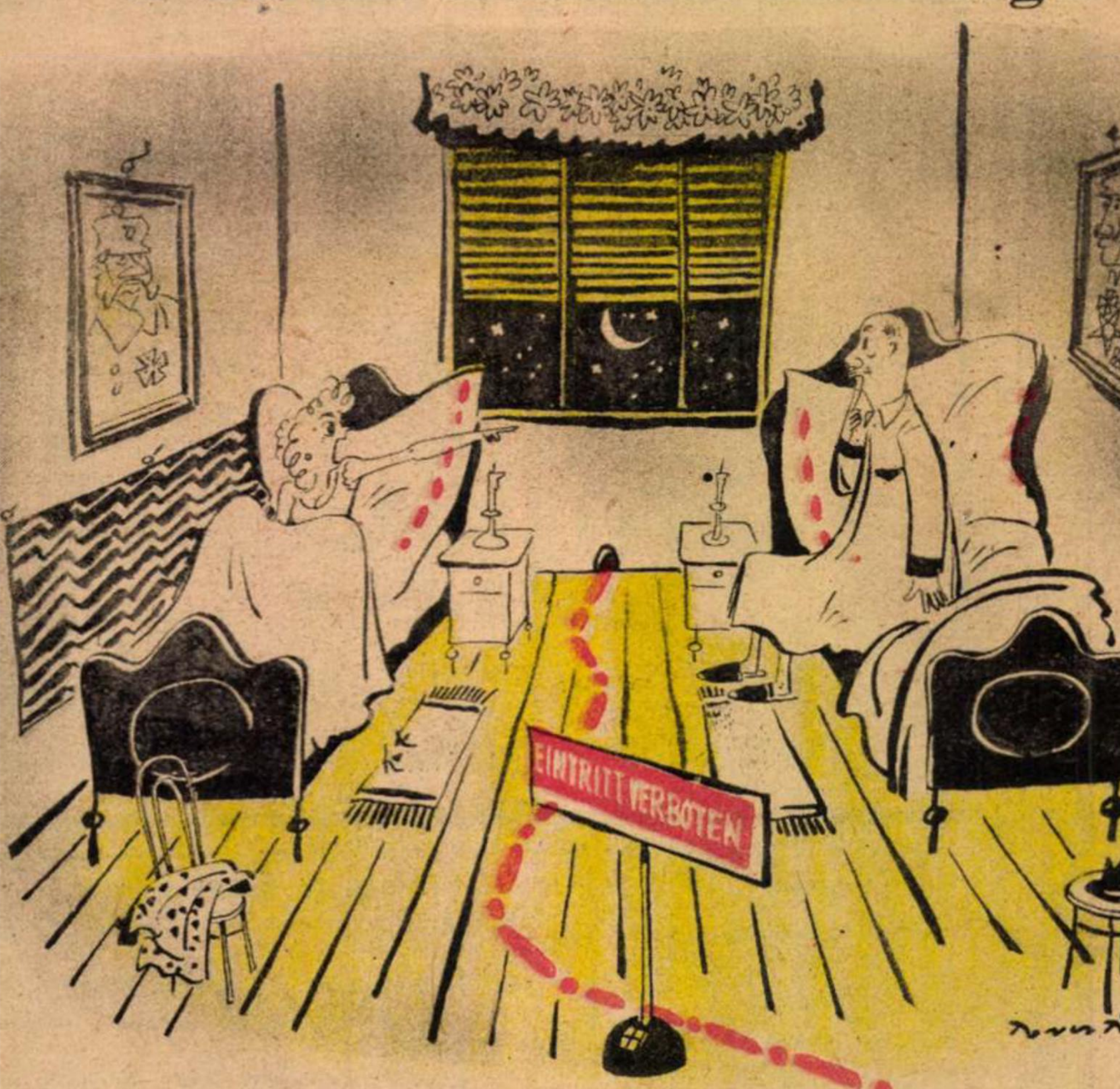

— Hans, ott maradj! Nincs háromhatalmi engedélyed a határátlépésre..!

Színházi történet

Az országoshírű drámai színészt nemrégiben egy kis vidéki városba hívták vendégszerepelni. A művész híres arról, hogy betéve tud száz meg száz szerepet.

— Na, hogy sikerült a vendégszereplés? — kérdezték a társalgóban az épp akkor visszaérkező művészt.

— Nagyszerűen, csak a súgóval volt egy kis baj.

— De hiszen te szórul-szóra tudsz minden szerepet.

— Nem is ezzel volt baj. Hanem a súgó annyira meg volt tőlem hatódva, hogy minduntalan zavarba jött és megakadt a súgásban.

— S te ilyenkor mit csináltál?

— Súgtam a súgónak!

Édesbolt Nemzeti Vállalatot létesített a GF

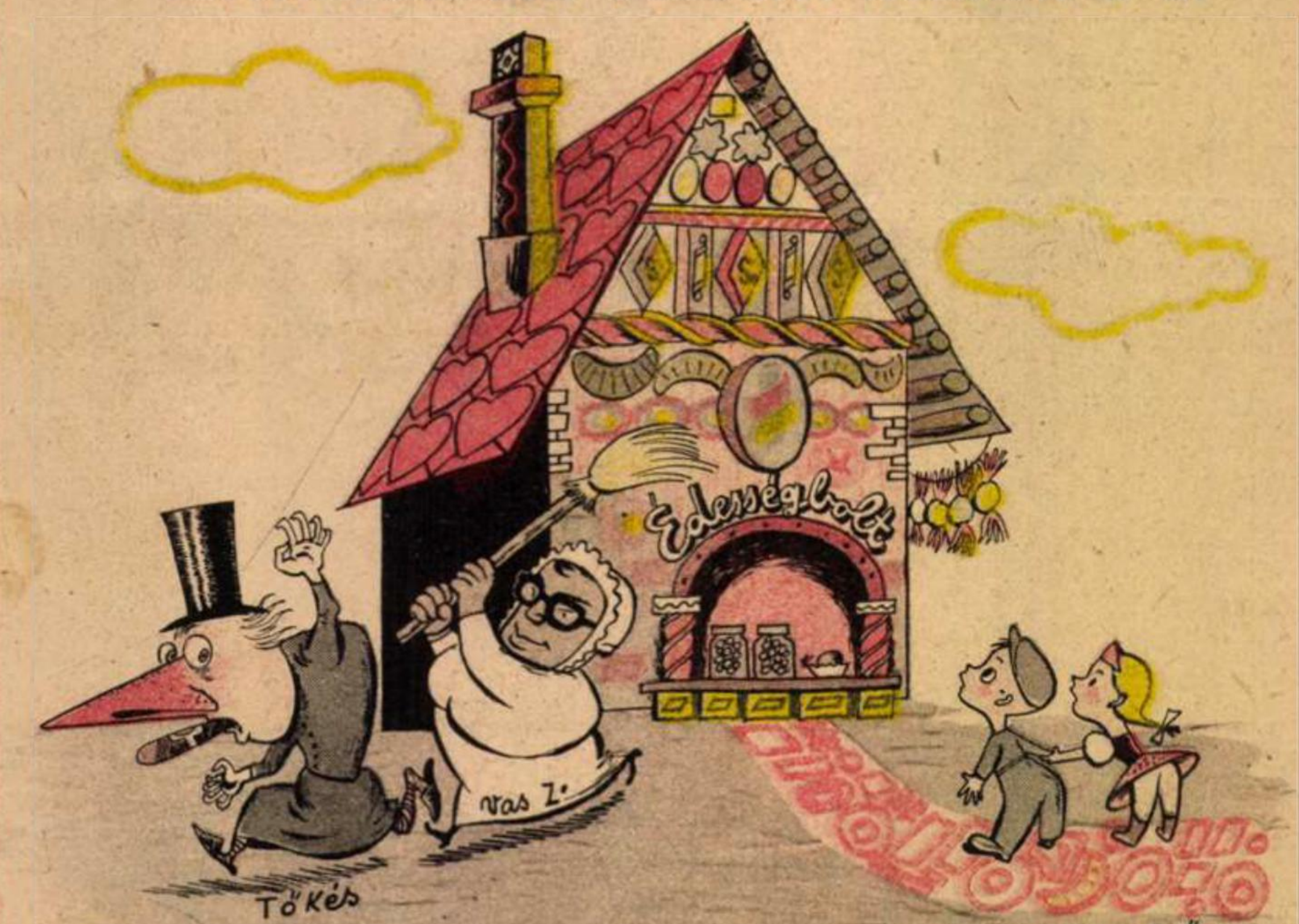

Valami haszon is legyen a dudálásból

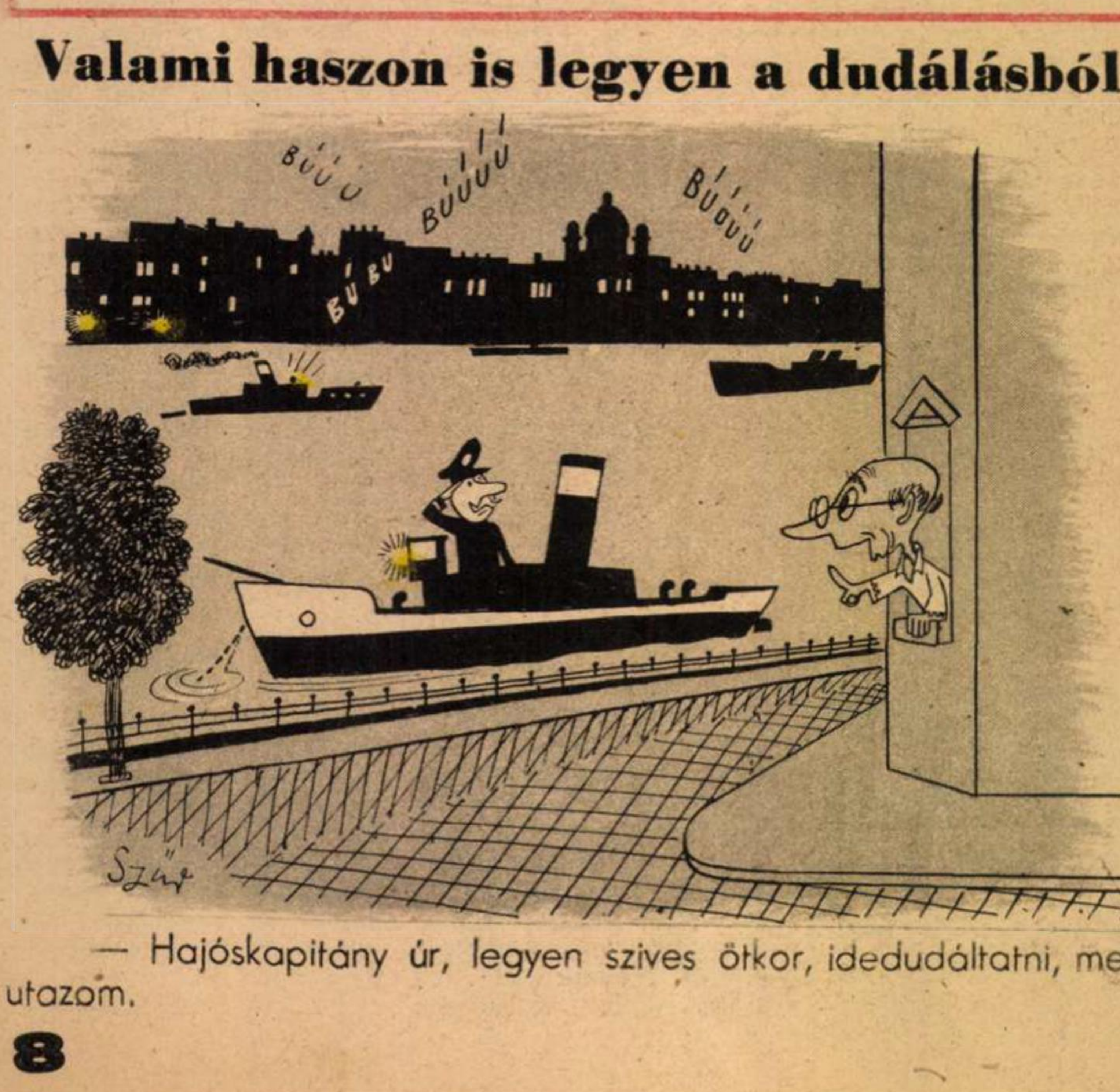

— Hajóskapitány úr, legyen szives ötkor, idedudáltatni, mert utazom.

A GYERMEKEK
LEGJOBB
SZÓRAKOZTATÓJA
NYÁRON IS
A
PAJTÁS
ÁRA: 60 FILLÉR.
Kapható minden újságárúsnál, dohánytőzsdében és IBUSZ pavillonban.

Állami Borforgalmi rt.
REGGEL MEG.A
DÉLBEN MEG.A
ESTE
MAGA
MEG A
MEG.A

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott
a Szikra Lapvállalat
offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Akinek inge VEGYE MAGÁRA!

Kik nyertek 50 inget?

„Akinek inge, vegye magára” című rejtvénypályázatunk 4. rejtvényére 7540 pályázat érkezett, amelyből 3628 volt helyes. Ennyien találták el, hogy a mozi pénztárosnője miért adott kérdezés nélkül egy páholyjegyet. A helyes felelet: az illető úr a 2 forintot aprópénzben adta oda s ebből nyilvánvalóan kitűnt, hogy nem 2 forintosnál olcsóbb jegyet akart vásárolni.

A negyedik ötven ing szerencsés nyerteseinek névsorát alant közöljük. A vidékiek nyereményeit postán küldjük, a pestieket arra kérjük, hogy nyereményeikért 26-tól fogva bármely hétköznap délelőttjén 10 és 1 óra között jöjjenek el lapunk szerkesztőségébe.

Gallai László, Bp., IX., Ráday-u. 55.
Izsák György, Bp., VII., Alsóerdősor 20.
Jäger Ferenc, Bp., II., Volkmann-u. 2.
Kassai Vilmos, Bp., I., Attila-u. 69.
Kis Péter, Bp., II., Fazekas-u. 25.
Kovács László, Bp., XIII., Fáy-u. 55.
Moldoványi György, Bp., Madách-tér 3.
Sebő Gábor, Bp., II., Keleti K.-u. 15/a.
Stark Ferenc, Bp., VII., Jósika-u. 24.
Sztároszta László, Bp., VII., Peterdy-u. 34.
Bedő Zoltán, Medgyesháza.
Becker Boriska, Csepel, Mária királyné-út 187.
Berta Jánosné, Érd, III., Nádor-u.
Borbély Sándor, Debrecen, Wesselényi-út 113.
Bürger János, Németkér, Kolozsvári-u. 12.
Csiszár József, Csapod, Fő-u. 204.
Faddi Kálmán, Kiskunhalas, Inoka kistelek 54.
Farsang János, Pestújhely, Dózsa György-út 17.
Fazekas Ferenc, Biharkeresztes, Árpád-u. 16.
Fekete János, Tiszaföldvár, Ókincsem-szőlő.
Friedmann Mór, Sátoraljaújhely, Sallai Fürst-u. 8.
Galambos Ferenc, Baja, Borz-u. 16.
Gáspár Imre, Kovácshida.
Gróf István, Szolnok, VII., Iskola-u. 6.
Ifj. Kántor Géza, Kisvárda, Piac-u. 1.
Kiszely Mihály, Pestszentlőrinc, All. tel.
Klopfer Gyula, Pécs, Felsőhavi-u. 9.
Kosecki Barna, Onga.
Kurucz Imre, Borsosberény, Korponai-út 4.
Lakos Dezső, Ajka, Bajcsy-Zsilinszky-u. 1.
Lőrincz András, Biharnagybajom.
Marczis József, Mezőkövesd, Kóczián-út 15.
Miavecz Mária, Pilis, Arany J.-u. 8.
Mucsi Sándor, Tiszasas.
Nagy János, Törtel.
Pap Károly, Tiszaföldvár, Baross-krt. 28.
Papp Rezsőné, Vác, Jókai-u. 9.
Piriczky Vili, Sashalom, Attila-u. 10.
Sándori Sándor, Győr, Ady Endre-u. 15.
Schmied Zoltán, Kórós, up. Sámod.
Szabó Ferenc, Mátészalka.
Szántó István, Szeged, Kölcsey-u. 10.
Ifj. Szabó János, Hajdudorog, Tokaji-út 14.
Ifj. Szani József, Biharnagybajom 41. hsz.
Szécsényi János, Nagybátony.
Tari György, Szolnok, Gózsa György-u. 6.
Tóth Árpád, Miskolc, Andor-út 6.
Tükör József, Tapolca, Jókai-u. 1.
Ulrich István, Nagykőrös, VI., Póka-u. 11/a.
Ifj. Zalaváry Gyula, Biharkeresztes, Szacsvay-u. 8.

Olimpikonjaink diadalmenete

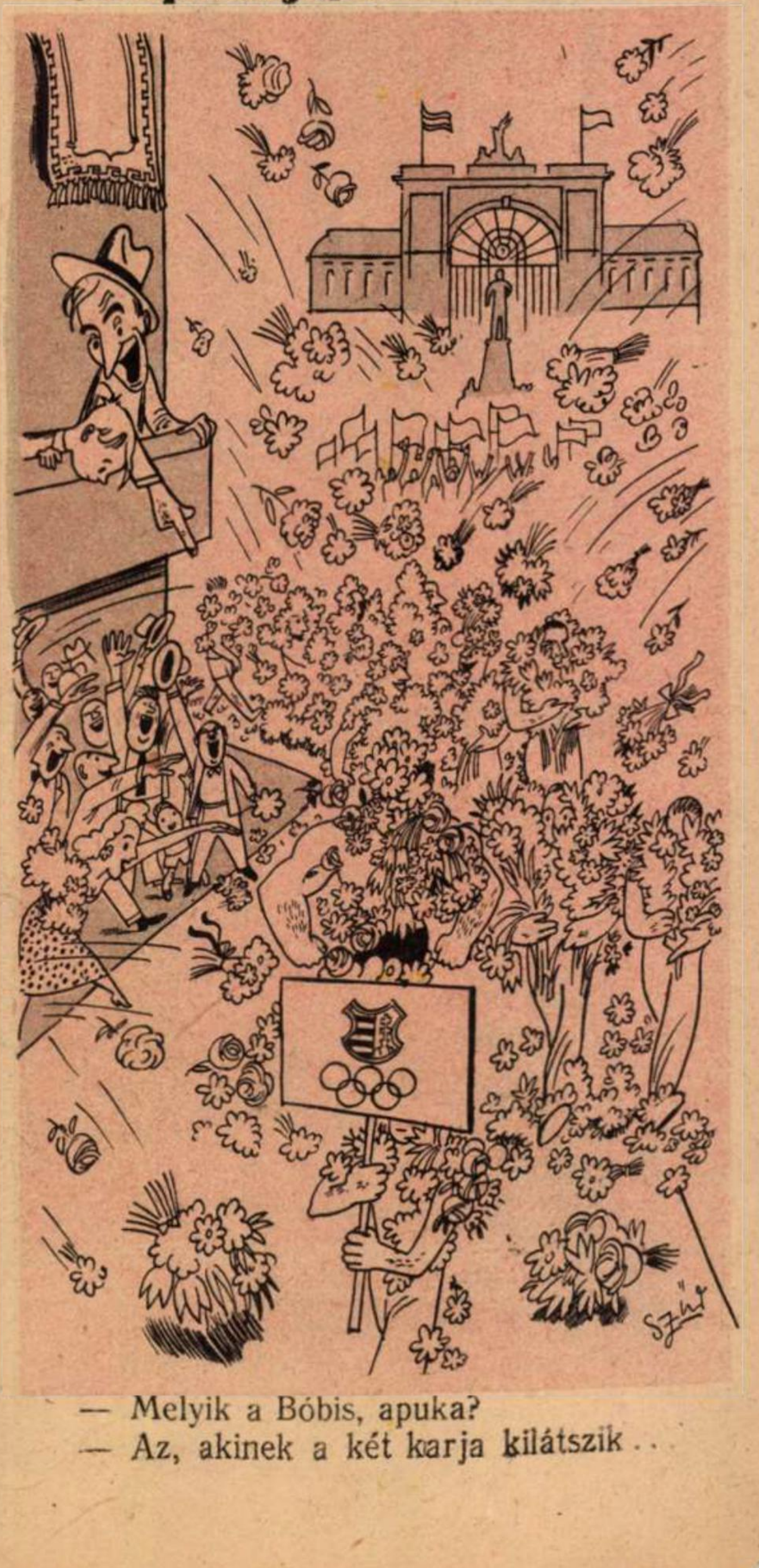

— Melyik a Bóbis, apuka?
— Az, akinek a két karja kilátszik..